



החלטות הוועדה להטלת עיצום כספי מחצית שנייה – שנת 2019

ט"ו אדר א תשפ"ב
16 פברואר 2022

מקרה הפרה 97/19- טרביה ערפאת:

תיאור הנסיבות:

ביום 1.7.19 יצא המפר לכאורה ישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 4,850 דינר ירדני, 5,100 ש"ח ו-200 דולר ארה"ב (שווי של כ-30,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו 2,550 דינר ירדני, 4,600 ש"ח ו-200 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר טרביה ערפאת (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 4,850 דינר ירדני, 5,100 ש"ח ו-200 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 1.7.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 3.7.19.
4. המפר, אזרח ישראל, יצא לירדן לצורך תשלום שכר לימוד באוניברסיטה הירדנית בה הוא לומד.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי מקורם של הכספים הוא מעבודתו וחשכוניתו, ובנוסף כספים נוספים השייכים לשני חבריו ללימודים, כאשר כלל הכספים יועדו לצורך תשלום שכר לימוד.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח בעניין הכנסת והוצאת כספים מנתב"ג, בסך 50,000 ש"ח, וחשב כי הסכום הינו זהה בכל גבולות המדינה.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח בלבד**.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 98/19- לורה קולסניקוב:

תיאור הנסיבות:

ביום 30.6.19 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון" כשברשותה 25,300 דולר ארה"ב (שווה ערך לכ-90,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיה 11,000 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת לורה קולסניקוב (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 25,300 דולר ארה"ב.
3. המפרה השמיעה את טיעוניה בפני חוקרי המכס ביום 30.6.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 3.7.19.
4. המפרה, אזרחית ישראלית שהגיעה לישראל חזרה לאחר ביקור בקזחסטן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – טענה כי מקורם של הכספים הוא ממכירת נכס נדל"ן שהיה בבעלותה בקזחסטן. לתימוכין, הציגה המפרה לכאורה חוזה מכר. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפרה טענה כי הכירה את הוראות החוק בדבר חובת הדיווח על כספים, ואולם סברה כי העובדה שדיווחה על הכספים במוסקבה מספקת, ולכן לא דיווחה.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה, מאחר ומעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית. הוועדה קבעה כי על המפרה היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתה למעבר אודות חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי הגבוה של ההפרה, העובדה כי טענותיה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה המלא של המפרה עם גורמי האכיפה, ואת העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה, וכן את נסיבותיה האישיות.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח** בלבד.
12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 99/19- חאלד מוסארת':

תיאור הנסיבות:

ביום 3.7.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 4,480 דולר ארה"ב, 500 דינר ירדני ו-2,470 ש"ח (שווי של כ-23,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 1,680 דולר ארה"ב, 300 דינר ירדני ו-1,470 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חאלד מוסארת (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 4,480 דולר ארה"ב, 500 דינר ירדני ו-2,470 ש"ח.
3. המפר, אזרח ישראל אשר יצא ושב מביקור בירדן.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי חלק מן הכספים קיבל מחברו וחלקו האחר קיבל מאביו תמורת מכירת ביתו, ומסר כי ייעדם של הכספים לצורך חופשתו.
5. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען לא כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בגובהם, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי הסבריו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו וכן העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצידו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 100/19 - סביחאת מוחמד:

תיאור הנסיבות:

ביום 7.7.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 5,000 דולר ארה"ב ו-4,000 אירו (שווי של כ-34,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 4,000 אירו ו-1,600 דולר ארה"ב. בנוסף, בחקירתו הודה כי ביום 5.7.19 יצא מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 5,000 דולר ארה"ב ו-4,000 אירו.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סביחאת מוחמד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 5,000 דולר ארה"ב ו-4,000 אירו.
3. המפר, אזרח ישראל אשר יצא ושב לביקור בירדן.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי מקור הכספים הינו בחלקו מחשבון הבנק שלו וכי חלקו מזכיות ב"ווינר". לתימוכין הציג המפר אישורי זכייה. בעניין ייעוד הכספים, המפר טען כי הכספים יועדו לצורך חופשה שבסופו של יום לא יצאה אל הפועל.
5. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי גובה חובת הדיווח עומדת על 80,000 ש"ח, ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי על המפר, ששקלה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו, העובדה כי טיעוניו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו וכן בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 101/19- עיסא אקראמי:

תיאור הנסיבות:

ביום 7.7.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 4,500 דולר ארה"ב (שווי של כ-16,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 1,100 דולר ארה"ב. בנוסף, מחקירתו עלה כי ביום 5.7.19 יצא מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 4,500 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עיסא אקראמי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת והוצאת כספים לישראל ומישראל בגובה 4,500 דולר ארה"ב.
3. המפר, אזרח ישראל אשר יצא ושב מביקור בירדן.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי מקור הכספים בחלקו מחסכון אישי ובחלקו מהלוואה מחבר שלו. לעניין ייעוד הכספים- הכספים יועדו לטובת חופשה ועקב אילוצי עבודה חזר ארצה ולא השתמש בהם.
5. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי על המפר, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי מדובר בהפרה הראשונה מצדו, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו וכן בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **500 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 102/19 - רצ'צ'קי לאוניד:

תיאור הנסיבות:

ביום 5.7.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון" כשברשותו כספים בסך 18,300 דולר ארה"ב, 6,500 אירו ו-200 ש"ח (שווי של כ-92,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 11,600 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר רצ'צ'קי לאוניד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 18,300 דולר ארה"ב, 6,500 אירו ו-200 ש"ח.
3. המפר בעל אזרחות ישראלית אשר מתפרנס למחייתו ברוסיה, ומתגורר ברוסיה ובישראל לסירוגין.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי מקור הכספים ברובו החזר חוב למפר, ואילו חלקו שייך לשותפו לטיסה. לעניין ייעודם של הכספים – ייעוד כספי המפר לטובת תשלום מזונות, ובחלקו להחזר לתורמים מן הקהילה שלו על תרומה להעברת גופת מנוח מן הקהילה.
5. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים. גרסתו של המפר לא הייתה עקבית ומלאה בסתירות.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי סבר בעת פיצול הכספים בינו לבין חברו, כי אין הוא עובר את תקרת הדיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוא הכיר את חובת הדיווח בישראל ואף דיווח בפעמים קודמות. הוועדה לא קיבלה את גרסתו כי חלק מהכסף שייך לחברו שכן כל הכספים היו בתיקו של המפר והוא דיווח ביציאה מרוסיה על כל הסכום שברשותו.
8. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה והעובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים לא התקבלו. מאידך, התחשבה הוועדה בנסיבותיו האישיות כפי שטען בפניה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **15,000 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 103/19 - מוחמד קרקז:

תיאור הנסיבות:

ביום 5.6.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "ארז", כשברשותו כספים בסך 15,800 ש"ח ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 3.800 ש"ח

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוחמד קרקז (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 15,800 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 5.6.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 12.6.19.
4. המפר, תושב עזה, הגיע לישראל לטובת קניית סחורה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי מקורם של הכספים הוא מתמורת עסקה שביצע בישראל.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ובנוסף לא יודע קרוא וכתוב, ולכן לא דיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. יש לציין כי המפר לא שיתף פעולה באופן מלא עם בודקי המכס. כשנשאל אם יש בידיו כספים, הוציא את הכספים בחלקים.
10. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **500 ש"ח בלבד**.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 104/19 - מתן מימון:

תיאור הנסיבות:

ביום 13.7.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו 8,900 אירו, 3,100 דולר ארה"ב ו-1,600 ש"ח (שווי של כ-48,000 ש"ח) וזאת ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 8,900 אירו ו-600 ש"ח.
בנוסף, מחקירתו עלה כי יצא מישראל ביום 12.7.19 דרך מעבר הגבול "בגין", כשברשותו 7,000 אירו ו-2,000 ש"ח (שווי של כ-30,000 ש"ח), ללא דיווח.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מימון מתן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 7,000 אירו ו-2,000 ש"ח וכן בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 8,900 אירו, 3,100 דולר ארה"ב ו-1,600 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 13.7.19 ובפני חברי הוועדה ביום 16.7.19.
4. המפר, אזרח ישראל, יצא למצרים למטרת נופש ובילוי בקזינו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי מקור הכספים הינו ממשכורתו. לגבי ייעוד הכספים, טען המפר כי יועדו לטובת החופשה.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח בעניין הכנסת והוצאת כספים, אך סבר כי גובה עומד על 50,000 ש"ח, ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
המפר הציג נסיבות אישיות וביקש את התחשבות הוועדה.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס וכן בנסיבותיו האישיות כפי שהציג בפני הוועדה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 105/19 - יעקב גולדנברג:

תיאור הנסיבות:

ביום 13.7.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו 5,700 דולר ארה"ב, 2,800 ש"ח ו-100 אירו (שווי של כ-24,000 ש"ח). בנוסף, מחקירתו עלה כי ביום 12.7.19 יצא מישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו 5,000 דולר ארה"ב, 2,800 ש"ח ו-100 אירו (שווי של כ-21,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 3,200 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יעקב גולדנברג (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 5,000 דולר ארה"ב, 2,800 ש"ח ו-100 אירו, וכן בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 5,700 דולר ארה"ב, 2,800 ש"ח ו-100 אירו.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 13.7.19, ובפני חברי הוועדה ביום 17.7.19.
4. המפר, אזרח ישראל, יצא למצרים למטרת נופש ובילוי בקזינו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי מקורם של הכספים הוא מהלוואה ממכר. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח בעניין הכנסת והוצאת כספים ממעבר גבול אווירי בסך 50,000 ש"ח, וסבר כי הסכום הינו זהה בכל מעברי הגבול במדינה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה, והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס, וכן בנסיבותיו האישיות כפי שהציג בפני הוועדה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 106/19 - טלשמן וויט:

תיאור הנסיבות:

ביום 13.7.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין", כשברשותו 14,250 ש"ח ו-2,180 דולר ארה"ב (שווי של כ-22,000 ש"ח). לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 2,180 דולר ארה"ב ו-2,250 ש"ח. בנוסף, מחקירתו עלה כי ביום 12.7.19 יצא מישראל דרך מעבר הגבול "בגין", כשברשותו 4,200 דולר ארה"ב ו-400 ש"ח (שווי של כ-15,500 ש"ח), ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר טלשמן וויט (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 4,200 דולר ארה"ב ו-400 ש"ח, וכן בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 14,250 ש"ח ו-2,180 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 13.7.19, ובפני חברי הוועדה ביום 17.7.19.
4. המפר, אזרח ישראל, יצא למצרים למטרת נופש ובילוי בקזינו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי מקור הכספים מחשבון הבנק שלו. לעניין ייעוד הכספים, טען המפר שהם לצורך הוצאות בנופש.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח בעניין הכנסת והוצאת כספים במעבר גבול יבשתי בסך 12,000 ש"ח, וכי לא ראה את השילוט במעבר הגבול בעניין הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כל על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס וכן בנסיבותיו האישיות כפי שהציג בפני הוועדה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 107/19 - אתי נאור:

תיאור הנסיבות:

ביום 13.7.19 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין", כשברשותה 5,815 דולר ארה"ב ו-7,450 ש"ח (שווי של כ-28,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיה 4,500 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת אתי נאור (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 5,815 דולר ארה"ב ו-7,450 ש"ח.
3. המפרה השמיעה את טיעוניה בפני חוקרי המכס ביום 13.7.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 17.7.19.
4. המפרה, אזרחית ישראל, יצאה למצרים למטרת נופש ובילוי בקזינו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – טענה המפרה כי מקור הכספים ממשכורתה. בעניין יעד הכספים, טענה המפרה כי יעדם לצורך נופש וחגיגת בר מצווה. המפרה הציגה מסמכי משיכת הכספים מהבנק.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפרה טענה לא כי הכירה את הוראות החוק ואת חובת הדיווח בעניין הכנסת והוצאת כספים במעבר גבול יבשתי בסך 12,000 ש"ח ומעלה.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפרה היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתה למעבר אודות חובת הדיווח.
9. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה, בשיתוף הפעולה של המפרה עם המכס, וכן בנסיבותיה האישיות כפי שהציגה בפני הוועדה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח** בלבד.
11. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 108/19 - פולנסקי ילנה:

תיאור הנסיבות:

ביום 14.7.19 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותה 10,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-35,000 ש"ח) וכן יצאה מישראל באותו היום דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותה 6,000 דולר ארה"ב, וזאת ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיה 6,600 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת פולנסקי ילנה (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 10,000 דולר ארה"ב, וכן בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 6,000 דולר ארה"ב.
3. המפרה השמיעה את טיעוניה בפני חוקרי המכס ביום 14.7.19 וכן בפני חברי הוועדה באמצעות שיחת וועידה טלפונית ביום 17.7.19.
4. המפרה, אזרחית ישראל, יצאה למצרים למטרת נופש.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – טענה המפרה כי היא רופאה וכי ומקורם של הכספים הוא מחשבון הבנק שלה כאשר הומרו לדולר ארה"ב באמצעות חלפן כספים באילת. בעניין ייעוד הכסף טענה המפרה כי הוא נועד לצורכי טיפולים רפואיים.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפרה טענה לא כי הכירה את הוראות החוק ואת חובת הדיווח בעניין הכנסת והוצאת כספים במעבר גבול יבשתי בסך 12,000 ש"ח ומעלה, וכן לא ראתה את השלטים הנמצאים במעבר הגבול המורים על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפרה היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתה למעבר אודות חובת הדיווח.
9. מעבר לכך, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה, בשיתוף הפעולה של המפרה עם המכס וכן בנסיבותיה האישיות כפי שהציגה בפני הוועדה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך **1,500 ש"ח** בלבד.
13. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 109/19 - אבו אמטיר אברהים:

תיאור הנסיבות:

ביום 13.7.19 נכנס לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו 10,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-32,000 ש"ח), ללא דיווח בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. בנוסף, מחקירתו עלה כי ביום 12.7.19 יצא מישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו 4,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-14,000 ש"ח). לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 6,600 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אבו אמטיר אברהים (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 4,000 דולר ארה"ב וכן אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 10,000 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 13.7.19. הנ"ל לא הגיע לוועדה ולא ענה לשיחת הוועדה הטלפונית שתואמה מראש. יו"ר הוועדה החליט לדון בעניינו של המפר בהיעדרו ועל סמך החומר שהיה מצוי בפני הוועדה.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי מקור הכספים מחשבון הבנק שלו, בעניין ייעוד הכספים טען המפר שהם לצורך חופשתו.
5. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח בעניין הכנסת והוצאת כספים במעבר גבול יבשתי בסך 12,000 ש"ח וכי לא ראה את השילוט במעבר הגבול בעניין הדיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצידו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

תיאור הנסיבות:

ביום 9.7.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון" כשברשותו 193,150 דולר ארה"ב ו-150 אירו במזומן (שווי של כ-695,000 ש"ח) וללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות החוק נתפסו מידיו 193,150 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר Abdubakei Mohammed Saleh Kelil (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בסכום של 193,150 דולר ארה"ב ו-150 אירו.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 9.7.19, וכן באמצעות באי כוח בדיונים בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") בימים 17.7.19, 30.7.19 ו-6.8.19.
4. המפר, איש עסקים אזרח אתיופיה, הגיע לישראל לצורך גביית תשלום בגין מספר עסקאות מכירת גת שהתבצעו בין חברה אתיופית שבבעלותו "Big Boss", לבין חברה ישראלית "בהצנו".
5. לעניין מקור הכספים - טען המפר כי הכספים אשר נמצאו בכבודתו, התקבלו במזומן מגורם מתווך בשם "טדי", המייצג את חברת "בהצנו" בישראל, וניתנו בגין מספר עסקאות שבוצעו בין שתי החברות במהלך התקופה שבין מחצית חודש מאי, 2019 למחצית חודש יוני, 2019.
6. לבקשת ב"כ המפר אפשרה הוועדה מספר דחיות של החלטתה על מנת לאפשר לו להמציא לוועדה מסמכים שיוכלו להניח את דעתה לעניין מקורם הלגיטימי של הכספים. ב"כ המפר העביר במהלך שלושת הדיונים בפני הוועדה את המסמכים הבאים:
 - 6.1. חשבונות ספק של חברת "Big Boss" האתיופית, עבור חברת "בהצנו" בהיקף של כ-99,000 דולר ומסמכים נוספים המעידים על יבוא הסחורה לישראל;
 - 6.2. תדפיסי תנועות עו"ש אחרונות מחשבון הבנק של חברת "בהצנו" לתאריכים הרלוונטיים;
 - 6.3. כרטסת הכנסות מחברת "בהצנו" לתאריכים הרלוונטיים;
 - 6.4. מסמך הנחיות כללי מבנק אתיופי, אודות החזקת והכנסת כספים לאתיופיה.
 - 6.5. שיק ריק של המפר לשם הוכחה על קיום חשבון הבנק של המפר באתיופיה.
7. במכלול השיקולים ועל סמך כלל המסמכים שהתקבלו הוועדה מקבלת את גרסתו של המפר לפיה קיימת התקשרות עסקית בינו, באמצעות חברת "Big Boss", שבבעלותו, לבין חברת "בהצנו".

הגם שהוועדה לא השתכנעה עד תום מגרסת המפר ומההשלמות שסיפקו ב"כ באשר למקור הכספים, החליטה הוועדה כי בנסיבות העניין יפעל הספק לטובת המפר, וקיבלה את גרסתו של המפר ביחס לכך שמקורם של חלק מהכספים שברשותו הוא תשלום מחברת "בהצנו" זאת נוכח הצגת חשבונות הספק של חברת "Big Boss" ומסמכי היבוא של גת בהיקף של כ-99,000 דולר עבור חברת "בהצנו".

יחד עם זאת, לא ניתן שלא לציין כי גרסתו של המפר באשר לאופן הקבלה המדויק של הכספים שנתפסו אצלו ובאשר לאופן העברתם אליו לא גובתה באסמכתאות ומעוררת סימני שאלה רבים. כך למשל מעיון בתדפיסי תנועות בנק של "בהצנו" לא ניתן לראות משיכות כספים אלא רק הפקדות. מעבר לכך, לא נמסר הסבר כיצד כספים בסכום כה משמעותי, הומרו משקלים לדולרים.
8. למרות שלוש אורכות שניתנו על ידי הוועדה לבקשת ב"כ המפר לשם המצאת המסמכים, לא הוצגו בפניה תימוכין לגבי אופן הוצאת הכספים מקופת חברת "בהצנו". מעבר לכך, לא ניתן הסבר לכ-94,000 דולר הנותרים שלא הוצגו לגביהם אסמכתאות המוכיחות את מקורם.

דברים אלה אמורים ביתר שאת נוכח גרסתו של המפר בחקירה, לפיה בשנתיים האחרונות עמד היקף המסחר עם חברת "בהצנו" על מיליון דולר (שורה 36 להודעתו של המפר בחקירה).

9. גם את הגרסה לפיה קיבל את המזומנים בסכום כה משמעותי ביד מבלי לספור (שורה 8 להודעתו), מבלי להוציא קבלה/אישור כלשהו בגין קבלת הכספים (שורות 66-67 להודעתו), על בסיס אמון בלבד, התקשתה הוועדה לקבל. יש לציין שכרססת ההכנסות מחברת "בהצנו" אשר הוצגה בפני הוועדה לא הועילה במקרה הנוכחי, שכן לא ניתן ללמוד ממסמך זה כיצד (ואם בכלל) התקבלו התשלומים מקיוסקים ולקוחות של חברת "בהצנו" – האם במזומן, שיק, העברה בנקאית וכו'.

ב"כ המפר העלה בדיון השלישי בפני הוועדה ביום 06.08.19, גרסה כי הוא כלל לא בטוח שהכספים הנותרים הגיעו מחברת "בהצנו" וייתכן והכספים הגיעו מחברה אחרת שהוא מייבא עבורה גת. בהמשך, העלה גרסה כי מדובר בהעברות כספים מ"בהצנו" לפני הרבה זמן וקשה לספק אסמכתאות. הוועדה החליטה שלא לקבל את הגרסאות החדשות הללו מאחר שהן לא מתיישבות עם גרסתו של המפר בחקירה, לפיה בשנתיים האחרונות היקף המסחר עם חברת "בהצנו" היה בהיקף של מיליון דולר ולא נתמכו באסמכתאות כלשהן. יתרה מכך, המידע שמסר ב"כ המפר בהקשר זה לא היה מלא שכן נמנע מלמסור את התנועות בחשבון הבנק של המפר באתיופיה, כך שניתן יהיה להתרשם לגבי הפקדות כספים לחשבון שהתקבלו עבור יצוא גת בעבר.

10. באשר ליעד הכספים טען ב"כ המפר כי הם נועדו להיות מופקדים בחשבון החברה באתיופיה ושהמערכת הבנקאית שם, מעודדת הכנסת הכספים שמקורם ביצוא אל תוך מערכת הפיננסית. לפי דברי ב"כ המפר, על כל דולר שיצואן מכניס למדינת אתיופיה מתקבל דולר ממדינת ארה"ב. גרסה זו מגבירה את התמיהה מדוע בחר המפר לקחת את הכסף במזומן ולא לבצע העברה בנקאית, כפי שבוצעו מספר פעמים בעבר.

על מנת להוכיח כי למפר יש חשבון בנק באתיופיה וכי הוא מודע לחובות בגין הכנסת כספים לאתיופיה, הציג ב"כ המפר מסמך הנחיות כללי מבנק אתיופי, אודות החזקת והכנסת כספים לאתיופיה ושיק ריק, אך לא המציא תדפיס לגבי התנועות שלו בחשבון הבנק.

המפר התבקש על ידי הוועדה בדיון השני (30.07.19), להמציא אישור על העברת כספים לחשבון באתיופיה, שכן טען בחקירתו כי מעבר לפעמים בודדות, הוא נוהג לקבל את התשלום בהעברות בנקאיות (שורות 44, 48 להודעתו). לשם כך אף קיבל ב"כ המפר אורכה נוספת בת 6 ימים. למרות זאת, לא הוצגו לוועדה מסמכים כאמור. הוועדה אינה רואה סיבה מדוע לא הוצג לה תדפיס הבנק של המפר באתיופיה, במיוחד לאור העובדה כי ב"כ המפר הצליח להשיג בסדר הזמנים הלחץ מסמך הנחיות של הבנק באתיופיה לגבי הכנסת והוצאת מטבע זר לאתיופיה ואת אישור ניהול החשבון של המפר שם.

לפיכך, הוועדה מתקשה לקבל את טענותיו של המפר ביחס ליעד הכספים. 11. מסקנתה זו של הוועדה לעניין יעד הכספים, אף מתחזקת לאור העובדה כי אתיופיה הוכללה ברשימת המדינות והטריטוריות שיש לגביהן הסתייגות בנוגע לעמידתן בהמלצות ארגון ה-FATF הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור.

12. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח על הכספים, טען המפר כי הוא לא הכיר את החובה בישראל, אך מסר בחקירתו כי הוא מכיר את חובת הדיווח באתיופיה שלדבריו היא לא בגדר חובה שם.

הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. מעבר לעובדה כי מעבר הגבול מרושת בשילוט מאיר עיניים המפרט את חובת הדיווח ואת אופן הדיווח ברמה המעשית בעניין זה, קובעת הוועדה כי העובדה שמפר הדיווח ידע על החובה לדווח באתיופיה, מחזקת את המסקנה כי היה עליו לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר הגבול אודות חובת הדיווח בישראל במיוחד כשמדובר בסכום כסף משמעותי ולאור העובדה שהוא איש עסקים שנוהג להעביר כספים במזומן מעת לעת.

13. לעניין המודעות, יצוין כי חובת הדיווח הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה וכדי להטיל עיצום כספי. לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.
14. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהופרה וכדי להטיל בעקבות כך עיצום כספי. לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, וממילא גם לא נדרשת קביעה בדבר קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. די בכך שהוצאו מהארץ כספים מעבר לסכום הקבוע בחוק מבלי לדווח עליהם, על מנת לקבוע שהחובה הופרה, כפי שקובעת הוועדה במקרה זה. יתרה מכך, בנסיבות אלה, בהן המפר נשא עמו סכום כסף משמעותי במזומן, ידע על חובת הדיווח במדינה אחרת, והינו איש עסקים שמגיע תכופות לישראל, היה מצופה כי יגיש דיווח כנדרש בחוק.
15. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
16. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העבירות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
17. העברת כספים דרך מעברי גבול היא אחד מדפוסי הלבנת ההון הנפוצים ביותר, משום שמדובר בדרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. לפיכך, הטיל, כאמור, המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול. חשיבותו של משטר הדיווחים הקבוע בחוק הוכרה על ידי בית המשפט העליון, בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):
- "...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא יכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".
18. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים דרך מעברי הגבול אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות בארה"ב ובמדינות אירופה. החלת חובת דיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו בידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. המלצה 32 של הארגון מתייחסת להטלת חובת דיווח על העברת כספים במעברי גבול באופן הבא:

CASH COURIERS 19.

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system.
Countries should ensure that their competent authorities have the legal

authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing, money laundering or predicate offences, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing, money laundering or predicate offences, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 4, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

20. יישומה של המלצה זו נדרש על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה במאבק הבינלאומי בהלבנת הון ובמימון טרור.

21. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

22. לשם שלמות התמונה נוסיף ונציין, כי המדיניות המשתקפת בפסיקת בתי המשפט היא מדיניות של החמרה בגובה העיצומים המוטלים על מפרים, והיא מכוונת למנוע מצב בו "ישתלם למפרי חוק למיניהם להפר את חובת הדיווח תוך נטילת הסיכון לתשלום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרות החוק אשר עניינו המאבק בתופעת הלבנת ההון ומימון טרור ופשע" (וע (רמ') 1-08 פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים (לא פורסם, 6.5.09). כן ראו: עש"א (ת"א) 28385-02-11 בלעוו' נ' מדינת ישראל, הוועדה לעיצום כספי (לא פורסם, 1.6.2011)).

23. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי נלקחו, אפוא, בחשבון מכלול נסיבות העניין כפי שפורטו לעיל, לרבות חשיבותו של משטר הדיווחים, גבולות הסמכות של הוועדה והמדיניות המשפטית הנוהגת.

24. עוד נלקחו בחשבון סכומה הגבוה של ההפרה וכן העובדה שמדובר באיש עסקים אשר מגיע תכופות לישראל ומקבל תשלומים במזומן בסכומים משמעותיים ובנוסף כי קיים חשד, אשר לא הופרך על ידי המפר או ב"כ, כי התשלום במזומן חלף העברה בנקאית, נועד לבצע עבירות על חוקי המס. עוד נלקחה בחשבון העובדה שהמפר היה מודע לחובת הדיווח באתיופיה ולמרות זאת לא טרח לברר בנוגע לחובת הדיווח במעבר גבול בישראל. הוועדה שקלה גם את העובדה כי גרסתו של המפר לעניין יעד הכספים לא התקבלה וכי טענותיו לעניין מקורם של כמחצית מהכספים שהיו ברשותו, לא התקבלה.

25. הוועדה זקפה לזכותו של המפר את העובדה שההפרה נשוא החלטה זו היא הפעם הראשונה שבה נתפס המפר באי-דיווח. הוועדה גם לקחה בחשבון שיקוליה את התרשמותה החיובית הכללית משיתוף הפעולה של המפר באמצעות באי כוחו, חרף דחיית גרסתו בעניינים המפורטים לעיל ואת העובדה כי טענותיו לעניין מקורם של כמחצית מהכספים התקבלו, גם אם מחמת הספק.

26. מטעמים אלה בלבד וחרף הנסיבות החמורות של אי-הדיווח במקרה הנוכחי, החליטה הוועדה, על יסוד איזון בין מכלול השיקולים שפורטו לעיל, שלא למצות את הדין עם המפר ולהסתפק בהטלת עיצום כספי בגובה **430,000 ₪** בלבד.

27. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 111/19 - איאד זועבי:

תיאור הנסיבות:

ביום 27.7.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין", כשברשותו 5,350 דולר ארה"ב (שווי של כ-19,000 ש"ח) מבלי שדיווח על כך, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 1,950 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר זועבי איאד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 5,350 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 27.7.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 30.7.19.
4. המפר, אזרח ישראל, יצא מישראל למצרים למטרת בילוי בקזינו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי הכספים שהיו ברשותו שייכים לו, ומקורם ממשיכה מחשבון הבנק שלו, וכן מרווחים בקזינו.
6. בעניין יעד הכסף, טען המפר כי רצה לחזור עם רווחיו מן הקזינו לביתו. המפר ביקש את התחשבות הוועדה לאור מצבו הרפואי הקשה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, וכי ראה את השילוט הקיים במעבר הגבול שמורה על חובת הדיווח, אך בשל לקות בריאותית לא דיווח על הכספים.
8. יצוין כי המפר לא הציג סימוכין ללקות הרפואית שלו והביע חרטה על ההפרה. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, ואת השיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס. כן התחשבה הוועדה בנסיבותיו האישיות.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח בלבד**.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 112/19 - עמאד חתאם חמאד:

תיאור הנסיבות:

ביום 16.7.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון", כשברשותו 30,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-108,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 15,900 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עמאד חתאם חמאד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 30,000 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 16.7.19 ובפני חברי הוועדה ביום 24.7.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי מקור הכספים מעסקיו בחברה שבבעלותו שפועלת בארה"ב, וכי משך את הכספים מחשבון הבנק שלו בארה"ב. בעניין יעד הכספים, טען המפר שנועדו כמתנה לאביו על מנת שיבנה בית.
5. המפר לכאורה הציג בפני הוועדה אישורים מפורטים בדבר מקור ויעד הכסף: הציג תדפיסי בנק שבו הראה כי משך את הכספים, ואישורי בניה בשטחי הרש"פ. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח בעניין הכנסת והוצאת כספים במעבר גבול אווירי בסך 50,000 ש"ח, וכי לא ראה את השילוט במעבר הגבול בעניין הדיווח, וכן כי זו פעם ראשונה בה הוא נושא עמו סכומי כסף כאלה במזומן בעת מעבר בין מדינות. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו וכן בשיתוף הפעולה של המפר עם הרשויות.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **7,000 ש"ח** בלבד.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 113/19 - עומר עטאללה:

תיאור הנסיבות:

ביום 19.7.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 6,110 דולר ארה"ב ו-650 דינר ירדני (שווי של כ-25,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 2,710 דולר ארה"ב ו-650 דינר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עומר עטאללה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 6,110 דולר ארה"ב ו-650 דינר ירדני.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 19.7.19 ובפני חברי הוועדה ביום 24.7.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי מקור הכספים מלקוח שלו מעסקיו בענף התיירות, וכי הכסף הועבר אליו כתשלום, והציג מסמכים על מנת לתמוך בטענותיו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח בעניין הכנסת והוצאת כספים במעבר גבול יבשתי בסך 12,000 ש"ח, וכי לא ראה את השילוט במעבר הגבול בעניין הדיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח, במיוחד כשמדובר באיש עסקים.
6. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, וכן בשיתוף הפעולה של המפר עם הרשויות.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,500 ש"ח** בלבד.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 114/19 - סילאווי ג'לאל:

תיאור הנסיבות:

ביום 20.7.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותו 2,900 דולר ארה"ב, 1,000 דינר ירדני ו-3,000 ש"ח (שווי של כ-18,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 1,200 דולר ארה"ב ו-2,000 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סילאווי ג'לאל (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 2,900 דולר ארה"ב, 1,000 דינר ירדני ו-3,000 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 20.7.19, וכן הודיע מראש כי לא יתייצב לדין בפני חברי הוועדה ביום 24.7.19, ועל כן החליט יו"ר הוועדה לקיים את הדיון בעניין המפר בהיעדרו.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – מתיק הוועדה עולה כי מקור הכספים הוא שיפוי בעקבות נכות, ואילו ייעודם הוא לטובת הוצאות אישיות וטיפולים רפואיים שתכנן לבצע בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – מתיק הוועדה עולה כי המפר לא הכיר את חובת הדיווח במעבר גבול יבשתי בסכום העולה על 12,000 ש"ח, וכן לא ראה את השילוט שמורה על חובת הדיווח.
6. הוועדה לא קיבלה טיעונים אלה לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי הנמוך של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס, ובעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצידו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 115/19 - חורי מחול אכרם:

תיאור הנסיבות:

ביום 19.7.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותו 5,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-18,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך ובהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 1,600 דולר ארה"ב. בנוסף, מחקירתו עלה כי ביום 17.7.19 נכנס לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותו 5,000 דולר (שווי של כ-18,000 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חורי מחול אכרם (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 5,000 דולר ארה"ב ו-140 דולר ירדני, והכנסת כספים לישראל בגובה 5,000 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 19.7.19, וכן הודיע כי לא יוכל להתייצב לדיון בפני הוועדה, תוך שביקש לדחות את מועד הגעתו אליה, לחודש ספטמבר. יו"ר הוועדה החליט לקיים את הדיון בהיעדרו של המפר, ולהסתמך על החומר המצוי בתיק הוועדה.
4. המפר, אזרח ישראלי המתגורר באנגליה, הגיע לישראל לצורך ביקור משפחתי ועוסק לדבריו כמרצה בתחום מדעי החברה באוניברסיטה מחוץ לישראל.
5. לעניין מקור הכספים – המפר טען כי מקורם בישראל, מכספי ירושה שקיבל מאחיו המנוח, וכי יצא עמם לירדן מאחר ופחד להשאירם בביתו מחשש שייגנבו, ולכן החליט להוציאם עמו מישראל.
- הוועדה החליטה שלא לקבל את הסבריו של המפר לעניין מקור הכסף מאחר ולא גובו במסמכים המעידים על מקורם הנתען, וכי הסיבה לעניין הפחד סותרת את טענתו לעניין יעד הכספים.
- לעניין יעד הכספים – המפר טען כי הכסף יועד לבניית מצבה לאחיו המנוח.
- הוועדה מצאה את גרסתו חסרת היגיון. שכן מאז מותו של המנוח חלפו תשעה חודשים, זאת בנוסף לעובדה שהמפר לא הציג בפני הוועדה אף מסמך התומך בגרסתו. לפיכך, החליטה הוועדה שלא לקבל את טענתו בעניין מקור הכסף.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – בחקירתו השיב המפר כי הכיר את חובת הדיווח, אך סבר כי גובה החובה חל על כספים שעולים על 50,000 ₪. עוד ציין המפר, כי לא ראה את השילוט שמורה על חובת הדיווח.
- הוועדה לא קיבלה טיעונים אלה לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המוחקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפן הכספי של שתי ההפרות, העובדה כי לא קיבלה את טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים ועניין נסיבות ההפרה, וכן את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בגובה כל הכספים התפוסים בסך של 1,600 דולר ארה"ב (כשווים בש"ח ביום התשלום בפועל).

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה
כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה 116/19- חסן ורד:

תיאור הנסיבות:

ביום 14.7.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותו 7,700 דולר ארה"ב ו-500 דינר ירדני (שווי של כ-30,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 5,100 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חסן ורד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 7,700 דולר ארה"ב ו-500 דינר ירדני.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 14.7.19 ובפני חברי הוועדה ביום 24.7.19.
לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי מקור הכספים מהעסק של אביו במאפייה שמממן לו את לימודיו כסטודנט בירדן, וכי הכסף יועד לתשלום עבור האוניברסיטה כשכ"ל בירדן. יצוין כי המפר הציג בפני חברי הוועדה אישור שכר לימוד מהאוניברסיטה בה הוא לומד בירדן.
הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
4. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח בעניין הכנסת והוצאת כספים במעבר גבול יבשתי בסך 12,000 ש"ח, ולטענתו לא דיווח כי סבר שלאחר שסיפר לנציג שירות בתחנת האוטובוס אודות סכום הכסף שהוא נושא עמו, אין עליו לדווח.
5. יצוין כי בחקירתו בפני חוקרי המכס הודה המפר כי עבר במעבר מבלי לדווח מדיעה, וכי קיווה שלא יתפסו אותו, אך הביע חרטה.
6. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס וכן בנסיבותיו האישיות כפי שהציג בפני הוועדה.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **2,500 ש"ח** בלבד.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 117/19- הנו כינאן:

תיאור הנסיבות:

ביום 22.7.19, נכנס לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 18,000 אירו ו- 5,700 דולר ארה"ב (שווי של כ- 92,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 18,000 אירו ו-2,300 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר הנו כינאן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 18,000 אירו ו-5,700 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 22.7.19, וכן הציג את טיעוניו בכתב לפני חברי הוועדה ביום 24.7.19. המפר זומן לוועדה אך בחר שלא להתייצב. עקב כך, הדיון בעניין המפר נערך בהיעדרו ועל בסיס החומר שמצוי בתיק הוועדה.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – לדבריו של המפר, מדובר בכספים שמקורם מעבודתו ונחסכו לאורך שנות חייו כעובד שכיר ואיש עסקים. יחד עם זאת, המפר הצהיר כי מובטל מזה מספר חודשים ומצבו הכלכלי קשה. באשר ליעד הכספים טען כי הם נועדו לרכישת שעון יד יוקרתי בירדן. מחומר החקירה וכן מטיעוניו של המפר, לא ניתן הסבר שהניח את דעתם של חברי הוועדה לעניין מקור הכספים ויעדם.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – מתיק הוועדה עולה כי המפר לא הכיר את חובת הדיווח במעבר גבול יבשתי על 12,000 ש"ח ומעלה וכן לא ראה את השילוט המורה על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את טיעוניו של המפר לעניין זה, ראתה בחומרה את התנהלותו מול בודקי המכס, וקבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
6. בנוסף, בדו"ח התפיסה צוין כי המפר לכאורה לא שיתף פעולה באופן מלא עם בודקי המכס בעת בדיקתו. כאשר נשאל על ידי בודקי המכס אודות כספים חבי דיווח, בחר שלא לומר את האמת וענה כי ברשותו 1,000 דולר ארה"ב בלבד.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, חוסר שיתוף הפעולה עם אנשי המכס והעובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים לא התקבלו. הוועדה התחשבה בעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה של המפר ובנסיבותיו האישיות.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **30,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 118/19 - אדוארד דולגין:

תיאור הנסיבות:

ביום 21.7.19 המפר לכאורה נכנס לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון" ועבר במסלול הירוק, כשברשותו כספים בסך 43,000 דולר ארה"ב, 16,900 אירו ו-30,500 ש"ח (שווי של כ-253,000) ולא דיווח על הכנסת הכספים, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דולגין אדוארד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 43,000 דולר ארה"ב, 16,900 אירו ו-30,500 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 21.7.19 ובפני חברי הוועדה ביום 24.7.19.
4. לענין מקור ויעד הכספים - טען כי מדובר בכספים שמקורם מחסכונות הנובעים משכר העבודה שלו ושל אשתו ברוסיה, וייעדם לצורך מחיית משפחתו בישראל, אשר ביצעה "עלייה" לפני מספר ימים.
הוועדה קיבלה את טענות המפר לענין מקור ויעד הכספים.
5. לענין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר מסר כי נכנס לישראל במסגרת תהליך "העלייה" והיה מלווה בפקיד משרד הקליטה אשר הוביל אותו דרך המסלול הירוק ללא שהפנה את תשומת לבו לצורך בהצהרה על הכנסת כספים. בנוסף, טען שהובהר לו על ידי הסוכנות היהודית ברוסיה, טרם "עלייתו" לישראל, כי עולה חדש רשאי להכניס עמו עד 1,250,000 ש"ח בעת הכניסה הראשונה לישראל, ללא דיווח.
- המפר הציג בפני חברי הוועדה על גבי הטלפון הנייד, את אתר האינטרנט של הסוכנות היהודית ובו הסכום השגוי כאמור, ובנוסף, יצוין כי הצהיר על הכספים בעת יציאתו מרוסיה.
הוועדה קיבלה את הסבריו של המפר לענין זה.
6. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול הנסיבות העניין ולאחר שקיבלה את טענותיו לענין מקור ויעד הכספים, וכן את הסבריו לענין נסיבות ההפרה, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, וכן את שיתוף הפעולה המלא שלו מול הרשויות. החליטה לאור הנסיבות החריגות, ולמרות שהפר את חובת הדיווח, לא להשית על המפר עיצום כספי ולהסתפק במילוי הצהרה על הכנסת הכספים לישראל.

מקרה הפרה 119/19 - משה גפן:

תיאור הנסיבות:

ביום 24.7.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו 40,000 לירות מצריות, 20,250 ש"ח ו-400 דולר ארה"ב (שווי של כ-30,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 8,200 ש"ח, 40,000 לירות מצריות ו-400 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר משה גפן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 40,000 לירות מצריות, 20,250 ש"ח ו-400 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 24.7.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 30.7.19.
4. המפר, אזרח ישראל אשר מתגורר בעת האחרונה בבית מלון בטאבה, נכנס לישראל ממצרים לצורך סידורים שונים בעיר אילת.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי הכספים שהיו ברשותו שייכים לו ומקורם בחסכונותיו ומפדיון קרן ההשתלמות שלו. בעניין ייעוד הכסף, טען המפר כי רצה להמיר את הכספים לדולרים, באילת. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך לטענתו התבלבל בעת חישוב כמות הכספים וסבר כי הסכום שנשא לא חייב בחובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק את סכום הכסף שנמצא ברשותו, טרם הגעתו למעבר. יצוין כי המפר הביע חרטה על מעשיו.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים מישראל בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **2,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 120/19 - ג'יריס עוואד:

תיאור הנסיבות:

ביום 23.7.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 8,500 אירו, 1,290 דינר ירדני ו-800 ש"ח (שווי של כ-43,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 6,000 אירו ו-1,150 דינר ירדני. בנוסף, מחקירתו עלה כי ביום 18.7.19 יצא מישראל לירדן, כשברשותו 12,000 אירו ללא שדיווח עליהם כנדרש על פי חוק.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ג'יריס עוואד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 12,000 אירו, וכן בגין הכנסת כספים לישראל בגובה 8,500 אירו, 1,290 דינר ירדני ו-800 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 23.7.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 30.7.19.
4. המפר, אזרח ישראל, יצא לירדן למטרת מעבר בדיקות בבית חולים ירדני.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי הכספים שהיו ברשותו שייכים לו, חלקם מן חשבונותיו ואילו את חלקם קיבל מאמו.
6. בעניין יעד הכספים, טען המפר כי הם לטובת טיפולים רפואיים והוצאותיו בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, וכי לא ראה את השילוט הקיים במעבר אשר מורה על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו ואת שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס. כן התחשבה הוועדה בנסיבותיו האישיות.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **2,000 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 121/19 - אלי קורזום:

תיאור הנסיבות:

ביום 21.7.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 3,700 דולר ארה"ב, 480 דינר ירדני, 520 אירו ו-600 ש"ח (שווי של כ-18,000 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 1,000 דולר ארה"ב, 520 אירו ו-600 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אלי קורזום (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 3,700 דולר ארה"ב, 480 דינר ירדני, 520 אירו ו-600 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 21.7.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 30.7.19.
4. המפר, אזרח ישראל אשר מועסק על ידי הכנסייה, יצא לירדן על מנת להגיע לכנס מטעם מקום עבודתו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי מקורם של הכספים מהכנסייה, ונועד למימון הכנס המקצועי. המפר הציג תימוכין מהבנק לטיעוניו.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך לטענתו זכר כי סף הדיווח עומד על 80,000 ש"ח.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח, זאת בנוסף לעובדה שקיימים ברחבי המעבר מספר רב של שלטים מאירי עיניים המפרטים את חובת הדיווח ואת הדרך לבצע את ההצהרה.
9. יצוין כי המפר הביע חרטה על מעשיו.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני התנאים התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו ואת השיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **500 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 122/19 - ניסים ונילי דוויק:

תיאור הנסיבות:

ביום 5.8.19 נכנסו המפרים לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשות המפר לכאורה 12,200 דולר ארה"ב ו-650 ש"ח, וברשות המפרה לכאורה 12,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-80,000 ש"ח), מבלי שהצהירו על כך, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מידי המפר 8,800 דולר ארה"ב ומידי המפרה 8,600 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נסים דוויק וגב' נילי דוויק (להלן: "המפרים").
לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרים בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בסך 24,200 דולר ארה"ב ו-650 ש"ח.
2. גרסת המפרים נשמעה לראשונה בפני חוקרי המכס ביום 5.8.19, וכן בדיון בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") ביום 7.8.19.
3. המפר, אזרח ישראלי בן 68, הינו יהלומן ובעלים של חברה העוסקת בייצוא ושיווק יהלומים, אשר נמצאת בבניין בורסת היהלומים ברמת גן. המפרה, אזרחית ישראלית בת 66, לדבריה, עוזרת מידי פעם במשרד החברה שבבעלות בעלה. לגרסת המפרים, נסעו יחד לירדן ביום 4.8.19, על מנת להשתתף בחתונת בתו של לקוח ותיק של המפר, וביום 5.8.19 שבו לישראל.
4. לעניין נסיבות המקרה, המפרים לכאורה הגיעו למעבר "נהר הירדן" במגמת כניסה לישראל. המפר נקרא לבדיקת מכס אקראית שבמהלכה התגלו ברשותו 12,000 דולר. בסיום תהליך הבדיקה, כאשר נלקח המפר להמשך חקירה, המתונה המפרה מעבר לדלת היציאה בעמדת ההמתנה לנוסעים הנכסים, וקראה למפר בשמו. כאשר נשאל המפר לזהותה, השיב כי זאת אשתו. כאשר נשאל האם יש ברשותה כספים, השיב כי ברשותה 12,000 דולר נוספים. יש לציין כי במסגרת בדיקתו, בחר המפר שלא לחשוף את העובדה כי אשתו ממתינה לו מחוץ לאולם הכניסה, וכי ברשותה 12,000 דולר.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, בחקירה טען המפר כי קיבל את הכספים בסך 24,000 דולר מהלקוח, בגין תשלום עבור יהלומים שכבר שווקו לו. עם זאת, במהלך הדיון טען המפר כי קיבל את הכספים מהלקוח בגין תשלום עבור יהלומים שטרם הועברו ללקוח, והציג מסמכים בגין ייצוא של סחורה אשר אמור היה להתבצע למחרת הדיון בוועדה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין המודעות לחובת הדיווח, טען המפר כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי יש לדווח על סכומים אשר מעל ל-50,000 ש"ח. עוד מסר, כי לא שם לב לשלטי ההסבר במקום.
7. המפרה מסרה בחקירתה כי קיבלה את הכספים מבעלה בבוקר אותו היום במשרדו של הלקוח, טרם הגעתם למעבר, וכי התבקשה על ידי המפר להעבירם במעבר. לדבריה, לא ראתה את שלטי ההסבר במעבר.
8. במהלך הדיון בוועדה, הודה המפר כי פיצל את סכום הכסף שנשא, וחילק חצי מהסכום לאשתו על מנת לחמוק מחובת הדיווח.
9. הוועדה לא קיבלה את טענות המפרים לעניין זה. במעבר הגבול מצויים שלטים רבים אשר בהם מצוינת חובת הדיווח. נוסף על כך, גם אם סברו שיש לדווח רק מעל 50,000 ש"ח, הרי שהסכום שהיה ברשותם עולה על סכום זה, ולכן היה עליהם לדווח, או לכל הפחות לברר האם יש צורך בדיווח במקרה זה.
10. בנוסף, המפר, במסגרת מקצועו כיהלומן, חב בחובות בהתאם לחוק איסור הלבנת הון והצו למניעת הלבנת הון ומימון טרור של סוחרים באבנים יקרות אשר הוצא מכוחו, ומשכך נדרש להכיר היטב את חובות משטר איסור הלבנת הון ומימון טרור החלות עליו.
11. הוועדה רואה בחומרה רבה את התנהלותם של המפרים במעבר הגבול, את העובדה שהמפר פיצל את הכספים במטרה להתחמק מחובת הדיווח, ואת העובדה שלא התנהל בהתאם לחובת הדיווח, למרות שחלה עליו ציפיה מוגברת מתוקף היותו יהלומן אשר אמור להכיר היטב את חובות המשטר.

12. מעבר לכך, הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
13. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
14. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
15. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר.
16. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005): "...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בדיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לענייננו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".
17. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחייבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
18. סיכומי של דבר, לאור מכלול נסיבות העניין סבורה הוועדה כי יש להטיל על המפר עיצום כספי משמעותי, שישקף את חומרת המקרה וירתיע אחרים מפני הפרת חובת הדיווח. בעניין פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים קבע כבוד השופט ימיני: "קיימת מדיניות משפטית להטלת עיצומים כספיים בסכומים גבוהים יחסית, על מנת למנוע מצב בו ישתלם למפרי חוק למיניהם להפר את חובת הדיווח תוך נטילת הסיכון לתשלום עיצום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרות החוק אשר ענייננו המאבק בתופעת הלבנת ההון ומימון טרור ופשע". (ו"ע (רמלה) 1-08 פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים, תק-של 2009(2), 8713 (2009)).
19. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה. מבחינת נסיבות לחומרה, שקלה הוועדה את התנהלותם של המפרים במעבר ואת העובדה שפיצלו את הכספים על מנת להתחמק מחובת הדיווח במעבר, במיוחד כאשר מדובר על יהלומן אשר מצופה ממנו להכיר היטב את חובות משטר איסור הלבנת הון ומימון טרור. מבחינת נסיבות לקולה, שקלה

הוועדה את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, וכן את העובדה שקיבלה את גרסת המפרים לעניין מקור ויעד הכספים.

20. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרים עיצום כספי בסך **30,000** ש"ח.

21. החלטת הוועדה ונימוקיה נמסרו למפר בסיום הדיון. כמו כן נאמר למפרים כי נימוקים בכתב יישלחו אליהם בהמשך.

22. למפרים זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 123/19 - מופאק אלעסיבי:

תיאור הנסיבות:

ביום 31.7.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "רבין", כשברשותו 33,000 ש"ח ו-500 דינר ירדני (שווי של כ-35,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 23,400 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אלעסיבי מופאק (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל על המפר עיצום כספי בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 33,000 ש"ח ו-500 דינר.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 2.8.19, ובפני חברי הוועדה ביום 6.8.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי מקור הכספים מעבודתו כקבלן חשמל, ומעבודת אשתו כמורה, וציין כי הוצאו מחשבון הבנק שלו. לתימוכין, הציג מסמכים בנקאיים המעידים על משיכת כספים. בעניין ייעוד הכספים, טען המפר כי מיועדים לצורך חופשתו.
5. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח בעניין הכנסת והוצאת כספים ממעבר גבול יבשתי בסך 12,000 ₪, וכי לא ראה את השילוט במעבר הגבול בעניין הדיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה שקיבלה את טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה ובשיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח בלבד**.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 124/19 - ופא מוסא אבו נאעג':

תיאור הנסיבות:

ביום 6.8.19 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותה 5,600 דולר ארה"ב (שווי של כ-21,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מידה 2,200 דולר ארה"ב באב"ת מס' 680235. בנוסף, מחקירתה עלה כי מספר ימים קודם לכן יצאה מישראל לירדן, כשברשותה 5,800 דולר ארה"ב ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת ופא מוסא אבו נעאג' (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 5,600 דולר ארה"ב, והוצאת כספים מישראל בגובה 5,800 דולר ארה"ב.
3. המפרה השמיעה את טיעוניה בפני חוקרי המכס ביום 6.8.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 7.8.19 בוועידה טלפונית.
4. המפרה, אזרחית ישראל אשר גרה בנצרת בעת שהותה בישראל, עקרת בית המתגוררת באטלנטה בארה"ב ב-32 השנים האחרונות. יצאה מישראל לירדן בכדי לבקר את בתה ומשפחתה המתגוררים בירדן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – לטענת המפרה, הכספים שייכים לה ולבעלה, ונועדו להוצאות בעת שהותה בירדן.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפרה טענה כי לא שמה לב לשילוט המורה על חובת הדיווח בהכנסת והוצאת כספים, וכי ידעה על קיומה של חובת דיווח, מעל סכום של 10,000 דולר ארה"ב.
8. יצוין כי המפרה שיתפה פעולה עם עובדי המכס, וכן הביעה חרטה על ההפרה לאחר המעשה.
9. הוועדה לא קיבלה את הסברי המפרה לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפרה היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתה למעבר אודות חובת הדיווח.
10. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה, וכן בנסיבותיה האישיות וכי הביעה חרטה על מעשה ההפרה.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח** בלבד.
14. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 125/19 - שרון אלוש:

תיאור הנסיבות:

ביום 9.8.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו 5,200 דולר ארה"ב ו-120 ש"ח (שווי של כ-19,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 1,900 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר שרון אלוש (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל על המפר עיצום כספי בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 5,200 דולר ארה"ב ו-120 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 9.8.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 13.8.19.
4. המפר, אזרח ישראל, יצא למצרים למטרת נופש ובילוי בקזינו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי מקור הכספים בחלקו ממשיכות מחשבון הבנק שלו, ובחלקו מרווחים ומשיכות בקזינו, וייעד אותם לחזרה עמו לארץ. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח בעניין הכנסת והוצאת כספים, אך סבר כי אם הוא מעביר כספים ששייכים לו, אין חובת דיווח, ואילו היה מעביר כספים של מישהו אחר היה חייב בדיווח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. המפר הציג נסיבות אישיות וביקש את התחשבות הוועדה.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס וכן בנסיבותיו האישיות כפי שהציג בפני הוועדה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 126/19 - טלל ג'בארין:

תיאור הנסיבות:

ביום 11.8.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "בגין", כשברשותו 5,700 דולר ארה"ב ו-1,150 ש"ח (שווי של כ-22,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 2,500 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר טלל ג'בארין (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל על המפר עיצום כספי בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 5,700 דולר ארה"ב ו-1,150 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 11.8.2019.
4. לאחר שלא נענה המפר לדרישות, התכנסה הוועדה בהיעדרו ביום 20.08.19.
5. המפר, אזרח ישראל, הגיע למעבר יחד עם חברו, במגמת יציאה מישראל באמצעות רכבו. במהלך בדיקה אקראית של המפר, התגלו בכיסו סכומי הכסף האמורים. בנוסף, במהלך חיפוש שנערך ברכבו, התגלו אלפי זרעי קנאביס בתוך דופן תא המטען.
6. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי הכספים אותם נשא עמו שייכים לו ומקורם מעבודתו, וייעד לטובת חופשה בת שבוע במצרים. המפר לא סיפק לרשויות החקירה כל מידע אודות חשבון הבנק שלו או אישור כי הכספים נמשכו מחשבון, אף שנשאל על כך במפורש. המפר לא ידע להסביר אודות מקום עבודתו, וכן טען כי הוא מובטל זה מספר ימים, ולא הציג בפני החוקר כל תימוכין לטענותיו. המפר לא הצליח להסביר את הצורך בסכום שנשא עמו לחופשה בת שבוע לבדו. יצוין כי לפי הנתונים במערכת רשות המסים, המפר לכאורה לא שהה שבוע מחוץ לישראל כפי שנטען על ידו, אלא שב לישראל יום לאחר מכן, דבר הסותר את התוכניות עליהם סיפר המפר בעת חקירתו.
7. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
8. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
9. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. בנוסף לזאת, קיימת העובדה כי קיים במעבר שילוט רב, מאיר עיניים, המפרט אודות חובת הדיווח.
10. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי הוועדה לא קיבלה את הסבריו לעניין מקור ויעד הכספים, וכן כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו. הוועדה רואה בחומרה את חוסר שיתוף הפעולה של המפר בחקירתו.
13. בסיכומו של דבר, לאור מכלול נסיבות העניין סבורה הוועדה כי יש להטיל על המפר עיצום כספי משמעותי, שישקף את חומרת השתלשלות האירועים, הפרת חובת הדיווח והתחמקות מהתייצבות לוועדה. על כן, החליטה הוועדה להשית על המפר **עיצום כספי בגובה כל הכספים התפוסים (2,500 דולר ארה"ב, כערכם בש"ח ביום תשלום העיצום בפועל).**
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 127/19 - אחמד קבהא:

תיאור הנסיבות:

ביום 6.8.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 8,850 דינר ירדני (שווי של כ-44,000 ש"ח) וזאת ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 6,400 דינר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אחמד קבהא (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 8,850 דינר ירדני.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 7.8.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 13.8.19.
4. המפר, אזרח ישראל בעל אזרחות גרמנית, מתגורר בגרמניה מזה 50 שנה, ומגיע לישראל כפעמיים בשנה. יצא לירדן למטרת משיכת כספים מחשבון בנק שבו מופקדים כספי הפנסיה שלו בירדן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי הכספים הינם מחשבון בנק בבעלותו בירדן בו מופקדים כספי הפנסיה שלו בירדן, וייעד אותם למטרת נסיעה חזרה לגרמניה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר שבדומה למעבר גבול אווירי, חובת הדיווח חלה על כספים בגובה 50,000 ש"ח ומעלה, ולכן לא דיווח.
- הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי על המפר, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס וכן בנסיבותיו האישיות כפי שהציג בפני הוועדה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **3,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 128/19 - אפרים צנעני:

תיאור הנסיבות:

ביום 19.8.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין", כשברשותו 4,000 דולר ארה"ב ו-710 ש"ח (שווה ערך לכ-15,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, ובהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 800 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אפרים צנעני (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 4,000 דולר ארה"ב ו-710 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 19.8.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 22.8.19.
4. המפר, אזרח ישראלי, נכנס לישראל דרך מעבר גבול "בגין" עת חזרתו מבילוי בקזינו בטאבה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים - טען המפר כי הכספים שהיו ברשותו בחלקם נמשכו מחשבונות הבנק שלו טרם יציאתו מישראל, ואילו את חלקם הרוויח בקזינו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, וכי לא ראה את השילוט הקיים במעבר הגבול המורה על חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן אודות חובת הדיווח טרם הגעתו למעבר.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **500 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 129/19 - חמאידה ואיל:

תיאור הנסיבות:

ביום 9.8.19 יצא המפר לכאורה מישראל לירדן דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 21,000 ש"ח ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, ובהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 3,500 ש"ח. בנוסף, מחקירתו עלה כי ביום 16.8.19 נכנס המפר לכאורה לישראל מירדן דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 15,500 ש"ח ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חמאידה ואיל (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 21,000 ₪, והכנסת כספים לישראל בגובה 15,500 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 16.8.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 22.8.19.
4. המפר, אזרח ישראלי וקבלן שיפוצים ואינסטלציה, יצא מישראל לירדן עם אשתו ושבעת ילדיו לשם ביקור משפחתי לכבוד החג. במהלך חקירתו של המפר, התברר כי טרם יציאתו מישראל פיצל בינו ובין אשתו את הכספים שהיו ברשותו, בסך 21,000 ש"ח. במסגרת זו, מסר לאשתו סך של 11,000 ₪, בעוד ששמר עמו סך של 10,000 ש"ח. המפר טען כי מפאת חוסר מקום ברכבו, יצאו מישראל הוא ואשתו ושבעת ילדיו בשני רכבים, כאשר המפר ואשתו נושאים עמם, כל אחד, את הכספים שפוצלו, בשווי שפורט לעיל. כמו כן, טען המפר כי הוא נוהג לצאת לירדן לבקר את הוריו יחד עם אשתו וילדיו פעם בשנה, בחג הקורבן, על מנת לחגוג עמם את החג.
5. המפר טען כי במהלך הביקור היה צריך לחזור לעבודה בדחיפות, ולפיכך ביום 16.8.19 חזר לישראל מירדן בגפו, והחזיר עמו את הכספים בסך 15,500 ש"ח.
6. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי הכספים שהיו ברשותו מקורם בעבודתו ובעבודת אשתו, וכן בקצבת ילדים מביטוח לאומי. לדברי המפר, הכספים נועדו להוצאות המשפחה במהלך הביקור.
7. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
8. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי הסכום החייב בדיווח הוא מעל ל-100,000 ₪, וכי לא ראה את השילוט הקיים במעבר, ולכן לא דיווח.
9. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן אודות חובת הדיווח טרם הגעתו למעבר.
10. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה כפי שעולה מתיק הוועדה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה. מבחינת נסיבות לחומרה, שקלה הוועדה את התנהלותו של המפר טרם היציאה מישראל במעבר הגבול כפי שפורטה לעיל. מבחינת נסיבות לקולה, שקלה הוועדה את העובדה כי קיבלה את גרסתו לעניין מקור ויעד הכספים, ואת העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,000** ש"ח בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 130/19 - מאיר אבישר:

תיאור הנסיבות:

ביום 19.8.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין", כשברשותו כספים בסך 9,900 דולר ארה"ב ו-710 ש"ח (שווה ערך לכ-30,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, ובהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 6,500 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מאיר אבישר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 9,900 דולר ארה"ב ו-710 ₪.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 19.8.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 22.8.19.
4. המפר, אזרח ישראל ופנסיונר, נכנס לישראל דרך מעבר גבול "בגין", עת חזרתו מבילוי בקזינו בטאבה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי הכספים שהיו ברשותו מקצתם נמשכו מחשבונות הבנק שלו, ואילו את מרביתם הרוויח בקזינו.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, היקפה הכספי של ההפרה והעובדה כי טענותיו בנוגע לחובת הדיווח לא התקבלו. הוועדה התחשבה בעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה של המפר ובנסיבותיו האישיות.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **2,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 131/19- עומר מוראד:

תיאור הנסיבות:

ביום 18.8.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 8,500 דולר ארה"ב (שווה ערך לכ-31,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 5,100 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עומר מוראד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 8,500 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 18.8.19 וכן הודיע כי לא יוכל להתייצב לדיון בפני הוועדה ביום 22.8.19 משום שיהיה בירדן אותה העת. לפיכך, ביקש המפר למנות את אביו, מר אדריס מוראד, כמויפה כוחו, על מנת שייצג את טיעוניו בפני הוועדה. אי לכך הופיע אביו של המפר בפני הוועדה ביום 22.8.19 והציג את טיעוני המפר.
4. המפר הינו אזרח ישראלי וסטודנט לרפואה בשנתו השישית באוניברסיטה בירדן. המפר טען כי יצא מישראל לירדן למטרת לימודיו.
5. לעניין מקור הכספים - המפר טען כי קיבל את הכספים שהיו ברשותו מהוריו וכי הם נמשכו על ידיהם מחשבון הבנק שלהם. אביו של המפר הציג את מסמכי הבנק כתימוכין לטענתו. לעניין ייעודם של הכספים - טען המפר כי נועדו לתשלום שכר הלימוד באוניברסיטה בירדן בה הוא לומד רפואה וכן להוצאות מחייה שוטפות בעת שהותו בירדן. אביו של המפר הציג כתימוכין את אישורי תשלום שכר הלימוד של האוניברסיטה.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי טענותיו לעניין אי הדיווח לא התקבלו והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **2,000 ש"ח בלבד**.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 132/19 - מוסטפא ג'מאל:

תיאור הנסיבות:

ביום 12.8.19 יצא המפר לכאורה מישראל לירדן דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו 2,550 דולר ארה"ב ו-1,450 דינר ירדני (שווה ערך לכ-16,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידי 1,300 דולר ארה"ב. בנוסף, מחקירתו עלה כי ביום 19.8.19 נכנס המפר לכאורה לישראל מירדן דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו אותו הסכום - 2,550 דולר ארה"ב ו-1,450 דינר ירדני ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוסטפא ג'מאל (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת והוצאת כספים בגובה 2,550 דולר ארה"ב ו-1,450 דינר ירדני.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 19.8.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 22.8.19.
4. המפר, אזרח ישראל, יצא לירדן עם אשתו וילדיו על מנת לבקר את משפחתו בעת חג.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי הכספים שהיו ברשותו שייכים לו ומקורם בעבודתו ועסקיו (המפר הציג תלושי שכר כתימוכין למקור הכספים), וכי הם נועדו להוצאותיו בירדן.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי הסכום החורג אשר ברשותו אינו משמעותי, ולכן לא דיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, והעובדה כי טענותיו לעניין אי הדיווח לא התקבלו. הוועדה התחשבה בעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה של המפר.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,500 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 133/19 - עמור מוחמד:

תיאור הנסיבות:

ביום 24.8.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 8,230 דולר ארה"ב ו-100 אירו (שווי של כ-30,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, ובהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 4,810 דולר ארה"ב ו-100 אירו.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עמור מוחמד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 8,230 דולר ארה"ב ו-100 אירו.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 24.8.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 1.9.19.
4. המפר, אזרח ישראל, סטודנט לרפואה מזה ארבע שנים באוניברסיטה בירדן, יצא לירדן על מנת לשלם שכר לימוד לאוניברסיטה בה הוא לומד.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – לטענת המפר, את הכספים קיבל מאביו, וייעדם לטובת תשלום שכר לימוד באוניברסיטה.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן ולא דיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח, זאת בנוסף לעובדה כי קיים במעבר שילוט רב, מאיר עיניים, המפרט אודות חובת הדיווח.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר בחקירתו, וכן את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,500 ש"ח בלבד**.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

ביום 26.8.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותו 7,800 דולר ארה"ב, 500 ש"ח ו-290 דינר ירדני (שווי של כ-29,390 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 4,400 דולר ארה"ב, 500 ש"ח ו-290 דינר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי Mr. Khalil Halaseh (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 7,800 דולר ארה"ב, 500 ש"ח ו-290 דינר ירדני.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 26.8.19, וכן באמצעות ב"כ בפני חברי הוועדה ביום 1.9.19.
4. המפר, אזרח ירדן, כומר ומפקח על כנסיות בישראל, נכנס לישראל במסגרת תפקידו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים –לטענת המפר, מקור הכספים הוא מגיוס מספר תרומות שנאספו מכנסיות שונות בירדן, ויעדם הוא שיפוץ וצביעה של ארבע כנסיות במיקומים שונים בישראל. לתימוכין, הציג ב"כ המפר אסמכתאות המצביעות על היותם של הכספים כספי תרומה.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את חובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח על כספים הינו 50,000 ש"ח ומעלה, ולכן לא דיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה, וקבעה כי היה עליו לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח, זאת בנוסף לעובדה כי קיים במעבר שילוט רב, מפורט ומאיר עיניים, אודות חובת הדיווח.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה, שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם עובדי המכס, נסיבותיו האישיות והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 135/19 - אליאס וג'יה:

תיאור הנסיבות:

ביום 26.8.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 3,100 אירו, 1,000 דולר ארה"ב ו-200 ש"ח (שווי של כ-16,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 1,000 דולר ארה"ב ו-100 אירו.

בנוסף, מחקירתו עלה כי ביום 24.8.19 יצא מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך 3,400 אירו, 1,500 דולר ארה"ב ו-200 ש"ח (שווי של כ-19,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אליאס וג'יה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 3,400 אירו, 1,500 דולר ארה"ב ו-200 ש"ח, ובגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 3,100 אירו, 1,000 דולר ארה"ב ו-200 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 26.8.18, וכן באמצעות מכתב שהעביר בא כוחו לוועדה.
4. המפר הינו אזרח ישראלי, ולדבריו עוסק כהנדסאי בניין בחברת הנדסה, שם מועסק כמהנדס הראשי של החברה. בנוסף, לדבריו, עוסק המפר בניהול פרויקטים של כבישים ותשתיות, ומייבא מוצרי בטיחות לחינוכים. המפר טען כי יצא לירדן וחזר לישראל עם גיסו שעובד אצלו בעסק.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר טען בחקירתו בעת התפיסה כי הכספים שייכים לו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור הכספים. המפר לא הסביר עבור מה יועדו הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי סבר שסך חובת הדיווח על כספים עומד על סך של 10,000 אירו או דולר ומעלה, ולכן לא דיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשילוט המורה על חובת הדיווח אשר נמצא במעבר.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח, זאת בנוסף לעובדה כי קיים במעבר שילוט רב, מאיר עיניים, המפרט אודות חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה, והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 136/19 - אבו דגוש יוסף:

תיאור הנסיבות:

ביום 28.8.19 יצא המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 3,900 דולר ארה"ב, 3,350 דינר ירדני ו-5,300 ש"ח (שווי של כ-36,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידי 3,900 דולר ארה"ב, 950 דינר ירדני ו-5,300 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

13. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אבו דגוש יוסף (להלן: "המפר").

14. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 3,900 דולר ארה"ב, 3,350 דינר ירדני ו-5,300 ש"ח.

15. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 28.8.19. יצוין כי המפר שלח את טיעוניו בכתב, ולא התייצב לדיון שנערך ביום 8.9.19, ולכן ההחלטה בעניינו התקיימה בהיעדרו.

16. המפר, אזרח ישראלי, יצא מישראל על מנת להשתתף בחתונת מכריו מירדן.
17. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי הכספים שהיו ברשותו שייכים לו, וייעד אותם לטובת מתנה לחתונה בה השתתף, ובנוסף, לצורך מתן הלוואה לחברו המתגורר בטורקיה.

הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
18. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי על פי הוראות החוק עליו להצהיר על כל 12,000 ש"ח לדרכון, וכאשר יצא דרך המעבר היה עם אשתו ובנו.

הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.

19. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.

20. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי על המפר, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

21. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, ובשיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס.

22. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **3,000 ש"ח** בלבד.

23. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 137/19 - אבו ריאש סבילא:

תיאור הנסיבות:

ביום 2.9.19 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותה כספים בסך 24,600 ₪ ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיה 12,600 ש"ח. בנוסף, מחקירתה עלה כי ביום 1.9.19 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותה כספים בסך 24,600 ₪ ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת אבו ריאש סבילא (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת והוצאת כספים מישראל בגובה 24,600 ש"ח.
3. המפרה השמיעה את טיעוניה בפני חוקרי המכס ביום 2.9.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 8.9.19.
4. המפרה, אזרחית ישראל, יצאה לירדן לטובת חופשה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – טענה המפרה כי מקור הכספים מחסכונות שלה מקצבאות ביטוח לאומי שהיא מקבלת, ומכספים שקיבלה במתנה מילדיה. בעניין יעד הכספים, טענה המפרה כי היא נושאת עימה תמיד את הכסף מחשש לגניבה. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפרה טענה כי לא הכירה את הוראות החוק ואת חובת הדיווח בעניין הכנסת והוצאת כספים ממעבר גבול יבשתי בגובה 12,000 ש"ח ומעלה.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפרה היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתה למעבר אודות חובת הדיווח. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה, בשיתוף הפעולה של המפרה עם המכס וכן בנסיבותיה האישיות כפי שהציגה בפני הוועדה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח בלבד**.
11. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 138/19 - חסן אבו ריאש:

תיאור הנסיבות:

ביום 2.9.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 23,790 ש"ח ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 23,790 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אבו ריאש חסן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 23,790 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 2.9.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 8.9.19.
4. המפר, אזרח ישראלי בעל חברה ליבוא שמן תירס מאוקראינה ושותף בחברה לכלים לייצור חקלאי בבעלות ירדנית, יצא מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" למטרת פגישה עסקית.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי הכספים שהיו ברשותו מקורם מהלוואה שלקח מבנק בארץ, וייעד אותם להוצאות שוטפות בעת שהותו בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי על פי הוראות החוק עליו להצהיר על כספים מעל 50,000 ₪, בדומה למעברי גבול אוויריים. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי על המפר, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו ובשיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,500 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 139/19 - Alprince Youesef Toussoun Dos :

תיאור הנסיבות

ביום 2.9.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותו 18,000 לירה מצרית, 310 דינר ירדני, 3,100 דולר ארה"ב ו-1,460 אירו (שווי של כ-22,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 2,800 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי Mr Alprince Youesef Toussoun Dos (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 18,000 לירה מצרית, 310 דינר ירדני, 3,100 דולר ארה"ב ו-1,460 אירו.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 2.9.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 8.9.19.
4. המפר, אזרח מצרים, כומר וראש כנסייה נוצרית בנצרת, נכנס לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", על מנת לשוב לכנסייה בנצרת מביקור במצרים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי הכספים שהיו ברשותו מקורם מתרומות אותן גייס עבור הכנסייה וקהילתה, והם נועדו לסיוע לתלמידי בית ספר ממשפחות נזקקות. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו ובשיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **500 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 140/19 - רנה ניקולה ג'מאליה:

תיאור הנסיבות:

ביום 7.9.19 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותה כספים בסך 5,310 דינר ירדני ו-300 דולר ארה"ב (שווי של כ-28,000 ש"ח) וזאת מבלי שדיווחה עליהם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיה 2,890 דינר ירדני ו-300 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת רנה ניקולה ג'מאליה (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 5,310 דינר ירדני ו-300 דולר ארה"ב.
3. המפרה השמיעה את טיעוניה בפני חוקרי המכס ביום 8.9.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 16.9.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים - טענה המפרה כי את רוב הכספים קיבלה מאחיה ומאמה ומקורם מכספי שכירות נכסי נדל"ן השייכים למשפחה ונמצאים בירדן, כאשר שאר הכספים שייכים לה, ומקורם מקצבאות שהיא מקבלת בארה"ב.
- בעניין יעד הכספים - טענה המפרה כי הכספים יועדו לצורך רכישת כרטיס טיסה לארה"ב ולהוצאותיה השוטפות.
- הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפרה טענה כי לא הכירה את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, וכן לא הבחינה בשילוט הקיים במעבר המורה על הוראות חובת הדיווח, ולכן לא דיווחה.
- הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפרה היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתה למעבר אודות חובת הדיווח.
6. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרה עם גורמי אכיפת החוק, וכן כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך **2,000 ש"ח** בלבד.
10. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 141/19 - איאד קסום:

תיאור הנסיבות:

ביום 8.9.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 5,000 אירו, 3,600 דולר ארה"ב ו-2,710 ₪ (שווי של כ-36,000 ש"ח), מבלי שדיווח עליהם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 5,000 אירו ו-900 דולר ארה"ב.

בנוסף, מחקירתו עלה כי ביום 8.9.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 5,000 אירו, 3,600 דולר ארה"ב ו-2,710 ש"ח (שווי של כ-36,000 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר איאד קסום (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 5,000 אירו, 3,600 דולר ארה"ב ו-2,710 ש"ח, והכנסת כספים לישראל בגובה 5,000 אירו, 3,600 דולר ארה"ב ו-2,710 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 8.9.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 16.9.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי הכספים שייכים לו ולאשתו מחסכונותיהם ומהלוואה שלקחה אשתו. לתימוכין, הציג המפר תדפיסי בנק המאשרים את גרסתו. בעניין יעד הכספים, טען המפר כי ייעד אותם לטובת שכר לימוד ושכר דירה לבנו הלומד באוניברסיטה בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען לא כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, וכן כי לא הבחין בשילוט הקיים במעבר המורה על הוראות חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
6. המפר הציג נסיבות אישיות וביקש את התחשבות הוועדה.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, נסיבותיו האישיות, הבעת החרטה של המפר על ההפרה, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 142/19 - מנאל פאריג':

תיאור הנסיבות:

ביום 8.9.19 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותה כספים בסך 9,000 דולר ארה"ב ו-5,000 אירו (שווי של כ-52,000 ש"ח) וזאת מבלי שדיווחה בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיה 5,500 דולר ארה"ב ו-5,000 אירו.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת פאריג' מנאל (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 9,000 דולר ארה"ב ו-5,000 אירו.
3. המפרה השמיעה את טיעוניה באמצעות בעלה בפני חוקרי המכס ביום 8.9.19 וכן באמצעות בא כוחה בפני חברי הוועדה ביום 16.9.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים - טענה המפרה כי את הכספים קיבלה מבעלה ואילו מקור הכספים מחסכונותיהם, והם נועדו לחופשה משפחתית. לטענתה, בעלה נתן לה את הכספים במעטפה, אך לא ידעה מהו סך הכספים הנמצאים בה. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – נטען כי הכירה את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סברה שסך הדיווח הוא כמו במעבר אווירי כ-20,000 דולר. עוד טענה המפרה, כי לא הבחינה בשילוט הקיים במעבר המורה על הוראות חובת הדיווח, עקב מצבה הרפואי הקשה. לתימוכין, הוצגו לוועדה אישורים רפואיים. הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפרה היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתה למעבר אודות חובת הדיווח.
6. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, נסיבותיה האישיות הקשות כפי שהוצגו, וכן בעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך **2,000 ש"ח** בלבד.
10. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 143/19 - אל עזה עלי:

תיאור הנסיבות:

ביום 4.9.19 יצא המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך 3,400 דיןר ירדני ו-2,450 ש"ח (שווי של כ-19,000 ש"ח) וזאת מבלי שדיווח עליהם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 1,000 דיןר ירדני ו-2,400 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אל-עזה עלי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 3,400 דיןר ירדני ו-2,450 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 14.9.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 16.9.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי את הכספים קיבל במתנה ממשפחתו לרגל חתונתו בירדן. בעניין יעד הכספים, טען המפר כי ייעד אותם לקניית תכשיטים לארוסתו, וכן להוצאות מחיה שוטפות עת שהותו בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען לא כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, וכן כי לא הבחין בשילוט הקיים במעבר המורה על הוראות חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
6. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, נסיבותיו האישיות, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו ואת שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח** בלבד.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 144/19 - רוביקה ואהב:

תיאור הנסיבות:

ביום 11.9.19 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותה כספים בסך 6,500 דולר ארה"ב (שווי של כ-23,000 ש"ח) מבלי שדיווחה עליהם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיה 3,100 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת רוביקה ואהב (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 6,500 דולר ארה"ב.
3. המפרה השמיעה את טיעוניה בפני חוקרי המכס ביום 11.9.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 16.9.19.
4. לעניין מקור הכספים ויעדם- טענה המפרה כי קיבלה אותם כמתנה מאחיה בירדן. בעניין יעד הכספים, טענה המפרה כי הם יועדו לצורך הוצאות המחיה השוטפות שלה, לאור מצבה הכלכלי הקשה.
5. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפרה טענה כי לא הכירה את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, וכן כי לא הבחינה בשילוט הקיים במעבר המורה על הוראות חובת הדיווח, ולכן לא דיווחה.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפרה היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתה למעבר אודות חובת הדיווח.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, נסיבותיה האישיות, העובדה כי הביעה חרטה על המעשה וכן כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה. כן התחשבה הוועדה בשיתוף הפעולה של המפרה עם המכס.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח** בלבד.
12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 145/19 - עלי נמירי:

תיאור הנסיבות:

ביום 13.9.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין", כשברשותו כספים בסך 9,900 דולר ארה"ב (שווי של כ-36,000 ש"ח) וזאת מבלי שדיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 6,500 דולר ארה"ב.

בנוסף, מחקירתו עלה כי ביום 13.9.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "בגין", כשברשותו כספים בסך 9,900 דולר ארה"ב (שווי של כ-36,000 ש"ח) וזאת מבלי שדיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עלי נמירי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל והכנסת כספים לישראל בגובה 9,900 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 14.9.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 16.9.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי הכספים שנשא עמו עבר במעבר הגבול שייכים בחלקם לו, ובחלקם לאחיו אשר עבר עמו במעבר. בעניין יעד הכספים, טען המפר כי ייעד אותם להוצאות שוטפות במהלך חופשה ובילוי בקזינו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען הכיר את חובת הדיווח, אך חשב כי סף הדיווח עומד על 10,000 דולר, בדומה לארה"ב. עוד טען, כי לא הבחין בשילוט הקיים במעבר המורה על הוראות חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
6. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו ובשיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **2,000 ש"ח** בלבד.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 146/19 - רמזי אבו קטיש:

תיאור הנסיבות:

ביום 15.9.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 4,400 אירו ו-100 דולר ארה"ב (שווי של כ-18,000 ש"ח) וזאת מבלי שדיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידי 1,400 אירו ו-100 דולר ארה"ב. בנוסף, מחקירתו עלה כי ביום 11.9.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 1,200 דולר ירדני, 3,500 דולר ארה"ב ו-1,000 ש"ח (שווי של כ-20,000 ש"ח) וזאת מבלי שדיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר רמזי אבו קטיש (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 1,200 דולר ירדני, 3,500 דולר ארה"ב ו-1,000 ש"ח, וכן על הכנסת כספים לישראל בגובה 4,400 אירו ו-100 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 15.9.19. המפר לכאורה לא התייצב לדיון בעניינו בפני הוועדה בתאריך 22.9.19, ועל כן דנה הוועדה בעניינו של המפר בהיעדרו.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי הכספים שייכים לו והם מעבודתו ומעבודת בנו בענף הבניה. בעניין יעד הכספים, טען המפר כי ייעד אותם לטובת שכר לימוד ושכר דירה לבנו על מנת שירשם ללימודים באוניברסיטה בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, וכן כי לא הבחין בשילוט הקיים במעבר המורה על הוראות חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
6. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי הנמוך של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, נסיבותיו האישיות, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **500 ש"ח** בלבד.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 147/19 - ואדים יצחקוב:

נסיבות המקרה:

בתאריך 16.9.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה בן גוריון, כשברשותו כספים בסך 100,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-350,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת ללא שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 100,000 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ואדים יצחקוב (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 100,000 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 16.9.19, וכן באמצעות ב"כ בפני חברי הוועדה ביום 22.9.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים - טען המפר כי מקור הכספים ממכירת ביתו ברוסיה בשנת 2015 (לתימוכין, הציג מסמכי מכירה של הבית). בעניין יעד הכספים, טען המפר כי הם לצורך קבלת טיפול רפואי ותיירות רפואית, ובנוסף לשם קניית דירה בטירת הכרמל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, וכן כי לא הבחין בשילוט הקיים במעבר המורה על הוראות חובת הדיווח, שכן הוא לא יודע לקרוא ברוסית, אנגלית או עברית שהן השפות שמוצגות בשלטים, ולכן לא דיווח.
- הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח, במיוחד לאור העובדה שהמפר נכנס ויצא מישראל פעמים רבות בשנה האחרונה, ולאור העובדה כי דיווח על הוצאת הכספים מרוסיה, עובדה המחזקת את מודעותו לקיום חובת דיווח על כספים.
6. המפר הציג בפני הוועדה נסיבות אישיות שלו ושל משפחתו וביקש את התחשבות הוועדה.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי הגבוה של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס. הוועדה התחשבה בנסיבות אישיות של המפר כפי שהציג בפניה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **30,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 148/19 - אל זיאדנה פריד:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 17.9.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 3,500 אירו, 12,000 ש"ח, 1,320 דינר ירדני ו-700 דולר ארה"ב (שווי של כ-35,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת ללא שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 700 דולר ארה"ב, 3,500 אירו ו-1,320 דינר ירדני. בנוסף, מחקירתו עלה כי בתאריך 16.9.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 3,500 אירו, 12,000 ש"ח, 1,520 דינר ירדני ו-700 דולר ארה"ב (שווי של כ-36,000 ש"ח) וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אל זיאדנה פריד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 3,500 אירו, 12,000 ש"ח, 1,520 דינר ירדני ו-700 דולר ארה"ב, וכן על הכנסת כספים לישראל בגובה 3,500 אירו, 12,000 ש"ח, 1,320 דינר ירדני ו-700 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 17.9.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 22.9.19.
4. לעניין מקור הכספים - טען המפר כי הכספים שייכים לו מעבודתו. בעניין יעד הכספים, טען המפר כי הם לצורך תשלום שכר לימוד לביתו באוניברסיטה בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי סף הכספים החייב בדיווח עומד על 50,000 ש"ח, בדומה לסף הכספים החייב בדיווח בנמלי תעופה, וכן כי לא הבחין בשילוט הקיים במעבר המורה על הוראות חובת הדיווח, זאת עקב לקות בראייתו ובקריאת הכתוב בשילוט, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
6. המפר הציג נסיבות אישיות וביקש את התחשבות הוועדה.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות). בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, נסיבותיו האישיות, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,500 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 149/19 - אסמעיל אבו סבייח:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 12.9.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "בגין", כשברשותו כספים בסך 32,590 ש"ח ו-570 דינר ירדני (שווי של כ-35,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת ללא שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 23,400 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר איסמעיל אבו סבייח (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 32,590 ש"ח ו-570 דינר ירדני.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 12.9.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 22.9.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים - טען המפר כי חלק מן הכספים שייכים לו מעבודתו, וחלק קיבל מאחיו. בעניין יעד הכספים, טען המפר כי הם לצורך מתן עזרה לאחיו הנוסף המצוי בחובות, שכן לטענתו אחיו אדם זקן ולו ארבעה ילדים המתגוררים בירדן, אותם הוא מתקשה לכלכל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, וכי לא הבחין בשילוט הקיים במעבר המורה על חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
6. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות). בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **2,500 ש"ח** בלבד.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 150/19 - נאסר אבו סבייח:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 12.9.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "בגין", כשברשותו כספים בסך 23,090 ש"ח עליהם חלה חובת הדיווח וזאת ללא שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 11,000 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נאסר אבו סבייח (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 23,090 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 12.9.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 22.9.19.
4. לעניין מקור יעד הכספים - טען המפר כי הכספים שייכים לו מעבודתו ומהלוואות שלקח מהבנק (המפר הציג תימוכין מאפליקציית בנק "לאומי" להלוואות שלקח בשיעור של 90,000 ש"ח, מסמכים מבנק "יהב" להלוואה בסך 90,000 ש"ח, ובנוסף מסמכים המעידים על הלוואה מבנק "פועלים" בסך 20,000 ש"ח). בעניין יעד הכספים, טען המפר כי הם לצורך תשלום שכ"ד ושכר לימוד לארבעת ילדיו המתגוררים בעקבה שבירדן.
הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, וכן כי לא הבחין בשילוט הקיים במעבר המורה על הוראות חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
6. המפר הציג נסיבות אישיות וביקש את התחשבות הוועדה.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, נסיבותיו האישיות, הבעת החרטה של המפר על ההפרה, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח בלבד**.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 151/19 - סמי מתואלי:

תיאור הנסיבות:

ביום 16.9.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה בן גוריון, כשברשותו כספים בסך 15,950 אירו ו-3,200 ש"ח (שווי של כ-67,000 ש"ח) וזאת מבלי שדיווח עליהם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 4,050 אירו.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סמי מתואלי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל על המפר עיצום כספי בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 15,950 אירו ו-3,200 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 16.9.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 22.9.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי הכספים שייכים לו (המפר הציג מסמכים מפעילותו העסקית לתימוכין בגרסתו למקור הכספים, לרבות תשלומי מס על שתי החברות שבבעלותו, ובנוסף מסמכי בעלות על שתי החברות ושוברי ביטוח לאומי), כאשר 12,000 אירו הביא מישראל לטובת נופש ובילוי בקזינו, ואילו 5,000 אירו נוספים הרוויח בקזינו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך לטענתו מיהר לדיון בבית משפט שהתקיים בעניינו ביום בו נחת בישראל, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה רואה בחומרה עובדה זו. בנסיבות אלו, הוועדה אינה יכולה לקבל טענת "מיהרתי" מאיש עסקים המכיר את חובת הדיווח.
6. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את מודעותו לחובת הדיווח והיותו איש עסקים, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **5,000 ש"ח בלבד**.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 152/19 - סולימאן אלקרעאן:

נסיבות המקרה:

בתאריך 18.9.19 יצא מִישראל דרך מעבר גבול "רבין", כשברשותו כספים בסך 5,400 דולר (שווי של כ-19,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת ללא שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידי 2,000 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סולימאן אלקרעאן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מִישראל בגובה 5,400 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 18.9.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 22.9.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים, טען המפר כי הכספים שייכים לו מעסקיו כעצמאי בענף החקלאות ולחברו בקופה משותפת, כאשר את הכספים לטענתו משך מחשבון הבנק שלו ופרט אותם לדולרים בצ'יינג. בעניין יעד הכספים, טען המפר כי הם לצורך טיול משותף שלו עם חבריו לירדן.
הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, וכן כי לא הבחין בשילוט הקיים במעבר המורה על הוראות חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
6. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מִישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח**.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 153/19 - מוחמד עבדלתי:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 15.9.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 118,000 דולר ארה"ב, 4,300 ש"ח ו-250 אירו (שווי של כ-430,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת ללא שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 116,688 דולר ארה"ב ו-250 אירו.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוחמד עבדלתי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 118,000 דולר ארה"ב, 4,300 ש"ח ו-250 אירו.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 15.9.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 22.9.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים - טען ב"כ המפר כי מקור הכספים מגביית כספים שביצע מלקוחות שונים אשר הוא מספק להם שירותי תיירות מטעם חברת נסיעות מצרית שבבעלותו, כאשר הכספים הנגבים התקבלו במזומן. לתימוכין בטענותיו, הוצגו בפני הוועדה אסמכתאות מפורטות לעניין מקור ויעד הכספים: מסמך מייצג חברה מצרית העוסקת במתן שירותי תיירות; תעודת התאגדות של החברה הנ"ל במצרים ומסמכי התאגדות של החברה; מסמכים המעידים על סוכנים ישראלים ששכרו את שירותי החברה אותה הוא מייצג; מסמכים המעידים על יתרות חוב ותשלום של לקוחות ישראליים לחברה שבבעלותו; שיקים פתוחים שלטענתו קיבל וחזרו, ולכן הגיע לגבות את הכספים מהחייבים; מסמכים המעידים על חוב שיש לחברה שלו לבתי מלון שנתנו שירותים ללקוחותיו. בעניין יעד הכספים, טען ב"כ המפר כי ייעד אותם לשם המשך נסיעה לירדן על מנת לשלם חובות לספקים ירדנים כחלק ממצוות הדת לפני אירוע חתונת בתו.
5. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, וזאת לאור היותה אמינה ועקבית שנתמכה באסמכתאות מפורטות ולאור התרשמותה מהמפר. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח, ב"כ המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח החלה בנמל תעופה בן גוריון, וסבר כי סף הדיווח הינו מעל 50,000 ש"ח אך ורק אם מדובר בנמל תעופה בן גוריון, וכן כי לא הבחין בשילוט הקיים במעבר המורה על חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
6. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח, במיוחד כאשר מדובר באיש עסקים שמעביר כספים במזומן.
7. המפר הביע חרטה בפני הוועדה והסביר כי בתום לב לא דיווח, ושזו הפעם הראשונה שמעביר סכומים כאלה של כספים דרך המעבר. המפר ביקש את התחשבות הוועדה לאור נסיבותיו האישיות כפי שהציג בפני הוועדה.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי הגבוה של ההפרה, העובדה כי טענותיו

לעניין מקור ויעד הכספים שנתמכו באסמכתאות מפורטות התקבלו, הבעת החרטה של המפר על ההפרה, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו ואת שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות האכיפה. כן התחשבה הוועדה בנסיבותיו האישיות של המפר. 10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **20,000 ש"ח** בלבד.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

תיאור הנסיבות

בתאריך 18.9.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נתב"ג, כשברשותו כספים בסך 20,100 דולר ארה"ב (שווי של כ-72,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח, וזאת ללא שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידי 6,000 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי Mr Amirdzhanov Shamay (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 20,100 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 18.9.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 22.9.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים - טען המפר כי חלק מן הכספים שייכים לו וחלק לאשתו, מחסנונותיהם ומעסקי המפר בתחום הנדל"ן, כאשר אשתו העבירה לו את הכספים שהיו ברשותה לאחר נחיתתם. בעניין יעד הכספים, טען המפר כי הם נועדו לחופשה משפחתית ואירוע משפחתי בישראל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ברוסיה ואף הצהיר ברוסיה על הכספים שנשא עמו, אולם סבר כי כאשר הוא ואשתו עוברים במעבר בישראל, סף הדיווח חל על כל אחד מהם בנפרד ועל כן הוא לא חורג מסף הדיווח של 50,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה אינה מקבלת את טענת המפר לפיה ניתן לפצל את הכספים על מנת להתחמק מחובת הדיווח הקבועה בחוק. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **4,000 ש"ח** בלבד.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 155/19 - חמדאן נור אלדין:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 21.9.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 10,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-36,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח, וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 6,600 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חמדאן נור אלדין (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 10,000 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 21.9.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 02.10.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים - טען המפר, המועסק כצבעי מתכות, כי מקור הכספים הוא מהלוואה שלקח מהבנק (לתימוכין הציג המפר אסמכתאות לקבלת הלוואה מהבנק וכן קבלה על המרת כספים בצ'יינג). בעניין יעד הכספים, טען המפר כי ייעד אותם לצורך מתן עזרה לקרובי משפחתו בירדן, וכן לתשלומים הנוגעים לבניית תוספת לבית הוריו בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – כשנשאל המפר לגבי הכספים לראשונה על ידי אנשי המכס, השיב כי ברשותו 4,000-3,000 דולר. המפר הסביר כי חשש מגניבת הכספים וזאת כי לטענתו היה קורבן לניסיון סחיטה בעבר על ידי אנשי בטחון ירדניים. לטענתו, מאחר ולא הבין כי האדם השואל אותו לגבי הכספים שברשותו הינו איש מכס, לא מסר לו את כל הסכום שנשא עמו. יחד עם זאת, לאחר שהבין כי נשאל על ידי איש מכס, השיב כי ברשותו 10,000 דולר בטרם בוצעו בדיקה וספירת הכספים. באשר לידיעת חובת הדיווח, טען המפר כי סבר שסך הדיווח הינו מעל 50,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
6. המפר הציג בפני הוועדה נסיבות אישיות וביקש את התחשבות הוועדה.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, נסיבותיו האישיות וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 156/19 - פטין רזוק:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 24.9.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותו כספים בסך 18,500 ש"ח ו-70 דולר ארה"ב (שווי של כ-19,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח, וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 6,700 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר פטין רזוק (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 18,500 ש"ח ו-70 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 24.9.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 2.10.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים - טען המפר כי מקור הכספים הינו ממשכורתו בתור עו"ד ויועץ משפטי בחברה לייבוא מוצרי שיער וקוסמטיקה, וכן מהזכייה בקזינו בטאבה והם נועדו לשימוש הפרטי.
5. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך מיהר לטיסה ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה רואה בחומרה את מעשיו של המפר, במיוחד לאור העובדה כי הכיר את חובת הדיווח ואף דיווח בעבר. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס. יחד עם זאת הוועדה שקלה לחומרה את העובדה כי הכיר את חובת הדיווח ובחר שלא לדווח.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **2,000 ש"ח בלבד**.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 157/19- משה בן הרוש (ממנ):

תיאור הנסיבות:

בתאריך 20.9.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה בן גוריון כשברשותו כספים בסך 21,600 אירו (שווי של כ-86,400 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח, וזאת ללא שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 8,600 אירו.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר משה בן הרוש (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 21,600 אירו.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 20.9.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 2.10.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים- טען המפר כי מקורם מעיסוקו כסיטונאי של פירות וירקות בצרפת, כאשר את הכספים הוא מקבל לטענתו במזומן. בעניין יעד הכספים- טען המפר כי הינם להוצאות המחיה שלו ושל משפחתו בישראל. לדברי המפר הוא עולה חדש ואין לו הכנסה בישראל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור הכספים ויעדם.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי זכר שסך הדיווח הוא 100,000 ₪, וכן נאמר לו על ידי שוטר כי סך הדיווח הוא 50,000 וכי עליו לעבור במסלול אדום ולדווח. בנוסף אמר כי לא הבחין בשילוט הקיים במעבר המורה על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
6. המפר ביקש את התחשבות הוועדה לאור נסיבותיו האישיות.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו וכן את העובדה כי המפר שיתף פעולה עם המכס.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **4,000 ש"ח בלבד**.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 158/19 - אליהו רביבו:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 20.9.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה בן גוריון, כשברשותו כספים בסך 13,450 אירו ו-4,600 ש"ח (שווי של כ-58,400 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח, וזאת ללא שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 450 אירו ו-4,600 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אליהו רביבו (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 13,450 אירו ו-4,600 ש"ח.
3. המפר לא הגיע לחקירה בפני חוקרי המכס אליה זומן מספר פעמים, וכן לא התייצב במועד שנקבע מראש בפני חברי הוועדה ביום 2.10.19, למרות שקיבל את הזימון. לפיכך, לא הייתה לוועדה האפשרות להתרשם מהמפר או מגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים וכן באשר לנסיבות ההפרה וסיבת אי הדיווח.
4. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
5. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
6. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי הנמוך של ההפרה וכן העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו. מאידך, שקלה הוועדה את העובדה כי לא נמסרה שום גרסה לעניין מקור ויעד הכספים ולעניין נסיבות ההפרה.
7. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסכום השווה לכספים אשר נתפסו 4,600 ש"ח ו- 450 יורו (בשוויים בש"ח ביום התשלום בפועל).
8. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 159/19 - שאדיה סרור:

תיאור הנסיבות:

ביום 6.10.19 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותה כספים בסך 8,650 דינר ירדני (שווי של כ-43,250 ש"ח) וזאת מבלי שדיווחה בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידה 6,250 דינר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת שאדיה סרור (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 8,650 דינר ירדני.
3. המפרה השמיעה את טיעוניה בפני חוקרי המכס ביום 6.10.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 10.10.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים - טענה המפרה כי מתוך כלל הכספים, 1,850 דינר ירדני שייכים לה, ואילו יתרת הכספים מקרובי משפחתה אשר נסעו עמה, שכן הם נתנו לה אותם שתשמור עליהם בעת המעבר. בנוגע ליעד הכספים, טענה המפרה כי הם נועדו להוצאות לבילויים ופגישות עסקיות בעת שהייתה בירדן. הוועדה לא השתכנעה בנוגע לגרסה זו של המפרה, שכן האחרונה לא הצליחה לבסס את טענותיה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפרה טענה כי הכירה את הוראות החוק לעניין חובת הדיווח בנתב"ג בסך 50,000 ₪ וסברה כי רף הדיווח זהה בכל המעברים. כמו כן, טענה כי לא הבחינה בשילוט הקיים במעבר המורה על הוראות חובת הדיווח, ולכן לא דיווחה. הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפרה היה לבדוק ולהתעדכן אודות חובת הדיווח טרם הגעתה למעבר. ציפייה זו מתחדדת עקב העובדה כי המפרה עוסקת בתחום התיירות ופועלת, כפי שהסבירה בעת הדיון בוועדה, להבאת תיירים לישראל ממדינות שונות, לרבות מירדן.
6. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, נסיבותיה האישיות, העובדה כי הביעה חרטה על המעשה וכן כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה. כן התחשבה הוועדה בשיתוף הפעולה של המפרה עם המכס.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך **4,000 ש"ח בלבד**.
10. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 160/19 - אלי לוי ביטון:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 5.10.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין", כשברשותו כספים בסך 2,500 ש"ח ו-4,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-19,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 1,300 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר לוי ביטון אלי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 2,500 ש"ח ו-4,000 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 5.10.19. המפר לא התייצב לדיון בפני חברי הוועדה ביום 10.10.19, ועל כן דנה הוועדה בעניינו של המפר בהיעדרו, על בסיס חומר החקירה שהונח בפניה.
4. לעניין מקור ויעד הכספים - טען המפר בחקירתו כי מקור הכספים הינו מעבודתו כעצמאי בתחום המתכות, וכי ייעד אותם עבור צרכיו הפרטיים. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קובעת כי היה עליו לברר אודות חובת הדיווח טרם הגיע למעבר.
6. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח** בלבד.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 161/19 - אליהו כהן אלון:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 4.10.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "בגין", כשברשותו כספים בסך 4,500 דולר ארה"ב - 11,060 ש"ח (שווי של כ-25,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 4,200 דולר ארה"ב. בנוסף, מחקירתו עלה כי ביום 5.10.19 נכנס לישראל דרך מעבר גבול "בגין", כשברשותו כספים בסך 11,060 ש"ח ו-4,500 דולר ארה"ב עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר כהן אליהו אלון (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל על המפר עיצום כספי בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 4,500 דולר ארה"ב - 11,060 ש"ח וכן על הכנסת כספים לישראל בגובה 11,060 ש"ח ו-4,500 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 5.10.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 10.10.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים - טען המפר כי מקור הכספים הינו מעבודתו וממשיכות שביצע מחשבון הבנק שלו (המפר הציג תימוכין למשיכות מחשבון הבנק שלו), וכן מרווחים בקזינו. בעניין יעד הכספים, טען המפר כי רצה לשוב עם הכספים חזרה לביתו.
5. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קובעת כי היה עליו לברר אודות חובת הדיווח טרם הגיע למעבר.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **2,000 ש"ח בלבד**.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 162/19- דניס שאוטוב:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 27.9.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה בן גוריון, כשברשותו כספים בסך 76,200 אירו (שווי של כ-304,800 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח. חרף זאת, דיווח המפר לכאורה על סך 27,720 אירו בלבד, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 62,900 אירו.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דניס שאוטוב (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין מתן דיווח כוזב על הכנסת כספים לישראל בגובה 27,720 אירו.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 27.9.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 10.10.19.
4. המפר הינו אזרח ותושב רוסיה, העוסק במתן ייעוץ לחקלאים. לדבריו, שהה בהולנד למטרת מתן שירותי ייעוץ וליווי עסקי הנוגע להובלת עגלי בקר מהולנד לרוסיה, לאחר מכן הגיע לישראל לחופשה בת כמה ימים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים - טען המפר כי את הכספים קיבל מחברת "VAEX" וזאת כתשלום מראש עבור שירותים שסיפק לחברה. לדבריו, התשלום ניתן בעבור ליווי פיזי של המשאיות להובלת עגלי בקר ותיווך בין לקוחות פוטנציאליים לחברה. המפר טען כי התמורה שקיבל הינה ברוטו, זאת לאחר שאת עלויות העסקה שמהוות כ-80% מהתמורה מימן מכיסו, טרם העסקה.
- המפר הציג טבלה מרכזת המציגה שתי חשבוניות שמגלמות את סכומי הכסף שקיבל מהעסקאות באירופה במלואם. בנוסף, המפר הציג מסמך מהנהלת החשבונות של חברת "VAEX" כתימוכין לגובה הכספים ששולמו ע"י החברה ושהיו ברשותו. המפר טען כי הגיע לישראל למטרת נופש, וזאת כאשר הוא נושא את הכספים עמו לאחר מתן אספקת השירותים שלו לחברה המדוברת וללקוחותיה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הגיע למסלול האדום על מנת להצהיר על הכספים שהיו ברשותו, אך בשל עיכובים כבדים וחולשה שחש עקב עבודתו, התבלבל בספרות שכתב על טופס הדיווח, ולכן לא דיווח את הסכום הנכון.
- הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קובעת כי היה עליו להצהיר על הסכום שהוא נשא עמו במדויק, ולא למסור דיווח כוזב לעובדי המכס.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, חרטתו של המפר על ההפרה וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **12,000 ש"ח בלבד**.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 163/19 - אחמד ג'באלי:

תיאור הנסיבות:

ביום 25.9.19 יצא המפר לכאורה מישראל לירדן דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 10,000 דולר ארה"ב, 1,700 ש"ח ו-200 דינר ירדני (שווי של כ-38,700 ש"ח) עליהם חלה חובת דיווח מבלי שדיווח עליהם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 6,700 דולר ארה"ב ו-1,700 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אחמד ג'באלי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 10,000 דולר ארה"ב, 1,700 ש"ח ו-200 דינר ירדני.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 25.9.19, וכן באמצעות ב"כ בפני חברי הוועדה ביום 10.10.19.
4. במהלך חקירתו, הוסבר למפר כי המשך הטיפול בעניינו יידון בפני הוועדה להטלת עיצום כספי שעתידה להתכנס לדיון ביום 2.10.19. המפר השיב כי לא יוכל להתייצב לדיון בפני הוועדה, משום שבאותה העת היה בדרכו לחופשה בטורקיה ובירדן לפרק זמן של כעשרה ימים, ועל כן ישוב לישראל לאחר מועד דיון הוועדה. למפר הובהר כי לפי סעיף 11(ב) לחוק ותקנה 5(ג) לתקנות חלה על הוועדה חובה להתכנס בתוך 10 ימים מיום תפיסת הכספים, ולפיכך אם לא תהיה באפשרותו להיות נוכח בדיון, יאלץ לשלוח את טיעוניו בכתב או להיות מיוצג בפני הוועדה על ידי מיופה כוח מטעמו. אף על פי כן, דרש המפר להיות נוכח בוועדה, ולשם כך, ביקש לתת את אישורו בכתב בדבר דחיית מועד כינוס הוועדה בעניינו עד ליום 10.10.2019, לכשישוב ארצה, ובדבר המשך החזקת הכספים התפוסים על ידי המכס עד למועד זה. אנשי המכס נעתרו לבקשתו של המפר והחתימו אותו על טופס בקשה ייעודי, שבו נתן את הסכמתו בכתב לאמור מעלה.
5. כאמור, הוועדה התכנסה ביום 10.10.2019, אך בסופו של דבר בחר המפר שלא להופיע בפני הוועדה, ושלח ב"כ מטעמו להשמיע את טיעוניו בפניה.
6. המפר הינו אזרח ישראלי ועובד בחברת "חלא בע"מ" בתחום עבודות עפר. המפר טען כי יצא מישראל למטרת טיול בן עשרה ימים לירדן ולטורקיה.
7. לעניין נסיבות המקרה, המפר עבר את עמדת הבדיקה במעבר, והמשיך לאחר החתמת דרכונו לאזור ההמתנה להסעה לירדן. בשלב זה, ניגשו אל המפר בודקי המכס ושאלו אותו האם ברשותו כספים. המפר השיב בכזב כי ברשותו כספים בסך 2,000 דולר ארה"ב בלבד. לאחר בדיקה, התגלה כי ברשות המפר 10,000 דולר ארה"ב, 1,700 ש"ח ו-200 דינר ירדני.
8. כאשר נשאל המפר בחקירתו מדוע סיפק תשובה כוזבת לבודקים אודות סך הכסף הנמצא ברשותו, השיב כי הוא אינו רואה הבדל בין כל סכום של כסף.
9. לעניין מקור ויעד הכספים - טען המפר כי מקור הכספים מירושה שקיבל מאמו שנפטרה לפני מספר חודשים, וייעדם לצורך הוצאות במהלך חופשתו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
10. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, וכן כי מיהר והיה לחוץ בעת שהייתו במעבר. בדיון בפני הוועדה הוסיף ב"כ המפר כי המפר לא רצה שנוסעת שהתלוותה אליו לטיול תדע על גובה הכספים שברשותו, ולכן מסר דיווח כוזב. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה רואה בחומרה את התנהלותו מול בודקי המכס ואת חוסר שיתוף הפעולה מטעמו, וקובעת כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. בנוסף, העובדה כי כשנשאל לגבי המצאות כספים ברשותו, נקב בסכום 2,000 דולר, מחזקת את מודעותו לסכום הדיווח ואת רצונו להתחמק ממנה.

11. במהלך הדיון בפני הוועדה, טען ב"כ המפר לחוסר סמכות הוועדה לדון בעניינו של המפר. לטענתו, כיוון שלא הוטל עיצום כספי במסגרת עשרת הימים הקבועים בסעיף 11(ב) לחוק, לא ניתן לקיים את הוועדה או להמשיך להחזיק בכספי המפר התפוסים.
12. לעניין זה הובהר לב"כ המפר כי דחיית הדיון בוועדה בעניינו נעשתה לבקשת המפר, וזאת מתוך רצון טוב של הרשויות לבוא לקראתו ולאפשר לו לשוב מחופשתו בחו"ל ולהופיע כבקשתו בפני הוועדה, וזאת במקום לקיימה בהיעדרו בהסתמך על חקירתו וטיעוניו בכתב.
13. כמו כן, הוועדה קובעת כי המפר אינו יכול לבקש את דחיית מועד כינוס הוועדה בעניינו מחד, ומאידך לטעון לחוסר סמכות לעניין קיום הוועדה במועד מאוחר יותר ולהמשיך החזקת הכספים התפוסים. טיעון זה בידי המפר עולה כדי ניצול לרעה של רצונה הטוב של הוועדה לבוא לקראת המפר ולהתחשב בבקשתו.
14. מעבר לכך, סעיף 11 לחוק מתייחס אך ורק לאחזקת הכספים התפוסים ולא לסמכות הוועדה לקיים דיון בהפרת הדיווח.
15. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
16. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
17. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, תשובתו הכוזבת של המפר לבודקי המכס בנוגע לסך הכספים שברשותו, חוסר שיתוף הפעולה שלו, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
18. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **5,000 ש"ח בלבד**.
19. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 164/19 - אחמד ומוחמד יוסף:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 3.10.19 נכנסו המפרים לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותם כספים בסך 3,960 דינר ירדני ברשות אחמד ו-4,000 דינר ירדני ברשותו של מוחמד (שווי של כ-19,800 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווחו על הכנסתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיהם 3,960 דינר ירדני ו-4,000 דינר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אחמד יוסף ומר מוחמד יוסף (להלן: "המפרים").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרים בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 3,960 דינר ירדני ו-4,000 דינר ירדני.
3. המפרים, אחמד יוסף, בעל עסק הובלות, ובנו, מוחמד יוסף, המועסק כנהג בעסק של אביו, השמיעו את טיעוניהם בפני חוקרי המכס ביום 3.10.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 22.10.19.
4. לעניין מקור הכספים, טענו המפרים כי מקור הכספים הינו משני לקוחות ירדניים אשר קיבלו אספקה של טיטולים מספקים בישראל (חברת "בייקו" מאום אל פאחם וחברת "מקסי" ממודיעין) שאותה הובילו לירדן מטעם עסק ההובלות. לעניין יעד הכספים, טענו המפרים כי הכספים יועדו עבור אותם ספקי טיטולים אשר בעבורם ביצעו את ההובלה. הוועדה קיבלה את טענות המפרים לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפרים טענו כי הכירו את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך הכירו את הוראות החוק הישן ולכן סברו כי גובה הסכום החייב בדיווח הוא בין 70,000 ל-100,000 ש"ח. כמו כן, טענו כי לא הבחינו בשלטים הפזורים ברחבי המעבר המורים על חובת הדיווח, ולכן לא דיווחו. הוועדה לא קיבלה את הסבריהם של המפרים לעניין זה. הוועדה קובעת כי היה עליהם לברר אודות חובת הדיווח טרם הגיעו למעבר.
6. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרים הפרו את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרים, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיהם לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדם, וכן את שיתוף הפעולה של המפרים עם המכס.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר אחמד יוסף עיצום כספי בסך **800 ש"ח** בלבד, וכן להשית על המפר מוחמד יוסף עיצום כספי בסך **800 ש"ח** בלבד.
10. למפרים זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 165/19 - ביאטריס אלוני:

תיאור הנסיבות:

ביום 13.10.19 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין" כשברשותה כספים בסך 9,420 דולר ארה"ב (שווי של כ-33,912 ש"ח) וזאת מבלי שדיווחה עליהם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיה 6,000 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת ביאטריס אלוני (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 9,420 דולר ארה"ב.
3. המפרה השמיעה את טיעוניה בפני חוקרי המכס ביום 13.10.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 22.10.19.
4. לעניין מקור הכספים - טענה המפרה כי נסעה לטאבה על מנת לשחק בקזינו, כשברשותה 2,900 דולר ארה"ב (המפרה הציגה אישורי משיכה מהבנק של 10,000 דולר ארה"ב כתימוכין לגרסתה), ואילו את יתרת הכספים שהיו ברשותה הרוויחה בקזינו (כ-6,520 דולר ארה"ב). לעניין יעד הכספים - טענה המפרה כי תכננה לשוב עם הכספים לביתה. הוועדה קיבלה את טענותיה של המפרה לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפרה טענה כי הכירה את הוראות החוק הישן לעניין חובת הדיווח במעברי גבול יבשתיים, ועל כן סברה כי חובת הדיווח חלה על כספים בסך 10,000 דולר וגבוה מכך. כמו כן, טענה כי לא הבחינה בשילוט הקיים במעבר המורה על הוראות חובת הדיווח, ולכן לא דיווחה. הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפרה היה לבדוק ולהתעדכן אודות חובת הדיווח טרם הגעתה למעבר. ציפייה זו מתחדדת עקב העובדה כי המפרה עוברת במעבר כשברשותה כספים לעתים תכופות.
6. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, נסיבותיה האישיות, העובדה כי הביעה חרטה על המעשה, וכן כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה. כן התחשבה הוועדה בשיתוף הפעולה של המפרה עם המכס, וכן בהבעת החרטה העמוקה על ההפרה.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך **2,000 ש"ח בלבד**.
10. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 166/19 - דור נדב:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 10.10.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה בן גוריון, כשברשותו כספים בסך 24,300 דולר ארה"ב (שווי של כ-87,500 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 10,000 דולר ארה"ב. בנוסף, מחקירתו עלה כי בתאריך 8.10.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך נמל תעופה בן גוריון, כשברשותו כספים בשווי 24,300 דולר ארה"ב (שווי של כ-87,500 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דור נדב (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בשווי 87,500 דולר נה, וכן על הכנסת כספים לישראל בגובה 24,300 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 10.10.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 22.10.19.
4. המפר טען כי הוא עובד כמלצר במסעדה ובגלידריה, וכן כי הוא עוסק בעבודות מזדמנות. לטענתו, הוא נוהג להתנהל במזומן בלבד וחוסך את שכרו במזומן בביתו.
5. לענין נסיבות המקרה, המפר טען כי יצא מישראל ללרנקה לצורך הימורים יחד עם חברו והמעסיק שלו, עידו שמעוני, אך בשעת מעשה, בעת היותו בקזינו, התחרט והחליט לחזור לישראל עם כל הכספים שברשותו.
6. לענין מקור הכספים, טען המפר כי חסך את הכספים לאורך תקופה ארוכה וממושכת במזומן, ושמר עליהם בביתו. מקור הכספים מעבודתו, וכן מחסכונות שחסך בכסף מזומן שעליו שמר בביתו.
7. לענין יעד הכספים, טען המפר כי הם יועדו עבור הימורים בקזינו בעת יציאתו מהארץ, ואילו קיווה לשוב עמם לביתו בעת חזרתו. עם זאת, המפר טען כי בעת חזרתו לארץ מסר את כל הכספים שהיו ברשותו, בסך 24,300 דולר ארה"ב לחברו אשר יצא עמו מישראל.
8. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לענין זה, שכן המפר לא הציג אסמכתאות לכספים שחסך, אשר היו טמונים במזומן בביתו, או הסבר משכנע לסיבה שבחר לשמור סכום כסף בלתי מבוטל בביתו. כמו כן, המפר הציג חורים רבים וסתירות רבות בגרסתו לענין מקור ויעד הכספים.
9. לענין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, וכן כי לא הבחין בשלטים הפזורים ברחבי המעבר המורים על חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
10. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לענין זה. הוועדה קובעת כי היה עליו לברר אודות חובת הדיווח טרם הגיע למעבר.
11. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
12. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
13. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לענין

מקור ויעד הכספים לא התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, נסיבותיו האישיות וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **8,000 ש"ח** בלבד.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 167/19 - יבגני קושניר:

תיאור הנסיבות:

ביום 17.6.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון", כשברשותו 22,500 דולר ארה"ב במזומן (שווי של כ-80,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, ובהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 8,600 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יבגני קושניר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 22,500 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 17.6.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 19.6.19.
4. המפר, אזרח רוסי, הגיע לישראל לצורך טיפולים רפואיים שלו ושל אשתו, אשר שהתה בישראל כשבועיים קודם למקרה ההפרה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים- המפר טען כי מקורם של הכספים הוא מעבודתם שלו ושל אשתו, כספים אשר נחסכו במהלך מספר שנים. לטענתו, הכסף לא נמשך מהבנק, מאחר וברוסיה קשה להסתמך על המערכת הבנקאית. הכספים נועדו לצורך טיפולים רפואיים של אשתו, לשם כך הציג מסמכים רפואיים בשפה הרוסית. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס וכן נסיבותיו האישיות כפי שהציג.
11. לפיכך, החליטה הוועדה, על בסיס כל השיקולים שפורטו לעיל להטיל על המפר עיצום כספי בסך **1,500 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת וועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

מקרה הפרה 168/19 - עוואודה מוניר:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 12.10.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 3,000 דיןר ירדני ו-1,800 ש"ח (שווי של כ-16,800 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 900 דיןר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עוואודה מוניר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 3,000 דיןר ירדני ו-1,800 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 13.10.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 22.10.19.
4. לעניין מקור הכספים, טען המפר כי חלק מהכספים שייכים לו, והם מחסכונותיו האישיים מעבודתו בתור עוזר מודד באתרי בניה, בעוד ששאר הכספים שייכים לשני חבריו אשר עברו עמו במעבר. המפר טען כי חבריו מסרו לו את הכספים בשקלים כדי שימירם עבורם לדינר ירדני אצל חלפן כספים בישראל. לעניין יעד הכספים, טען המפר כי הכספים יועדו עבור טיול משותף של שלושת החברים בירדן.
5. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, וכן כי לא הבחין בשלטים הפזורים ברחבי המעבר המורים על חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קובעת כי היה עליו לברר אודות חובת הדיווח טרם הגיע למעבר.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, נסיבותיו האישיות וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **500 ש"ח בלבד**.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 169/19 - עידו שמעוני:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 10.10.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה בן גוריון, כשברשותו כספים בסך 24,400 דולר ארה"ב (שווי של כ-87,840 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 10,000 דולר ארה"ב. בנוסף, מחקירתו עלה כי בתאריך 8.10.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך נמל תעופה בן גוריון, כשברשותו כספים בסך 20,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-72,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עידו שמעוני (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים מישראל בגובה 24,400 דולר ארה"ב, וכן על הוצאת כספים מישראל בגובה 20,000 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 10.10.19. המפר לא התייצב לטעון את טיעוניו בפני חברי הוועדה ביום 22.10.19 ועל כן, דנה הוועדה בעניינו בהיעדרו.
4. לעניין מקור הכספים טען המפר כי מקורם מהכנסות שצבר כבעל גלידריה בתל אביב וכי משך אותם מחשבון הבנק שלו (המפר לא שלח טיעונים בכתב ולא הציג טיעונים לגרסתו). לעניין יעד הכספים, טען המפר כי הכספים יועדו עבור טיול והימורים בקזינו בקפריסין, וכי מדובר בכספים שהרוויח בקזינו. כמו כן, טען שבכוונתו להחזיר את הכספים לעסקו ולחשבונו.
5. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי למרות שמרבה לעבור במעבר, לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, וכן כי לא הבחין בשלטים הפזורים ברחבי המעבר המורים על חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
6. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קובעת כי היה עליו לברר אודות חובת הדיווח טרם הגיע למעבר.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, נסיבותיו האישיות וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **8,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 170/19 - עכר עומר:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 11.10.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 4,950 דינר ירדני (שווי של כ-24,750 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 2,500 דינר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עכר עומר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 4,950 דינר ירדני.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 11.10.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 22.10.19.
4. לעניין מקור הכספים, טען המפר כי בעת ביקורו בירדן גבה מלקוח של חברת "MyMarket", שבעליה הינו בן משפחתו, חוב בגובה 4,950 דינר עמו שב לישראל. לעניין יעד הכספים, טען המפר כי הכספים שנשא עמו בעת חזרתו לישראל יועדו עבור החברה המדוברת שעברה נגבו הכספים. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין זה.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, וכן כי לא הבחין בשלטים הפזורים ברחבי המעבר המורים על חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בעניין מסירת דיווחו הכוזב לבודק המכס, טען המפר כי התבלבל לגבי סוג המטבע שברשותו ועליו נשאל עקב שינוי לשון הדיבור מערבית לעברית, עת עבר במעבר. לפיכך, כאשר נשאל אודות הכספים שברשותו, השיב כי ברשותו 5,000 ש"ח במקום דינר ירדני. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה רואה בחומרה את העובדה כי המפר מסר דיווח כוזב לבודקת המכס ששאלה אותו על גובה הכספים שהוא נושא עמו. הוועדה קובעת כי היה עליו לברר אודות חובת הדיווח טרם הגיע למעבר.
6. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, הבעת החרטה של המפר על ההפרה וכן את נסיבותיו האישיות.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,500 ש"ח** בלבד.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 171/19 - ג'אהד אבו עראר:

תיאור הנסיבות:

ביום 21.10.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין", כשברשותו 10,000 דולר ארה"ב ו-1,250 ש"ח (שווי של כ-37,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 6,900 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ג'אהד אבו עראר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 10,000 דולר ארה"ב ו-1,250 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 21.10.19, וכן שלח טיעונים בכתב לוועדה שהתכנסה ביום 28.10.19.
4. המפר, אזרח ישראלי, רוקח במקצועו, יצא למצרים לצורך בילוי בקזינו בטאבה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי מדובר בכספים שהרוויח בעבודתו שאיתם הימר בקזינו והרוויח שם סכום של 7,500 דולר.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח ומשכך, לא דיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשילוט המורה על חובת הדיווח אשר נמצא במעבר.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח, זאת בנוסף לעובדה כי קיים במעבר שילוט רב, מאיר עיניים, המפרט אודות חובת הדיווח.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו מחמת הספק, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, וכן העובדה שהביע חרטה על המקרה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **3,000 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 172/19 - יוסף לוי:

תיאור הנסיבות:

ביום 17.10.19 נכנס המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "בגין", כשברשותו כספים בסך 16,400 ש"ח ו-4,900 לירות מצריות (שווי של כ-20,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 5,400 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יוסף לוי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בסך 16,400 ש"ח ו-4,900 לירות מצריות.
3. מפר הדיווח זומן כדין והודיע באמצעות דואר אלקטרוני על שלא יוכל להגיע לדיון בפני הוועדה. משכך, הוחלט על ידי יו"ר הוועדה לדון במקרה באמצעות שיחת וועדה טלפונית.
4. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 17.10.19, וכן באמצעות שיחת ועידה טלפונית עם חברי הוועדה ביום 28.10.19.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי הכספים שייכים לו ומקורם בזכייה בקזינו בטאבה.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את חובת הדיווח, ומשכך לא דיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשילוט המורה על חובת הדיווח אשר נמצא במעבר.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח, זאת בנוסף לעובדה כי קיים במעבר שילוט רב, מאיר עיניים, המפרט אודות חובת הדיווח.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, וכן העובדה שהביע חרטה על המקרה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **500 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 173/19 - טארק אסדי:

תיאור הנסיבות:

ביום 16.10.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 14,800 ש"ח ו-950 דינר ירדני (שווי של כ-20,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מידי 2,800 ש"ח ו-950 דינר ירדני. בנוסף, הודה בחקירתו כי ביום 15.10.19 יצא מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 14,800 ש"ח ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר טארק אסדי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 14,800 ש"ח, והכנסת כספים לישראל בגובה 14,800 ש"ח ו-950 דינר ירדני.
3. מפר הדיווח זומן לדיון בפני הוועדה, אך ביקש שלא להגיע ולקיים את הדיון באמצעות שיחת ועידה טלפונית.
4. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 16.10.19, וכן באמצעות שיחת ועידה טלפונית ביום 28.10.19.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי סכום של 10,000 ש"ח שייכים לו ומקורם ממשכורתו, ויתר הכספים שייכים לחבר שלו, שיצא עמו מהארץ. לעניין מטרת הכספים, טען שהם יועדו לצורך הוצאות במהלך חופשתו בירדן.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי חזר בבהילות לישראל עקב נסיבות משפחתיות, ושכח שהיו אצלו גם הכספים של חברו, ולכן לא דיווח, זאת על אף שהכיר את חובת הדיווח.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו מחמת הספק, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, וכן העובדה שהביע חרטה על המקרה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח בלבד**.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 174/19 - רונן אלטרוביץ':

תיאור הנסיבות:

ביום 1.10.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 8,130 דולר ארה"ב, 100 דינר ו-800 אירו (שווי של כ-32,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידי 4,800 דולר ו-800 אירו.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר רונן אלטרוביץ' (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 8,130 דולר ארה"ב, 100 דינר ו-800 אירו.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 1.10.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 28.10.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר טען שכ-4,000 דולר שייכים לחברו אשר גר בתאילנד וביקש שיעביר לו את הכספים, ועוד 1,600 דולרים שייכים לחבר אחר אשר ביקש שהוא יזמין עבורו מלון בתאילנד. המפר הציג לחברי הוועדה אסמכתאות על הזמנת המלון ועל העברה בנקאית מהחשבון של החבר לחשבון שלו. לטענתו, שאר הכספים שייכים לו, וייעדם לטובת הנסיעה.
5. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי סבר שסך חובת הדיווח על כספים בישראל עומד על 50,000 ש"ח, ומשכך, לא דיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשילוט המורה על חובת הדיווח אשר נמצא במעבר.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח, זאת בנוסף לעובדה כי קיים במעבר שילוט רב, מאיר עיניים, המפרט אודות חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, וכן העובדה שהביע חרטה על המקרה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,500 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 175/19 - ג'רוס ג'ובראן:

תיאור הנסיבות:

ביום 16.10.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 6,200 אירו, 500 ש"ח ו-200 דולר ארה"ב (שווי של כ-25,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מידיו 3,200 אירו. בנוסף, בחקירתו, הודה כי יצא מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" ביום 15.10.19, כשברשותו 6,200 אירו, 500 ש"ח ו-200 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ג'רוס ג'ובראן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת והוצאת כספים בגובה 6,200 אירו, 500 ש"ח ו-200 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 16.10.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 28.10.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי הכספים שייכים לו ומקורם מהכנסות שכירות בעד 18 דירות שאותן משכיר בשפרעם. עוד הסביר, כי ייעדם לצורך נסיעתו מחוץ לישראל. המפר הסביר כי תכנן לקנות כרטיס טיסה מירדן לגרמניה, אך כשהגיע לשם לא מצא טיסה, ולבסוף החליט לחזור לישראל ולקנות כרטיס טיסה בארץ. המפר הציג בפני הוועדה אסמכתא לכך שרכש כרטיס טיסה ליום 17.10.19. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי סבר שסך חובת הדיווח על כספים בישראל עומד על 50,000 ש"ח, ומשכך, לא דיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשילוט המורה על חובת הדיווח אשר נמצא במעבר.
- הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח, זאת בנוסף לעובדה כי קיים במעבר שילוט רב, מאיר עיניים, המפרט אודות חובת הדיווח.
6. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי על המפר, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
8. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, וכן העובדה שהביע חרטה על המקרה.
9. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח בלבד**.
10. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 176/19 - פבל אינדנבורג:

תיאור הנסיבות:

ביום 16.10.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך שדה התעופה "בן גוריון", כשברשותו 29,900 דולר ארה"ב (שווי של כ-105,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 15,400 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר פבל אינדנבורג (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 29,900 דולר.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 16.10.19, וכן באמצעות ב"כ בפני חברי הוועדה ביום 28.10.19.
4. המפר, תושב רוסיה, הגיע לישראל לצורך רכישת דירה עבור בתו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – ב"כ המפר לא ידע להסביר מהו מקור הכספים, והסביר שייעדם לצורך רכישת בית לביתו. בחקירתו, טען המפר כי מקור הכספים הם ממכירת דירה במוסקבה לפני מספר שנים וכי הכספים נמשכו מחשבון הבנק שלו ברוסיה. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי סבר שסך חובת הדיווח על כספים בישראל עומד על 100,000 ש"ח, ומשכך, לא דיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשילוט המורה על חובת הדיווח אשר נמצא במעבר. יש לציין כי המפר הצהיר על הכספים האמורים כאשר עזב את רוסיה, והציג תימוכין לכך. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. זאת בנוסף לעובדה כי קיים במעבר שילוט רב, מאיר עיניים, המפרט אודות חובת הדיווח.
7. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו מחמת הספק, העובדה שהצהיר על הכספים ברוסיה, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **6,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 177/19 - תיודוסיוס נזאר חנא:

תיאור הנסיבות:

ביום 11.10.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך שדה התעופה "בן גוריון", כשברשותו 29,400 דולר ארה"ב (שווי של כ-95,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 15,400 דולר ארה"ב (שווי של כ-54,000 ש"ח).

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר תיודוסיוס נזאר חנא (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 29,400 דולר.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 23.10.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 28.10.19.
4. המפר הוא ארכיבישוף העומד בראש כנסייה בירושלים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – לטענת המפר, הכספים מקורם בתרומות שהתקבלו מכנסיות בארה"ב, ונועדו לכנסיות ולאנשי כמורה בירושלים. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי סבר שסך חובת הדיווח על כספים בישראל עומד על 30,000 דולר, ומשכך, לא דיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשילוט המורה על חובת הדיווח אשר נמצא במעבר.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. זאת בנוסף לעובדה כי קיים במעבר שילוט רב, מאיר עיניים, המפרט אודות חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי על המפר, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו מחמת הספק, העובדה שטען כי יעד הכספים הוא, בחלקו, למטרות הומניטריות, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **4,000 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 178/19 - שחר שוכמכר:

תיאור הנסיבות:

ביום 11.10.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך שדה התעופה "בן גוריון" (טרקלין פתאל), כשברשותו 30,000 אירו (שווי של כ-120,000 ש"ח), והצהיר למכס באמצעות טופס כי בין היתר, אין ברשותו כספים ששווים עולה על 50,000 ש"ח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מידיו 17,000 אירו.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר שחר שוכמכר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 30,000 אירו.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 11.10.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 28.10.19.
4. המפר, אזרח ישראל, עובד כשכיר בתחום ה-ביטק, ומשמש כיועץ שכיר ועצמאי לחברות בתחום הפיננסיים בקפריסין. מתוקף עבודתו, המפר טס לקפריסין בתדירות של פעם בשבוע.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – לטענת המפר, הכספים שייכים לו ולשלושת חבריו איתם נסע לקפריסין, ומקורם בזכייה בקזינו קפריסאי. לטענתו, ידע כי קיימת חובת דיווח על הכנסת כספים, אך מכיוון שהם שייכים למספר אנשים, סבר שאין חובה לדווח עליהם. לאחר שנשאל במהלך הדיון בוועדה לגבי מקור הכספים, ועל מנת להניח את דעתם של חברי הוועדה בעניין זה, ביקש המפר מהוועדה פרק זמן בן כמה ימים, על מנת להוכיח את מקור הכסף באמצעות אישור מבית הקזינו המעיד על הזכייה בכספים. הוועדה נענתה לבקשתו ונתנה לו אורכה של 72 שעות בהן יוכל להמציא אישור על זכייה כאמור.
6. המפר לא המציא את האישור. לפיכך, הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין מקור הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק וידע שסך חובת הדיווח על כספים בישראל עומד על 50,000 ש"ח, אך מאחר ולדבריו הכספים שייכים לארבעת החברים, סבר כי ניתן לשייך לכל אדם באופן רעיוני חלק מהכספים, ואין הוא חייב בדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה, שכן לפי הוראות סעיף 9(ב) לחוק, חובת הדיווח חלה על מי שנושא עמו את הכספים בעת הכניסה לישראל, ואין חשיבות לכך שחלק מהכספים לא היו שייכים לו. יתרה מכך, הוועדה רואה בחומרה את התנהלותו של המפר במקרה זה שכן מדובר באיש עסקים, עו"ד בהשכלתו, המרבה לטוס לחו"ל לצורך עסקיו ומודע, כך לדבריו, להוראות החוק. זאת ועוד, הואיל והמפר נכנס לארץ דרך טרקלין פתאל, הוא למעשה ביצע דיווח כוזב באמצעות טופס מכס, שבו הוא הצהיר שאין ברשותו כספים מעבר לסף הקבוע בחוק, והודה כי ברשותו הכספים האמורים רק כאשר הבין שהוא עתיד לעבור בדיקת שיקוף.
9. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה והעובדה שמדובר בהפרה

ראשונה. בנוסף, שקלה הוועדה את העובדה כי טענותיו של המפר לעניין מקור הכספים לא התקבלו, העובדה כי הוא מרבה לטוס לחו"ל לצרכי עסקיו וכן את העובדה שהוא הצהיר בטופס המכס בכניסה לישראל על כך שאין ברשותו כספים מעל הסף הקבוע בחוק.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **30,000** ש"ח.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 179/19 - עזאם מוסטפא:

תיאור הנסיבות:

ביום 27.10.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 5,200 דולר ארה"ב, 350 דינר ירדני ו-1,600 ש"ח (שווי של כ-21,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מידיו 2,700 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עזאם מוסטפא (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 5,200 דולר ארה"ב, 350 דינר ו-1,600 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 27.10.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 4.11.19.
4. המפר, אזרח ישראל, עובד כמורה ובעלים של חברה המארגנת עלייה לרגל לערב הסעודית.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי הכספים שייכים לו ומקורם מחסכונות שצבר, ויעדם לצורך תשלום על כרטיסי טיסה של בנו לירח דבש. המפר הציג בפני חברי הוועדה את הזמנת הטיסה ובתי מלון. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי סבר שסך חובת הדיווח על כספים בישראל עומד על 50,000 ש"ח, ומשכך, לא דיווח. בנוסף, טען כי לא שם לב לשילוט המורה על חובת הדיווח אשר נמצא במעבר.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח, זאת בנוסף לעובדה כי קיים במעבר שילוט רב, מאיר עיניים, המפרט אודות חובת הדיווח.
8. מעבר לכך, כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח בלבד**.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 180/19 - מוחמד צאפי:

תיאור הנסיבות:

ביום 30.10.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "ארז", כשברשותו 64,100 דולר ארה"ב, ש"ח 27,800 ו-11,000 דינר (שווי של כ-300,000 ש"ח). המפר לכאורה דיווח באמצעות טופס מכס רק על 61,100 דולר ארה"ב, 28,000 ש"ח ו-11,000 דינר, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מידיו 3,000 דולר ארה"ב, עליהם לא דיווח.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוחמד צאפי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 3,000 דולר.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 30.10.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 4.11.19.
4. המפר תושב עזה ועוסק בסחר בזהב ותכשיטים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי הכספים שייכים לו ומקורם בעסקה בה מכר מטיל זהב לסוחר בגדה וקיבל בתמורה במזומן 61,100 דולר ארה"ב, 28,000 ש"ח ו-11,000 דינר. המפר הציג בחקירה תיעוד לעסקה שתוארה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת סף הדיווח, אך דיווח על סכום נמוך מאחר ו-3,000 דולר ארה"ב שלא שולמו במעמד המכירה, הושלמו לו מאוחר יותר על ידי חלפן כספים, ולטענתו שכח מקיומם כי היה עייף, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו, שכן המפר לא דיווח דיווח אמיתי המשקף נכונה את סך כל הכספים שברשותו, כפי שהחוק דורש. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, וכן את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,500 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 181/19 - אלעוקה מוחמד:

תיאור הנסיבות:

ביום 9.11.19 יצא המפר לכאורה מישראל לירדן דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו 4,700 דיןר ירדני (שווי של כ-24,000 ש"ח) עליהם חלה חובת דיווח מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 2,250 דיןר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אלעוקה מוחמד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 4,700 דיןר ירדני.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 9.11.19, וכן באמצעות ב"כ בפני חברי הוועדה ביום 11.11.19.
4. המפר, אזרח ישראלי, סטודנט לרפואה באוניברסיטה בירדן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי חלק מהכספים, בגובה 2,000 דיןר ירדני, קיבל מהוריו עבור הוצאות מחייתו בירדן ותשלום שכר לימוד, וחלקם השני, בסך 2,700 דיןר ירדני, העביר לחבריו ללימודים לאחר שקיבל אותם מקרובי משפחתם בישראל. המפר הציג לוועדה תצהירים מקרובי המשפחה על כך שהעבירו לו את הכספים עבור ילדיהם בירדן לצורך הוצאות מחייה.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען שלא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, טען שלא ראה את השילוט הקיים במעבר המורה על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו, שכן המפר לא דיווח, משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, וכן את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 182/19 - עזאם בשיר:

תיאור הנסיבות:

ביום 9.11.19 נכנס המפר לכאורה לישראל ממצרים דרך מעבר הגבול "בגין", כשברשותו כספים בסך 11,100 דולר ארה"ב ו-7,100 ש"ח (שווי של כ-45,000 ש"ח) עליהם חלה חובת דיווח מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 7,600 דולר ארה"ב ו-7,100 ש"ח. בנוסף, בחקירתו הודה כי יצא מישראל למצרים ביום 9.11.19 דרך מעבר הגבול "בגין", כברשותו 2,000 דולר ארה"ב ו-7,100 ש"ח עליהם חלה חובת דיווח מבלי שדיווח עליהם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עזאם בשיר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 11,100 דולר ארה"ב ו-7,100 ש"ח, והוצאת כספים מישראל בגובה 2,000 דולר ארה"ב ו-7,100 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 9.11.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 11.11.19.
4. המפר, תושב ישראל, בעל עסק עצמאי לעבודות חשמל.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי הכספים שייכים לו ומקורם מעבודתו, וכי משך אותם מחשבון הבנק שלו, לטובת משחק בקזינו בטאבה. המפר הציג בפני חברי הוועדה תיעוד למשיכת הכספים שהוזכרו לעיל.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר הודה כי הוא מודע לחובת הדיווח, אך סבר שסך חובת הדיווח עומד על 12,000 דולר ארה"ב, ומאחר ולא החזיק בסכום גבוה יותר, לא דיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
9. לעניין נסיבות המקרה, המפר הציג בפני הוועדה נסיבות אישיות, לרבות את מצבו הכלכלי וביקש מהוועדה להתחשב במצבו.
10. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו, שכן המפר לא דיווח, משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את נסיבות האישיות וכן את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **2,000 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 183/19 - שלוה ג'נשוילי:

תיאור הנסיבות:

ביום 9.11.19 נכנס המפר לכאורה לישראל מגאורגיה דרך שדה התעופה "בן גוריון", כשברשותו כספים בסך 49,700 דולר ארה"ב (שווי של כ-174,000 ש"ח) עליהם חלה חובת דיווח מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 35,200 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר שלוה ג'נשוילי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 49,700 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 9.11.19, וכן באמצעות ב"כ בפני חברי הוועדה ביום 11.11.19.
4. המפר, אזרח ישראלי, עלה לישראל מגאורגיה עם משפחתו לפני כ-6 שנים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים - המפר טען כי הגיע לישראל מגאורגיה, לשם נסע על מנת לבטל עסקה לרכישת נכס. המפר הסביר כי לפני כשנתיים הוא ואביו ביקשו לרכוש דירה בגאורגיה ולשם כך נטל המפר הלוואה מהבנק בסך 130,000 דולר. כספים אלה יועדו לצורך מימון העסקה ואכן המפר התקשר עם חברת "סקיי דבלופמנט" מגאורגיה, באמצעות חוזה, לרכישת הדירה ולצורך כך, השתמש בחלק מכספי ההלוואה, בסך 50,000 דולר לתשלום דמי קדימה. לדברי המפר, עקב נסיבות אישיות מצערות לרבות מצב בריאותי קשה של שני הוריו, אשר הובילו למצב כלכלי קשה מאד, ופיטוריו מעבודתו, הוא נאלץ לבטל את העסקה ולשם כך, כאמור, נסע לגאורגיה. במסגרת ביטול העסקה קיבל המפר חזרה במזומן את דמי הקדימה ששילם בסך 50,000 דולר והחזירם לישראל ביום 9.11.2019. המפר הציג בפני הוועדה מסמכים התומכים בגרסתו לרבות מסמך ההלוואה מהבנק, חוזה העסקה לרכישת הדירה, אישור תשלום וקבלה על דמי הקדימה ששילם, מסמך ביטול העסקה ואישור על קבלת הכספים בסך 50,000 דולר בגין ביטול העסקה. המפר ביקש מהוועדה להתחשב בנסיבותיו האישיות ובמצבו הכלכלי הקשה.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי הכיר את הוראות החוק בעניין חובת הדיווח. יתר על כן המפר טען כי בעת יציאתו מגאורגיה דיווח לרשויות על הכספים שהיו ברשותו. המפר הציג בפני הוועדה את טופס הדיווח שמילא ביציאתו מגאורגיה. נוסף על כך, טען המפר כי הוא נדרש להציג לבנק טופס דיווח על הכנסת הכספים במזומן לישראל על מנת שיוכל להפקידם בחשבונם ובכך לפדות חלק מהלוואתו. המפר טען כי נכנס למסלול הירוק במכס בנתב"ג על מנת לברר היכן עליו לדווח על הכספים שברשותו. לדברי המפר, כשהגיע לפקיד המכס במסלול הירוק, התבקש לשים את כבודתו במכונת השיקוף ולעבור בדיקה. המפר טען כי לא ראה את השילוט הקיים במעבר המפנה למסלול האדום.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן לגבי אופן ביצוע הדיווח, טרם הגעתו למעבר ולחילופין להיעזר בשילוט המצוי ברחבי הטרמינל, המסביר על חובת הדיווח ועל אופן ביצועה.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו, שכן המפר לא דיווח, משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר

לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, נסיבותיו האישיות ומצבו הכלכלי הקשים, וכן את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **3,000 ש"ח** בלבד.

11. בנוסף, החליטה הוועדה לאשר מילוי טופס דיווח על 49,700 דולר ארה"ב אשר יתבצע מול מזכירות הוועדה.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 184/19 - בנימין בראון:

תיאור הנסיבות:

ביום 8.11.19 נכנס המפר לכאורה לישראל ממצרים דרך מעבר הגבול "בגין", כשברשותו כספים בסך 6,600 דולר ארה"ב (סה"כ שווי של כ-23,000 ש"ח) עליהם חלה חובת דיווח מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 3,100 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר בראון בנימין (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 6,600 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 8.11.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 11.11.19.
4. המפר, אזרח ישראלי, עובד כשכיר בחברה לשיווק ירקות ופירות.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי הכספים שייכים לו ומקורם מעבודתו. את חלקם של הכספים רכש אצל נותן שירותים פיננסיים, וחלקם נותרו לו מנסיעתו האחרונה לקזינו. המפר מסר שהכספים יועדו לטובת משחק בקזינו בטאבה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען שלא הכיר את הוראות החוק וחובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, טען שלא ראה את השילוט הקיים במעבר המורה על חובת הדיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו, שכן המפר לא דיווח, משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס הממוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, וכן את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,500 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 185/19 - מוחמד מצדר:

תיאור הנסיבות:

ביום 11.11.19 נכנס המפר לכאורה לישראל מעזה דרך מעבר הגבול "ארז", כשברשותו כספים בסך 16,200 ש"ח עליהם לא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 4,200 ש"ח, החורגים מסף הדיווח.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מוחמד מצדר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 16,200 ש"ח.
3. המפר עבר במעבר "ארז" בתאריך 11.11.19 וזומן לחקירה בימים לאחר מכן. עקב המצב הביטחוני ששרר באזור זה החל מתאריך 12.11.19 נסגר המעבר, ולכן לא התקיימה החקירה. המפר זומן להופיע בפני חברי הוועדה ביום 18.11.19, אך לא התייצב לדיון.
4. המפר, תושב עזה, לדבריו סוחר ברהיטים ומוצרי חשמל, מגיע מעת לעת במסגרת עיסוקו לישראל במטרה לרכוש סחורה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי הכספים שייכים לו ונועדו לצורך רכישת סחורה בישראל.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק בדבר חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, טען שלא ראה את השילוט הקיים במעבר המורה על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק היא מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה; והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני התנאים התקיימו, שכן המפר לא דיווח. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי נמנעה ממנו האפשרות להגיע לחקירה עקב המצב הביטחוני, וכן את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בגובה **1,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 186/19 - מאור זינגר:

תיאור הנסיבות:

ביום 15.11.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון" כשברשותו 93,000 אירו במזומן (שווה ערך לכ-350,000 ש"ח), ללא שדיווח עליהם בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מידיו 93,000 אירו.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה"), קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר זינגר מאור (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 93,000 אירו.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני בודקי המכס ביום 17.11.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 25.11.19.
4. המפר, אזרח ישראלי בן 46, לדבריו, מחזיק בבעלותו חברת הנדל"ן זרה העוסקת ביזמות, סחר בקרקעות ומבנים ברחבי אירופה.
5. לעניין מקור הכספים ויעדם – טען המפר כי מקור הכספים מהווה חלק מתמורה כוללת בגין עסקת מכירת 50% ממניותיו בחברה הזרה לחברת נדל"ן ישראלית. ב"כ המפר הסביר כי הסיבה שהכספים הועברו במזומן דרך מעבר הגבול, נובע מסירוב הבנקים בישראל לקבל את הכספים כאמור, בנימוק כי מדובר בעסקה שבוצעה מחוץ לישראל, ולכן הכספים צריכים להתקבל בחשבון הבנק של החברה הזרה מחוץ לישראל. ב"כ המפר הציג בפני חברי הוועדה: הסכם מכירת המניות בין שתי החברות, תדפיס חשבון בנק של החברה המעיד על העברת הכספים מישראל ואישור משיכת הכספים מחשבון הבנק שלו בחו"ל במזומן. באשר ליעד הכספים – ב"כ המפר הסביר כי מטרתם של הכספים שנמשכו מחשבון החברה כאמור, היא לצורך רכישת רכב יוקרה בישראל. לתימוכין, הוצג טופס הצעת מחיר כאמור. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים וזאת לאור היותה אמינה ועקבית שנתמכה באסמכתאות מפורטות.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען שהיות ולא רגיל להתנהל במזומן אלא רק בהעברות בנקאיות, לא הכיר את הוראות החוק בדבר חובת הדיווח במעברי גבול בגין הכנסת והוצאת כספי מזומן, ולכן לא דיווח. ובנוסף, טען שלא ראה את השילוט הקיים במעבר המורה על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות בארצות הברית ובמדינות אירופה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. לאור העובדה כי מדובר באיש עסקים, בעל חברות המקיימות עסקים חובקי עולם, אדם אשר מרבה לעבור במעברי גבול שונים ברחבי העולם, קבעה הוועדה כי במקרה הנדון, חלה חובה מוגברת מצדו של המפר.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו, שכן המפר לא דיווח. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי הגבוה של ההפרה, העובדה כי טענותיו

- לעניין מקור ויעד הכספים שנתמכו באסמכתאות מפורטות – התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו ואת שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות האכיפה.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **50,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 187/19-ירמיה סבאג:

תיאור הנסיבות:

ביום 13.11.19 נכנס המפר לכאורה לישראל מצרפת דרך נמל התעופה "בן גוריון" כשברשותו כספים בסך 12,500 אירו ו-2,190 פאונד (שווי של כ-58,000 ש"ח) מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם לסעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 2,000 אירו. בנוסף, הודה בחקירתו כי ביום 11.11.19 יצא מישראל לצרפת דרך נמל התעופה "בן גוריון" כשברשותו 12,500 אירו ו-2,190 פאונד, ללא שדיווח עליהם למכס כנדרש ע"פ החוק.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סבאג ירמיה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת והוצאת כספים מישראל בגובה 12,500 אירו ו-2,190 פאונד.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני בודקי המכס ביום 13.11.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 18.11.19. המפר זומן כדין לחקירה ביום 17.11.2019 אך בחר שלא להגיע.
4. המפר, אזרח ישראלי בן 18, לדבריו נסע עם כמה מחבריו לטיול של מספר חודשים לאירופה, ושב לישראל כי אביו של אחד מחבריו חלה. לדברי המפר הוא מתפרנס מעבודות מזדמנות בתחום השיפוצים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – במהלך הדיון בפני הוועדה המפר מסר גרסאות בלתי רצופות מרובות וסותרות. המפר טען כי חלק מהכספים בשווי של כ-28,000 ש"ח שייך לו וכי שאר הכספים שייכים לחברו שעמו נסע לצרפת. המפר טען כי חסך את הכספים במשך שנה מעבודות מזדמנות שונות, והמיר אותן למט"ח טרם נסיעתו. כאשר נשאל לגובה שכרו בממוצע בשנה האחרונה השיב המפר כי הרוויח בממוצע כ-5,000 ש"ח בחודש. עם זאת המפר טען כי יצא מישראל כ-9 פעמים במהלך השנתיים האחרונות, כאשר כל פעם שהה בחו"ל פרק זמן של כחודש, בממוצע.
6. המפר לא הציג בפני הוועדה כל אסמכתא לעניין מקור הכספים או לעניין העבודות שבצע, ואף לא ידע לפרט מתי ביצע את העבודות שטען לגביהן. כמו כן, המפר לא הציג קבלה או אסמכתא שיתמכו בגרסתו לעניין המרת הכספים.
7. גרסאותיו הבלתי סבירות של המפר לא הובילו למסקנה הגיונית לעניין מקור ויעד הכספים ולא הניחו את דעתה של הוועדה. אי לכך, הוועדה אינה מקבלת את גרסתו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
8. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק לעניין חובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח הקבוע בחוק הינו 100,000 ש"ח ולכן לא דיווח. בנוסף, טען המפר כי לא ראה את השילוט הקיים במעבר המורה על חובת הדיווח.
9. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
10. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו, שכן המפר לא דיווח. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין

- מקור ויעד הכספים לא התקבלו, את גרסאותיו הסותרות והמתחמקות של המפר, נסיבות ההפרה, וכן את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בגובה **כל הכספים התפוסים בסך 2,000 אירו כערכם בש"ח ביום תשלום העיצום בפועל**.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 188/19-ענאד אלעאסם:

תיאור הנסיבות:

ביום 10.11.2019 נכנס המפר לכאורה לישראל ממצרים דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך 274,710 ש"ח עליהם חלה חובת דיווח מבלי שדיווח עליהם, זאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות החוק נתפסו מידיו כספים בסך 274,710 ש"ח.

כמו כן, מחקירתו עלה כי ביום 8.11.2019 יצא המפר לכאורה מישראל למצרים דרך מעבר הגבול "בגין" כשברשותו כספים בסך 274,710 ש"ח עליהם חלה חובת דיווח מבלי שדיווח עליהם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אלעאסם ענאד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת והכנסת כספים לישראל בסך 274,710 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 10.11.19. המפר קיבל זימון כדין אך בחר שלא להתייצב לדיון בפני הוועדה ביום 18.11.2019, אלא העביר לוועדה את גרסתו בכתב.
4. המפר, אזרח ישראלי בן 64, תושב תל שבע שבנגב משנת 1970. לדבריו, בין השנים 1993 ו-2008 שימש במספר תפקידים בכירים במועצה האזורית תל שבע, לרבות חבר מועצה, סגן ראש המועצה ומ"מ ראש המועצה. המפר טען כי יצא לפנסיה בשנת 2008 ומאז מועד זה אינו עובד.
5. המפר טען כי יצא מישראל יחד עם נכדו לחופשה קצרה בת שלושה ימים בדהב ושארם אל שיח. עוד הוסיף, כי בשנים האחרונות הוא נוהג לצאת לסיני דרך מעבר "בגין" לפחות פעמיים בחודש.
6. לעניין נסיבות ההפרה, המפר הגיע למעבר יחד עם נכדו, אוסמה אלאעסם, ברכב מסוג מרצדס. המפר ונכדו נכנסו לאולם בידוק המכס, עברו דרך המסלול הירוק ועוכבו לבדיקת מכס. בבדיקה הגופנית התגלו 5,000 ש"ח ו-1,100 לירה מצרית בכיס מכנסיו של המפר ובבדיקת הרכב נתגלה סכום כסף גדול, בחבילות של שטרות רבים, מוסלק בכנף הגלגל הימני-קדמי, מתחת לשלדת הרכב ובאזור פתח חלון הגג של הרכב. בסך הכל, התגלו כספים ברכבו של המפר בסך 274,710 ₪.
7. המפר טען כי כל הכספים שייכים לו ואף הודה כי החביאם ברכב בעצמו, אך טען כי לא ידע על הימצאותם ברכב בעת יציאתו מישראל למצרים וכן בעת כניסתו חזרה לישראל, וזאת מפני שביקש מבנו טרם נסיעתו להוציא את הכספים המוסלקים ברכב ולהשאירם בביתו.
8. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי הכספים מהווים חזר חלקי של הלואה בגובה 900,000 ש"ח שנתן לקרוב משפחתו, אלעסאם נימר (להלן: "נימר"), המתגורר בכפר חורה. המפר טען כי הכספים שייכים לו וכי מקורם בחסכוניותו מעבודתו במועצת תל-שבע, שאותם חסך לאורך השנים, תחילה בבנק ולאחר מכן בביתו במזומן, עד אשר הלואה אותם בשנת 2015 לנימר. בשלב אחר בחקירתו טען המפר כי העביר את כספי ההלוואה לנימר באמצעות העברה בנקאית.
9. המפר טען כי יש בידו אסמכתאות לביסוס טענתו בדבר מקור הכספים והתחייב להעביר תדפיס פעולות בחשבון הבנק שלו, שבו נראות משיכות הכספים מחשבון, הסכם הלוואה בינו לנימר, וכן מסמכים נוספים אשר יתמכו בגרסתו לעניין מקור ויעד הכספים. בפועל, המפר לא המציא לוועדה כל אסמכתא.
10. לעניין הסכם ההלוואה, המפר טען בחקירתו כי ברשותו הסכם הלוואה בינו לנימר ברכבו, אך כאשר נשלח על ידי בודקי המכס להביאו, טען כי אינו מוצא את ההסכם. המפר אף מסר לבודקי המכס, בשוגג, מסמך אחר בדבר הסכם עסקת מכירת סולר (להלן: "העסקה") בסך 500,000 ש"ח מיום 27.2.2014 בינו לנימר. לעניין זה טען המפר כי העסקה נועדה לסייע לנימר להחזיר את הכספים שלוה ממנו אך הסבריו לא הניחו את דעת החוקרים. לשאלת החוקרים האם המפר הינו עוסק מורשה, השיב

- תשובה שלילית וטען כי הוא אינו מבצע עסקים או עובד. הוועדה מתקשה להבין כיצד עסקה שנרקמה בשנת 2014 נועדה לאפשר החזר הלוואה שניתנה בשנת 2015.
11. לעניין המודעות לכספים ברכב – כאמור, המפר טען כי לאחר שקיבל את החזר הלוואה מנימר, הסליק את הכספים בכנף הימני ברכבו וכן באזור הגג. לשאלת החוקרים האם לא ווידא כי בנו אכן הוציא את הכספים מרכבו, השיב המפר כי סמך על בנו וכי לא חשב לוודא כי הוא אינו יוצא לחופשתו בסיני עם סכום כסף גדול זה. הוועדה לא השתכנעה כי המפר לא היה מודע לכספים המוסלקים ברכבו עת יצא מגבולות המדינה. מעבר לכך, גם העובדה שהמפר הסתיר את הכספים, והאופן בו הסתיר אותם, מעוררים אף הם ספק כבד לגבי אמינות גרסתו בכלל ובפרט בקשר למקור הכספים ויעדם.
12. הוועדה לא קיבלה את טענות המפר לעניין מקור הכספים ויעדם, ולא השתכנעה כי מקור ויעד הכספים הם לגיטימיים. טיעונו של המפר הן לבודקי וחוקרי המכס, והן לחברי הוועדה, היו בלתי סבירים ולא הניחו את דעת הוועדה מפני שלא הובילו למסקנה הגיונית לעניין מקור ויעד הכספים. כמו כן, טיעוני המפר כלל לא גובו באסמכתאות, למרות שניתנה לו האפשרות להמציאן לוועדה.
13. לעניין המודעות לחובת הדיווח – בחקירתו, טען המפר כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך לא ייחס לכך חשיבות. מעבר לכך, טען כי ממילא לא ידע כי יש ברשותו כספים עליהם נדרש לדווח וכי אם היה יודע שהכספים נמצאים ברכב, היה מוציאם ולא נוסע איתם למצרים.
14. לעניין נושא המודעות יצוין כי כידוע, חובת הדיווח הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה וכדי להטיל עיצום כספי. לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.
15. לעניין זה יש לציין כי ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני התנאים התקיימו, שכן המפר לא דיווח. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
16. כנגד מי שהפר את חובת הדיווח ניתן לנקוט בשני הליכים: הראשון, הגשת כתב אישום בשל הפרה לפי סעיף 10 לחוק (במקרים המתאימים לפני סעיף 3(ב) לחוק); והשני, ועדת עיצומים בהתאם לסעיף 15 לחוק. ההליך בפני ועדת עיצומים מיועד להשית סנקציה מנהלית, מהירה ואפקטיבית אשר אין בצידה הרשעה בפלילים. כל אימת שמתקיימים שני התנאים המצוינים לעיל, מתקיימים היסודות הנדרשים לקביעה שחובת הדיווח הופרה ולסמכות הוועדה לדון במעשה ההפרה ולהטיל עיצום כספי.
17. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
18. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העבירות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהיה לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
19. עוד לעניין חשיבות משטר הדיווחים ראו את דבריו של כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):
 "...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייוון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות

לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".²⁰ ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחייבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת ההון ובמימון טרור.

בהקשר זה, ראו המלצה 32 לגבי העברת כספים במעברי גבול של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת ההון ומימון טרור

CASH COURIERS.²¹

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including through a declaration system and/or disclosure system. Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing, money laundering or predicate offences, or that are falsely declared or disclosed. Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing, money laundering or predicate offences, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 4, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

²². נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

²³. הוועדה סבורה, כי ראוי וסביר במקרה זה לאור נסיבותיו, להטיל עיצום כספי משמעותי יחסית, על מנת למנוע מצב בו ישתלם למפרי חוק למיניהם להפר את חובת הדיווח תוך נטילת הסיכון לתשלום עיצום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרות החוק אשר עניינו המאבק בתופעת הלבנת ההון ומימון טרור.

²⁴. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את היקפה הכספי המשמעותי של ההפרה, את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה, העובדה כי לא קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים, את העובדה שהכספים הוסתרו באופן המעורר ספק רב בנוגע למקורם או יעדם, את המודעות לחובת הדיווח והזלזול בה וכן את מכלול נסיבות העניין כמתואר לעיל.

²⁵. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר **עיצום כספי בגובה כל הכספים התפוסים בסך 274,710 ש"ח.**

²⁶. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 189/19-שלום רוקח:

תיאור הנסיבות:

ביום 21.11.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון" כשברשותו כספים בסך 45,310 אירו, 4,300 דולר ארה"ב ו-2,200 ש"ח (שווה ערך לכ-190,000 ש"ח). ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מידיו 45,310 אירו, 4,300 דולר ארה"ב ו-2,200 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר רוקח שלום (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 45,310 אירו, 4,300 דולר ארה"ב ו-2,200 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני בודקי המכס ביום 21.11.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 25.11.19.
4. המפר, אזרח ישראלי בן 24. לדבריו, מחזיק בבעלותו חברה ישראלית העוסקת בתיווך בלקוחות ישראליים לטיפול השתלות שיער במרפאה בטורקיה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – טען המפר כי מקורם של הכספים הוא מעמלות בגין לקוחות שתיווך למרפאה הטורקית. לדבריו, אופן ההתנהלות בענף זה בטורקיה מתבצע במזומן. המפר הציג במעמד הוועדה חשבוניות שהוציא לחברה הטורקית בגין העסקאות וכן הפנה לפרסומיו ברשתות חברתיות ובמנוע החיפוש גוגל. הכספים נועדו, לדבריו, לחשבון הבנק של החברה לשם תשלום עבור קידום המכירות ופרסום ברשת האינטרנט.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים וזאת לאור היותה אמינה ועקבית שנתמכה באסמכתאות ולאור התרשמותה מהמפר.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען שהכיר את הוראות החוק וחובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 100,000 ש"ח. לדבריו, את הכספים שקיבל בטורקיה לא ספר ולכן לא היה בטוח מהו הסכום המדויק. עוד טען המפר, שלא ראה את השילוט הקיים במעבר המורה על חובת הדיווח ולכן לא דיווח.
8. הוועדה קבעה כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח, במיוחד כאשר מדובר באיש עסקים שמעביר כספים במזומן.
9. המפר הביע חרטה בפני הוועדה והסביר כי בתום לב לא דיווח וביקש את התחשבות הוועדה לאור העובדה שעצום גבוה יכול למוטט אותו כלכלית בגלל התחייבויותיו לשלם עבור הפרסום ברשת האינטרנט.
10. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו, שכן המפר לא דיווח. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי הגבוה של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו ואת שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות האכיפה.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **25,000 ש"ח** בלבד.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 190/19-ג'רמי סיטבון:

תיאור הנסיבות:

ביום 18.11.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון" כשברשותו 29,100 אירו (שווי של כ-110,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מידיו 16,000 אירו.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ג'רמי סיטבון (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 29,100 אירו.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני בודקי המכס ביום 21.11.19. הדיון בפני חברי הוועדה נקבע ליום 25.11.19. למרות שזמן כדין ואישר הגעתו, לא הגיע המפר לדיון בפני הוועדה. בהחלטת יו"ר הוועדה, נערך הדיון בהיעדרו של המפר, והוועדה קיבלה החלטתה על סמך חומר החקירה המצוי בפניה.
4. לפיכך, ביום 25.11.19, על סמך חומר החקירה המצוי בפניה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בגובה כל הכספים התפוסים בסך 16,000 אירו כערכם בש"ח ביום התשלום בפועל.
5. ביום 26.11.19 נעשתה פנייה של המפר אל יו"ר הוועדה בבקשה לדיון חוזר בעניינו, לצורך השמעת טיעוניו בפני הוועדה. יו"ר הוועדה החליט להיעתר לבקשה בחיוב.
6. המפר, אזרח ישראלי בן 27, לדבריו הינו עצמאי, ומפעיל עסק בישראל בתחום המוסיקה, כיוצר ומפיק. לטענתו, מוכר את יצירותיו לאמנים מחו"ל. המפר הגיע מצרפת, לאחר ביקור משפחתי.
7. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי את הכספים קיבל מסבו בצרפת לרגל חתונתו העתידית. כאשר נשאל אודות מקור הכספים, ענה בחקירתו כי איננו בטוח, אך שיער שנמשכו מחשבון הבנק של הסב. המפר לא הציג בחקירתו מסמך המאמת את גרסתו. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
8. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען שהכיר את הוראות החוק וחובת הדיווח, אך סבר כי תקרת הדיווח עומדת על 90,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. בפועל, הכספים אשר נשא עמו חרגו מסף הדיווח בכל מקרה. המפר הודה כי גם ביציאתו מצרפת לא דיווח על הכספים כאמור לעיל. בנוסף, טען שלא ראה את השילוט הקיים במעבר המורה על חובת הדיווח.
9. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר, אשר מרבה לטוס, חובה מוגברת לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו, שכן המפר לא דיווח. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה שהוצגו בפניה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו מחמת הספק, וכן את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו. כמו כן, הוועדה התחשבה בכך שהכספים נועדו לצורך חתונתו הקרובה של המפר ובכך שבני הזוג הם עולים חדשים.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בגובה **10,000 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 191-192/19-חטיב וסימ וחטיב מוחמד:

תיאור הנסיבות:

ביום 24.11.19 יצאו המפרים לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול נהר הירדן. ברשותו של חטיב וסימ היו 22,300 דולר ארה"ב, 2,000 אירו ו-1,650 ש"ח (שווה ערך לכ-72,000 ש"ח) וברשותו של מוחמד חטיב היו 11,000 דולר ארה"ב ו-2,000 ש"ח (שווה ערך לכ-40,000 ש"ח), מבלי שדיווחו על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו 18,800 דולר ארה"ב, 2,000 אירו ו-1,650 ש"ח 11,000 דולר ארה"ב

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר חטיב ואסימ ומר חטיב מוחמד (להלן: "המפרים").
2. גרסתם של המפרים נשמעה בחקירתם ביום 24.11.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 02.12.19 באמצעות בא כוחם.
3. המפרים, אזרחים ישראליים, עובדים בחברה משפחתית שבבעלות אחיו של אחד המפרים (ויסאם חטיב), המפעילה משחקיות לגיל הרך ומסעדה. מטרת יציאתם מהארץ היא ביקור של ואסימ בתערוכה בסין ורכישת סחורה, ואילו מוחמד התלווה אליו עד לירדן. ואסימ היה אמור לטוס לסין דרך נתב"ג, אך מאחר שלא הייתה טיסה ישירה, בחר לטוס לסין דרך ירדן, ולכן יצא מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", יחד עם מוחמד שכאמור הסיע אותו לירדן.
4. לעניין מקור ויעד הכספים –ב"כ המפר טען וכך גם עלה מחקירתם של המפרים, כי מקור הכספים שנשארו השניים מהחברה והם ניתנו להם במזומן על ידי ויסאם חטיב, ונועדו לצורך רכישת ציוד עבור החברה בתערוכה בסין. לדבריהם, הכספים חולקו ביניהם על ידי ויסאם, מחשש מפני גניבה. לצורך הוכחת מקור הכספים, הציג ב"כ המפרים בפני חברי הוועדה כרטסות מתוך הנהלת החשבונות החברה, אישור רו"ח וכן מספר הזמנות רכש של סחורה מסין. הוועדה קיבלה את טענות המפרים לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – נטען כי השניים לא הכירו את הוראות החוק בדבר חובת הדיווח, ולכן לא דיווחו. בנוסף, טענו שלא ראו את השילוט הקיים במעבר המורה על חובת הדיווח.
- הוועדה לא קיבלה את ההסברים של המפרים לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפרים חלה האחריות לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתם למעבר אודות חובת הדיווח או לחילופין, לפעול בהתאם לשילוט מאיר העיניים המצוי ברחבי המעבר, המסביר על חובת הדיווח ועל אופן ביצועה.
6. ב"כ המפרים טען כי אילו היו טסים מנתב"ג, הרי שלא היו מפרים את חובת הדיווח שכן הגיעו יחד וכי כל אדם רשאי לשאת עליו עד 50,000 ש"ח ללא הצהרה.
7. אין בידי הוועדה לקבל טענה זו. מעבר לעובדה כי במקרה זה, סך הכספים בידי שני המפרים עבר את ממילא את הסכום של 100,000 ש"ח, הרי שמדובר בפעולת פיצול כספים אשר מטרתה להתחמק מחובת הדיווח, אף שהיא בין קרובי משפחה. פרשנות לפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לארץ אף שמדובר בחברי משפחה, מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק כמו גם את תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי סעיף 9 לחוק או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון מהווה עבירה פלילית.
8. בע"א 9796/03 חביב שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 קבע ביהמ"ש, כי דרך נפוצה ופשוטה לשיבוש חובת הדיווח על תנועות כספים ולהערמה על המערכת היא בביצוע מהלך הקרוי הֶבְנִיָה (Structuring). המושג הבניה משמעו פיצול הפקדת כספים למספר הפקדות, על דרך זו שבכל הפקדה מופקד סכום כסף הנמוך מן הסכום החייב בדיווח. ללא ההבניה, היה הסכום הכולל חייב בדיווח, וההבניה מביאה לפיצול הסכום לסכומים קטנים הפטורים מדיווח. הבניה היא אפוא אמצעי ליצירתו של מיסוך בין הכספים הגדולים לבין חובת הדיווח, ומטרתה שיבוש היכולת לעקוב אחרי אותם כספים גדולים.

9. חשוב לציין, כי אופן התנהלותם של המפרים אינה מאפשרת לוועדה לקבל את טענתם כי השניים לא היו מודעים כלל לחובת הדיווח, יחד עם זאת, נראה לכאורה כי לא הכירו את הסף המופחת במעבר הירדן. מעובדות האירוע עולה, כי רק אחד המפרים (וסיים) תכנן לטוס עם הכספים מירדן לסין והמפר השני (מוחמד) התלווה אליו לירדן עם חלק מהכספים. המפרים לא הניחו את דעתה של הוועדה מדוע מוחמד נשא בכליו סכום כסף המיועד להגיע לסין עם ואסים ובהקשר זה החליטה הוועדה שלא לקבל את הסבר המפרים לעניין החשש מגניבה, מאחר וגם אם מדובר בחשש אמיתי, הרי שהכסף שניתן למוחמד אמור להינתן לוואסים כשהם מגיעים לירדן.
10. בהקשר זה ייאמר, כי גם אם הייתה מקבלת הוועדה את גרסת המפרים בנוגע לאי ידיעתם את חובת הדיווח, הרי שלא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.
11. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו, שכן המפרים לא דיווחו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרים הפרו את חובת הדיווח.
12. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל, כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
13. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרים, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיהם לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפרים עם רשויות החוק, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדם ואת מודעותם לחובת הדיווח בישראל (גם אם מהסך של 50,000 ש"ח).
14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרים **עיצום כספי בסך כולל של 30,000 ש"ח – כך שחטיב וסיים ישלם 20,000 ש"ח וחטיב מוחמד ישלם 10,000 ש"ח.**
15. למפרים זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 193/19-אפרים רבי:

תיאור הנסיבות:

ביום 26.11.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון" כשברשותו 16,369 דולר ארה"ב (שווי של כ-56,000 ש"ח) ללא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מידיו 1,959 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אפרים רבי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 16,369 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 26.11.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 02.12.19.
4. המפר, אזרח ישראלי בן 56, לדבריו, בעלים של עסק לצביעת בתים.
5. המפר הציג בפני הוועדה נסיבות אישיות קשות, הן כלכליות, הן בריאותיות, וכן הציג אישורים בדבר היותו נפגע פעולות איבה.
6. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי מקורם של הכספים מהווה חלק מהחזר הלוואה שנתן למכר שלו בארה"ב. לדבריו, רצה לבצע העברה בנקאית, אך המכר לא היה מוכן לשאת בעלויות ההעברה.
7. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
8. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – לטענתו, לא הכיר את הוראות החוק בדבר חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. ובנוסף, טען שלא ראה את השילוט הקיים במעבר המורה על חובת הדיווח.
9. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר חלה האחריות לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח.
10. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו, שכן המפר לא דיווח. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי הנמוך של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות החוק, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו ואת נסיבותיו האישיות הקשות כפי שהציג.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בגובה **700 ש"ח**.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 194/19-ג'מאל עיאזי:

תיאור הנסיבות:

ביום 1.12.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 6,250 דינר ירדני, 500 דולר ארה"ב ו-1,700 ש"ח (שווי של כ-34,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מידי 3,750 דינר ירדני, 500 דולר ארה"ב ו-1,700 ש"ח.

בנוסף, מחקירתו עלה כי ביום 28.11.19 יצא מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו 6,750 דינר ירדני, 500 דולר ארה"ב ו-1,700 ש"ח ללא דיווח, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ג'מאל עיאזי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 6,750 דינר ירדני, 500 דולר ארה"ב ו-1,700 ש"ח, והכנסת כספים לישראל בגובה 6,250 דינר ירדני, 500 דולר ארה"ב ו-1,700 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 01.12.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 02.12.19.
4. המפר, אזרח ישראלי בן 58, לדבריו מחזיק בבעלותו חברה ישראלית להנדסת חשמל.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי מקורם של הכספים הוא ממשכורותיהן שלו ושל אשתו, וכי יועדו לצורך חופשה משותפת בירדן, וכן לצורך בחינת עסקת אקראי אפשרית לרכישת מוצרי ים המלח בירדן, ומכירתם במדינות אפריקה. המפר הציג על גבי הטלפון הנייד שלו תמונות ומסמכים המעידים על העסקה, אשר בסופו של יום לא יצאה אל הפועל.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – לטענתו, הכיר את חובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 50,000 ש"ח בדומה לנתב"ג, ולכן לא דיווח. בנוסף, טען שלא ראה את השילוט הקיים במעבר המורה על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר, בהיותו איש עסקים, חובה מוגברת לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו, שכן המפר לא דיווח, משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות החוק וכן את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בגובה **4,000 ש"ח**.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 195/19-שרה איזרדל:

תיאור הנסיבות:

ביום 01.12.19 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך נמל התעופה "בן גוריון", כשברשותה 30,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-104,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידה 15,500 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גב' שרה איזרדל (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 30,000 דולר ארה"ב.
3. המפרה השמיעה את טיעוניה בפני חוקרי המכס ביום 01.12.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 02.12.19.
4. המפרה, אזרחית ישראלית בת 66, נכה בשיעור 100%, שבה מרוסיה לאחר שקיבלה חלק יחסי בירושה (חלק מדירה בפרוור ליד מוסקבה), שאותה קיבלה כמה שנים קודם לכן.
5. לעניין מקור הכספים – טענה המפרה כי מקורם בחלק היחסי בירושה שקיבלה. לדבריה, לא הייתה מעורבת במהלך מכירת הזכויות, ולכן אין ברשותה מסמך רשמי על מכירת הזכויות. לעניין היעד, טענה כי הכספים מיועדים לכיסוי חוב בנקאי שנטלה לפני שנתיים. המפרה הציגה בפני חברי הוועדה מסמך בנקאי המעיד על ההלוואה כאמור.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפרה טענה כי הכירה את הוראות החוק וחובת הדיווח בדבר הכנסת והוצאת כספים, אך סברה כי סף הדיווח עומד על 100,000 ש"ח, ולכן לא דיווחה. בנוסף, המפרה הציגה בפני חברי הוועדה טופס דיווח על הכספים האמורים ביציאתה מרוסיה.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפרה היה לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתה למעבר אודות חובת הדיווח.
8. המפרה טענה בפני וועדה לנסיבות אישיות קשות והציגה אסמכתאות לדבריה.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו, שכן המפרה לא דיווחה, משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפרה מול רשויות החוק, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה והתחשבה בנסיבותיה האישיות הקשות כפי שהציגה.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך **2,500 ש"ח**.
13. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 196/19-דורון קלמרו:

תיאור הנסיבות:

ביום 5.12.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך שדה התעופה "בן גוריון", כשברשותו 20,300 דולר ארה"ב (שווי של כ-70,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 5,800 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דורון קלמרו (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 20,300 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 5.12.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 8.12.19.
4. המפר, אזרח ישראלי בן 45, לדבריו, נהג מונית.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי את הכספים קיבל מחברו, איתו נפגש במהלך נסיעתו לצורך סיוע כלכלי. המפר הציג בפני חברי הוועדה מסמכים המעידים על נטילת הלוואה בנקאית בגובה 70,000 ₪, וכן מסמך המעיד על כך שרכש מונית. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – לטענתו, הכיר את הוראות החוק בדבר חובת הדיווח, אך סבר כי גובה חובת הדיווח עומד על 100,000 ש"ח, ולא ידע בדיוק כמה כסף היה ברשותו, ולכן לא דיווח.
7. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו, שכן המפר לא דיווח, משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח. בנוסף, המפר נתפס בעבר (בשנת 2004) עם כספים במעבר הגבול ולכן היה מצופה ממנו שיכיר את חובת הדיווח העדכנית ויודא שאין ברשותו כספים העולים על סף הדיווח.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם החוקרים ואת נסיבותיו האישיות כפי שהציג בפניה. מנגד, שקלה הוועדה גם את העובדה שהמפר נתפס בעבר עם כספים במעבר הגבול והייתה לו מודעות לגבי חובת הדיווח.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בגובה **3,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 197/19-זנון סולימאן:

תיאור הנסיבות:

ביום 2.12.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "רבין", כשברשותו 17,900 ש"ח ו-2,000 דינר ירדני (שווי של כ-28,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מידיו 15,500 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר זנון סולימאן (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 17,900 ש"ח ו-2,000 דינר ירדני.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 5.12.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 8.12.19.
4. המפר, אזרח ישראלי בן 46, לדבריו, בעל בית קפה.
5. לענין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי מקורם של הכספים הוא מעסקו אשר לדבריו מתנהל במזומן בלבד, וכי אין ברשותו חשבון בנק. לענין היעד, הסביר כי ייעד את הכספים בשקלים לצורך קניית מתנות לבני משפחתו, ואת הדינרים לתרומה לקרוב משפחה ולחתונה של בן דוד בירדן.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לענין מקור ויעד הכספים מחמת הספק.
7. לענין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – לטענתו, לא הכיר את הוראות החוק בדבר חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. ובנוסף, טען שלא ראה את השילוט הקיים במעבר המורה על חובת הדיווח. המפר טען בנוסף כי הכספים אשר היו ברכב אינם שייכים לו, אלא לחבר שלו שנסע עמו ברכב. לפניו משורת הדין, החליטה הוועדה להתחשב בקביעת גובה העיצום רק בכספים אשר היו עמו, ולא בסך הכספים שהיו ברכב, היינו 2,000 דינר ירדני וכ-8,000 ש"ח.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו, שכן המפר לא דיווח, משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לענין מקור הכספים התקבלו מחמת הספק ואת העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בגובה **1,500 ש"ח בלבד**.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 198/19-לן פליקס:

תיאור הנסיבות:

ביום 5.12.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך שדה התעופה "בן גוריון", כשברשותו 20,400 אירו (שווי של כ-75,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידי 7,400 אירו. בנוסף, מחקירתו של המפר לכאורה, עלה כי ביום 4.12.19 יצא מישראל כשברשותו כ-20,400 אירו ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר לן פליקס (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת והוצאת כספים מישראל בגובה 20,400 אירו.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 5.12.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 8.12.19.
4. המפר, אזרח ישראלי בן 61, לדבריו, במקצועו רואה חשבון המחזיק בבעלותו מספר חברות למסחר בנדל"ן.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי מקורם של הכספים הוא מדיבידנד שקיבל מהחברות וחסך במהלך השנים, וכי יעדם הוא לשימוש אישי בחו"ל. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור הכספים מחמת הספק, אך לא קיבלה את הסבריו לעניין יעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – לטענתו, הכיר את הוראות החוק בדבר חובת הדיווח, אך סבר כי גובה חובת הדיווח עומד על 100,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. בנוסף, טען שלא ראה את השילוט הקיים במעבר המורה על חובת הדיווח. כמו כן, מתיק החקירה עולה כי כשנשאל לגבי סכום הכספים שיש לו בנמל התעופה, אמר שיש ברשותו רק 9,000 אירו. לדבריו, מיהר לצאת מהשדה שכן הטיסה התארכה, ולכן אמר סכום שידע בוודאות שהוא פחות מסכום הדיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קבעה כי על המפר חלה האחריות לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח. הוועדה ראתה בחומרה את התנהלותו של המפר אשר נשאל אודות כספים חבי דיווח על ידי הבודקים, וענה כי ברשותו 9,000 אירו בלבד. בנוסף, לקחה הוועדה בחשבון את חובתו המוגברת בשל היותו רואה חשבון, איש עסקים המרבה לצאת ולהיכנס לישראל במהלך 30 השנים האחרונות.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו, שכן המפר לא דיווח, משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור הכספים התקבלו מחמת הספק ואת העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו. מאידך, שקלה הוועדה את חובתו המוגברת בתור רואה חשבון ואיש עסקים המרבה לעבור במעברי גבולות שונים ברחבי העולם, את העובדה שלא קיבלה את הסבריו לעניין יעד הכספים, את העובדה שהפר את חובת הדיווח גם ביציאה מישראל וגם בכניסה, וכן את העובדה ששיקר לחוקר המכס בנוגע לסכום הכספים שברשותו.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בגובה **9,000 ש"ח**.

11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 199/19-אהרון דרור:

תיאור הנסיבות:

ביום 4.12.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר הגבול "בגין", כשברשותו 20,000 דולר ארה"ב ו-950 ש"ח (שווי של כ-72,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 16,500 דולר ארה"ב ו-950 ש"ח. בנוסף, מחקירתו של המפר לכאורה עלה כי ביום 3.12.19 יצא מישראל כשברשותו כ-15,000 דולר ארה"ב ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דרור אהרון (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת והוצאת כספים מישראל בגובה 20,000 דולר ארה"ב ו-950 ש"ח, ו-15,000 דולר ארה"ב בהתאמה.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 4.12.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 8.12.19.
4. המפר, אזרח ישראלי בן 48, לדבריו, לא עובד.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי מקורם של הכספים הוא מהלוואה שנטל לצורך הימורים בטאבה. המפר לא הציג אסמכתא למקור הכספים.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים מחמת הספק.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – לטענתו, לא הכיר את הוראות החוק הישראלי בדבר חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. ובנוסף, טען שלא ראה את השילוט הקיים במעבר המורה על חובת הדיווח. מחקירת המפר עלה כי הנ"ל הכיר את החוק המקביל במצרים, ועל מנת להתחמק מחובת הדיווח במצרים, פיצל את הכספים בינו לבין אחיו. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
8. הוועדה קבעה כי על המפר חלה האחריות לבדוק ולהתעדכן טרם הגעתו למעבר אודות חובת הדיווח, זאת בייחוד נוכח העובדה שהיה מודע לחובה הקיימת במצרים.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו, שכן המפר לא דיווח, משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות נסיבותיו האישיות, היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו מחמת הספק ואת העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו. מאידך, שקלה הוועדה את העובדה כי מדובר בהפרות בכניסה וביציאה, ובכך שפיצל את הכספים בכניסה לישראל, מה שהצביע על מודעתו לחובת הדיווח במצרים, אך בכל זאת לא טרח לברר לגבי חובת הדיווח בישראל.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בגובה **10,000 ש"ח**.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 200/19-פטר קלאדיבה:

תיאור הנסיבות:

ביום 5.12.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך שדה התעופה "בן גוריון", כשברשותו 20,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-70,000 ש"ח) ללא דיווח, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, נתפסו מידי 5,500 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר פטר קלאדיבה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 20,000 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 5.12.19 ובאמצעות בא כוחו בפני הוועדה ביום 8.12.19.
4. המפר, אזרח צ'כי בן 45, לא עובד. לטענתו, הגיע לישראל לצורך ביקור חברים ותיקון של מספר תכשיטים של אשתו של חבר שלו.
5. לעניין מקור ויעד הכספים – המפר טען כי הכספים שייכים לו, וכי נועדו לצורך רכישה אפשרית של תכשיט בישראל לבת זוגו. המפר לא הציג אסמכתא כלשהי לעניין מקור הכספים.
6. הוועדה קיבלה מחמת הספק את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – לטענתו, הכיר את הוראות החוק בדבר חובת הדיווח באירופה, אך לא הכיר את החובה בישראל ולא ראה את השילוט בשדה התעופה. בנוסף, חשב שיש ברשותו רק 9,000 יורו, ורק כאשר נבדק במכס גילה שיש ברשותו מעטפה עם כספים נוספים.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו, שכן המפר לא דיווח, משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח. בנוסף, המפר נכנס לישראל מספר פעמים בשנה ומכיר את חובת הדיווח באירופה ולכן היה מצופה ממנו לברר לגבי חובת הדיווח בארץ, בייחוד כשידע שלקח עמו כספים במזומן.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו מחמת הספק, וכן כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו. כמו כן, לקחה הוועדה בחשבון את העובדה שהמפר מכיר את חובת הדיווח באירופה וכן את העובדה שהוא מרבה לבקר בישראל.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בגובה **5,000 ש"ח בלבד**.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 201/19-מיכל שגב:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 01.12.19 נכנסה המפרה לכאורה לישראל דרך נמל תעופה בן גוריון, כשברשותה כספים בסך 20,670 דולר ארה"ב (שווי של כ-74,412 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווחה על הכנסתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידה 6,000 דולר ארה"ב. בנוסף, מחקירתה עלה כי בתאריך 20.11.19 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך נמל תעופה בן גוריון, כשברשותה כספים בסך 20,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-72,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווחה על הוצאתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת מיכל שגב (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 20,000 דולר ארה"ב, וכן בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 20,670 דולר ארה"ב.
3. המפרה השמיעה את טיעוניה בפני חוקרי המכס ביום 01.12.19, וכן באמצעות ב"כ בפני חברי הוועדה ביום 16.12.19.
4. לעניין נסיבות המקרה - המפרה, עצמאית בתחום עיצוב האופנה ומפיקה, יצאה לארה"ב על מנת לעבור ניתוח אף כירורגי בקליניקה פרטית, אך בסופו של דבר חזרה בה ושבה עם הכספים לארץ מבלי לעבור את הניתוח.
5. לעניין מקור ויעד הכספים - המפרה טענה כי את הכספים קיבלה מבן זוגה וזאת לשם התשלום בעבור הניתוח שתכננה לבצע (לתימוכין הציגה המפרה אישור משיכה בנקאית בסך 70,000 ש"ח).
6. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעותו לחובת הדיווח - המפרה טענה כי לא הכירה את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, וכן כי לא הבחינה בשלטים הפזורים ברחבי המעבר המורים על חובת הדיווח, ולכן לא דיווחה.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה. הוועדה קובעת כי היה עליה לברר אודות חובת הדיווח טרם הגיעה למעבר.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
10. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך **2,000 ש"ח** בלבד.

12. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה Yassir Anderew Eric-202/19 :

תיאור הנסיבות:

ביום 10.12.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 8,000 אירו (שווי של כ-32,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 4,800 אירו.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי Mr. Yassir Anderew Eric (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 8,000 אירו.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 12.12.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 12.12.19.
4. לעניין נסיבות המקרה, המפר, כומר של כנסיה ומרצה באוניברסיטה בגרמניה, טען כי הגיע לישראל מטעם הכנסייה בכדי לבקר בכנסיות בישראל ובירדן.
5. לעניין מקור הכספים - טען המפר כי הכספים שייכים לו מעיסוקו ככומר.
6. לעניין יעד הכספים - טען המפר כי הביא את הכספים על מנת לתרום לכנסיות בישראל, וכן להוצאות אישיות בעת הביקור.
7. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
8. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 100,00 ₪, בדומה לחוק בגרמניה. בנוסף, מסר כי לא הבחין בשלטים הפזורים ברחבי המעבר המורים על חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
9. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קובעת כי היה עליו לברר אודות חובת הדיווח טרם הגיע למעבר.
10. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח** בלבד.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

תיאור הנסיבות:

ביום 07.12.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 4,700 דולר ארה"ב, 400 דינר ירדני ו-1,450 ש"ח (שווי של כ-20,370 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 1,800 דולר ארה"ב ו-1,450 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עיסאוי אחמד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 4,700 דולר ארה"ב, 400 דינר ירדני ו-1,450 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 08.12.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 12.12.19 באמצעות שיחה טלפונית, לבקשתו.
4. לעניין נסיבות המקרה, המפר, סטודנט לרפואה באוניברסיטה בירדן, יצא לירדן למטרת לימודים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים- המפר טען כי את הכספים קיבל מאביו, בעל נגריה, לשם הוצאות מחיה בעת שהותו בירדן, וכן לטובת תשלום שכר הלימוד שלו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, וכן כי לא הבחין בשלטים הפזורים ברחבי המעבר המורים על חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קובעת כי היה עליו לברר אודות חובת הדיווח טרם הגיעו למעבר.
8. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **500 ש"ח בלבד**.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

תיאור הנסיבות:

ביום 07.12.19 יצאה המפרה לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותה כספים בסך 6,100 דולר ארה"ב ו-1,150 דינר ירדני (שווי של כ- 27,710 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווחה על הוצאתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיה 4,200 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת מראם אבו יונס (להלן: "המפרה").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 6,100 דולר ארה"ב ו-1,150 דינר ירדני.
3. המפרה השמיעה את טיעוניה בפני חוקרי המכס ביום 07.12.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 12.12.19, באמצעות אביה.
4. לעניין נסיבות המקרה - המפרה, סטודנטית שנה ראשונה לרפואה באוניברסיטה בירדן, יצאה לירדן למטרת לימודים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים - המפרה טענה כי את הכספים קיבלה מהוריה לשם תשלום שכר לימוד והוצאות מחיה בעת שהותה בירדן.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפרה טענה כי לא הכירה את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, וכן לא הבחינה בשלטים הפזורים ברחבי המעבר המורים על חובת הדיווח, ולכן לא דיווחה.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה. הוועדה קובעת כי היה עליה לברר אודות חובת הדיווח טרם הגיעה למעבר.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרה, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיה לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדה.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח בלבד**.
14. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 205/19-יזיד קשקוש:

תיאור הנסיבות:

ביום 07.12.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 7,300 דיןר ירדני (שווי של כ-36,500 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 4,800 דיןר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר קשקוש יזיד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 7,300 דיןר ירדני.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 08.12.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 12.12.19.
4. לעניין נסיבות המקרה - המפר, סטודנט שנה שישית באוניברסיטה בירדן, יצא לירדן למטרת לימודים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים - המפר טען כי את הכספים קיבל מהוריו ומאחיו, וזאת לשם תשלום שכר הלימוד והוצאות מחיה בעת שהותו בירדן.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, וכן כי לא הבחין בשלטים הפזורים ברחבי המעבר המורים על חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קובעת כי היה עליו לברר אודות חובת הדיווח טרם הגיעו למעבר.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי על המפר, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **2,000 ש"ח בלבד**.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 206/19-נאאל שמיה:

תיאור הנסיבות:

ביום 07.12.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 9,900 דינר ירדני (שווי של כ-49,500 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 7,400 דינר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר נאאל שמיה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הגושה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 9,900 דינר ירדני.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 08.12.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 12.12.19, באמצעות אביו.
4. לענין נסיבות המקרה - המפר, סטודנט לרפואה באוניברסיטה בירדן זו השנה השישית, יצא לירדן למטרת לימודים.
5. לענין מקור ויעד הכספים - המפר טען כי את הכספים קיבל מאביו, וזאת לשם תשלום שכר הלימוד והוצאות מחייה בירדן.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לענין מקור ויעד הכספים.
7. לענין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר שסך הדיווח עומד על 100,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים ברחבי המעבר המורים על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לענין זה.
9. הוועדה קובעת כי היה עליו לברר אודות חובת הדיווח טרם הגיעו למעבר. יתרה מזאת, מדובר באדם הנוהג לעבור במעבר הגבול כשברשותו כספים במזומן לעתים קרובות, וזאת בכדי לשלם את שכר הלימוד שלו. על כן, הציפייה ממנו להכיר את הוראות החוק מתעצמת.
10. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח, זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה חובה מוחלטת ועל שני תנאים להתקיים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק, כי במקרה זה שני תנאים אלו התקיימו, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
11. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
12. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
13. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לענין מקור ויעד הכספים התקבלו, וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,500 ש"ח** בלבד.
15. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 207/19-מחאג'נה מועד:

תיאור הנסיבות:

ביום 07.12.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 9,300 דינר ירדני (שווי של כ-46,500 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 6,800 דינר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מועד מחאג'נה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 9,300 דינר ירדני.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 07.12.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 12.12.19 באמצעות אביו.
4. לעניין נסיבות המקרה - המפר, סטודנט לרפואה באוניברסיטה בירדן זו השנה השישית, יצא לירדן למטרת לימודים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים - המפר טען כי את הכספים קיבל מאביו לצורך תשלום שכר הלימוד שלו ולשם הוצאות מחיה בעת שהותו בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר שסך הדיווח עומד על 100,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים ברחבי המעבר המורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
7. הוועדה קובעת כי היה עליו לברר אודות חובת הדיווח טרם הגיע למעבר. יתרה מזאת, מדובר באדם העובר במעבר הגבול כשברשותו כספים במזומן לעתים קרובות בכדי לשלם את שכר הלימוד שלו, על כן, הציפייה ממנו להכיר את הוראות החוק מתעצמת.
8. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח, זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה חובה מוחלטת ועל שני תנאים להתקיים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק, כי במקרה זה שני תנאים אלו התקיימו, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, נסיבות המקרה וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **2,500 ש"ח בלבד**.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 208-209/19-ראזי דיאב וכרים דיאב:

תיאור הנסיבות:

ביום 07.12.19 יצאו המפרים לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותו של דיאב ראזי כספים בסך 10,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-36,000 ₪), וברשותו של דיאב כרים כספים בסך 11,600 דולר ארה"ב ו-750 ש"ח (שווי של כ-42,510 ש"ח), עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווחו על הוצאתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו של דיאב ראזי 6,500 דולר ארה"ב, ומידיו של דיאב כרים 8,100 דולר ארה"ב ו-750 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר דיאב ראזי ומר דיאב כרים (להלן: "המפרים").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על דיאב ראזי בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 10,000 דולר ארה"ב, וכן בקשה להטיל עיצום כספי על דיאב כרים בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 11,600 דולר ארה"ב ו-750 ש"ח.
3. המפרים השמיעו את טיעוניהם בפני חוקרי המכס ביום 08.12.19, וכן בפני חברי הוועדה באמצעות אביהם ביום 12.12.19.
4. לעניין נסיבות המקרה, שני המפרים הינם אחים וסטודנטים לרפואה שנה ראשונה, באוניברסיטה בירדן. לטענתם, יצאו לירדן למטרת לימודים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים - המפרים טענו כי כל אחד מהם קיבל מאביהם 10,000 דולר לצורך תשלום שכר הלימוד ולשם הוצאות מחיה בעת שהותם בירדן. לעניין שאר הכספים שהיו ברשותו של דיאב כרים – טענו כי קיבלו מדודם להעביר לבנו, בן-דודם, הלוואה איתם באוניברסיטה.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפרים לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפרים טענו כי לא הכירו את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ובנוסף, לא הבחינו בשלטים הפזורים ברחבי המעבר המורים על חובת הדיווח, ולכן לא דיווחו.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריהם של המפרים לעניין זה. הוועדה קובעת כי היה עליהם לברר אודות חובת הדיווח טרם הגיע למעבר.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי שני המפרים הפרו את חובת הדיווח.
10. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפרים, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפן הכספי של ההפרות, העובדה כי טענותיהם לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, והעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדם של שני המפרים.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר דיאב ראזי עיצום כספי בסך 2,000 ש"ח בלבד, וכן על המפר דיאב כרים עיצום כספי בסך 2,500 ש"ח בלבד.

12. למפרים זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 210/19-מחמוד חג'אזי:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 08.12.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין", כשברשותו כספים בסך 9,900 דולר ארה"ב (שווי של כ-35,640 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידי 6,400 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הפורו על ידי מר מחמוד חג'אזי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 9,900 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 08.12.19, וכן באמצעות ב"כ בפני חברי הוועדה ביום 16.12.19.
4. לעניין נסיבות המקרה - המפר, סטודנט באוניברסיטה, יצא מישראל לטאבה עם חברו ועם גיסו למטרת נופש.
5. לעניין מקור ויעד הכספים - המפר טען כי 3,500 דולרים מהכספים שנשא שייכים לו אותם חסך מעבודתו לפני הלימודים, ואילו 6,400 הדולרים הנותרים שייכים לקרובי המשפחה שעברו עמו במעבר.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח.
בנוסף, מסר המפר כי לא הבחין בשלטמים הפזורים ברחבי המעבר המורים על חובת הדיווח.
הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
7. הוועדה קובעת כי היה עליו לברר אודות חובת הדיווח טרם הגיע למעבר.
הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח, זאת משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה חובה מוחלטת ועל שני תנאים להתקיים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשוויו של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק, כי במקרה זה שני תנאים אלו התקיימו, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **2,000 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 211/19-אמג'ד וותד:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 08.12.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין", כשברשותו כספים בסך 10,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-36,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 6,500 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אמג'ד וותד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 10,000 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 08.12.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 16.12.19.
4. לענין נסיבות המקרה, המפר יצא מישראל לטאבה עם אחיו יוסף וותד למטרת נופש וחזר עמו לישראל.
5. לענין מקור ויעד הכספים - המפר טען כי הכספים שנשא שייכים לו מעבודתו כקבלן בניה קלה. כשיצא מישראל היו ברשותו 3,500 דולר ארה"ב, יתרת הכספים נמשכה מחשבון הבנק שלו לאחר שלטענתו הפסיד כספים בקזינו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לענין מקור ויעד הכספים.
6. לענין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 90,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים ברחבי המעבר המורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לענין זה.
7. הוועדה קובעת כי היה עליו לברר אודות חובת הדיווח טרם הגיע למעבר. הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה חובה מוחלטת ועל שני תנאים להתקיים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק, כי במקרה זה שני תנאים אלו התקיימו, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לענין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **2,000 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 212/19-יוסף וותד:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 08.12.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין", כשברשותו כספים בסך 8,000 דולר ארה"ב ו-3,600 ש"ח (שווי של כ-32,400 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידי 4,500 דולר ארה"ב ו-3,600 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יוסף וותד (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 8,000 דולר ארה"ב ו-3,600 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 08.12.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 16.12.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים - המפר טען כי הכספים שנשא שייכים לו מעבודתו בתחום של בניה קלה והם נועדו למטרת נופש וקזינו שאליו יצא יחד עם אחיו אמג'ד וותד. המפר גם חזר לישראל יחד עם אחיו. כשיצא מישראל היו ברשותו 2,000 דולר ארה"ב ו-3,600 ₪, ואילו 6,000 דולרים נוספים הרוויח בקזינו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 10,000 דולר ארה"ב, בדומה לחובת הדיווח במצרים, ולכן לא דיווח.
- בנוסף, מסר המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים ברחבי המעבר המורים על חובת הדיווח.
- הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
- הוועדה קובעת כי היה עליו לברר אודות חובת הדיווח טרם הגיע למעבר.
6. הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח, זאת משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה חובה מוחלטת ועל שני תנאים להתקיים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק, כי במקרה זה שני תנאים אלו התקיימו, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **2,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 213/19-עארף אלטלקאת:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 21.12.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך 9,200 דולר ארה"ב, 1,000 אירו, 645 דינר ירדני ו-1,800 ש"ח (שווי של כ-42,145 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 5,900 דולר ארה"ב, 1,000 אירו, 500 דינר ירדני ו-1,800 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי עארף אלטלקאת (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 9,200 דולר ארה"ב, 1,000 אירו, 645 דינר ירדני ו-1,800 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 21.12.19. המפר לא התייצב לדיון בעניינו בפני הוועדה ביום 24.12.19. לבקשתו, הדיון בעניינו התקיים בהיעדרו, על בסיס טיעוניו ששלח בכתב ובהסתמך על בסיס החומרים שמצויים בתיק הוועדה.
4. המפר הינו מנכ"ל חברה לתשתיות ופיתוח. לדבריו, יצא לירדן על מנת להמריא משם לתאילנד לטובת נופש משפחתי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים - המפר טען כי את הכספים משך מחשבון הבנק שלו, לדבריו, למטרת תשלום על מלונות וכרטיסי טיסה לתאילנד שרכש מסוכן נסיעות. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעותו לחובת הדיווח - המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים ברחבי המעבר המורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
7. הוועדה קובעת כי היה עליו לברר אודות חובת הדיווח טרם הגיע למעבר. הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה חובה מוחלטת ועל שני תנאים להתקיים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק, כי במקרה זה שני תנאים אלו התקיימו. משכך קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **3,000 ש"ח בלבד**.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 214/19-עוידה עמאר:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 10.12.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותו כספים בסך 4,600 דולר ארה"ב, 200 דינר ירדני ו-200 ש"ח (שווי של כ-17,760 ש"ח), עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 1,500 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עוידה עמאר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 4,600 דולר ארה"ב, 200 דינר ירדני ו-200 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 10.12.19 אך לא נכח בדיון בפני הוועדה ביום 19.12.19. לפיכך, הוועדה הסתמכה על חומר החקירה כפי שהוצג בפניה.
4. לעניין נסיבות המקרה- המפר הינו אזרח ישראלי, ועוסק כקבלן בניה. לטענתו, יצא מישראל לירדן במטרה לבדוק פיגומי בניין ולבחון ייבואם לישראל.
5. לעניין מקור ויעד הכספים - המפר טען כי הכספים שייכים לו מעיסוקו. בנוגע ליעד הכספים טען המפר כי הם נועדו לרכישת הפיגומים וכן להוצאות שהייתו בירדן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעותו לחובת הדיווח - המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 10,000 דולר ארה"ב, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים ברחבי המעבר המורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
7. הוועדה קובעת כי היה עליו לברר אודות חובת הדיווח טרם הגיע למעבר. הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה", להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה חובה מוחלטת ועל שני תנאים להתקיים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק, כי במקרה זה שני תנאים אלו התקיימו, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, את שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות המכס וכן את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **500 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 215/19-Armink Gasparyan:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 10.12.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך טרקלין "פתאל" בנמל תעופה בן גוריון כשברשותו כספים בסך 30,000 דולר ארה"ב (שווי של כ- 108,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 15,600 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר ARMINK GASPARYAN (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 30,000 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 10.12.19 וכן באמצעות מכתב תגובה ששלח לוועדה ביום 15.12.19.
4. המפר מועסק כמאבטח אישי של איש עסקים, הגיע לישראל יחד עמו במטוסו הפרטי ועם צוות מאבטחים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים - המפר טען כי הכספים שייכים למעסיקו והוא הוציא אותם מכספת הנמצאת בבטן המטוס לאחר נחיתתם. לדבריו, הכספים נועדו לשמש כקופה קטנה בעבור צוות המאבטחים, על מנת שישתמשו בהם בעת ביקורם בישראל. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ומצאה אותה מהימנה.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעותו לחובת הדיווח - המפר טען כי הכיר את החובה לדווח מעל הסף של 10,000 דולר ארה"ב בדומה למדינות שונות בעולם. אך סבר, כי לאור העובדה שהוא נכנס דרך הטרקלין עם עוד 3 מאבטחים, אין במעשיו עבירה על החוק, שכן כל אחד מהם לא היה עובר את סף הדיווח אילו הכספים פוצלו ביניהם. אין בידי הוועדה לקבל טענה זו. מדובר בפעולת פיצול כספים אשר מטרתה להתחמק מחובת הדיווח. פרשנות, לפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לארץ אף שמדובר בחברי משפחה, מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק כמו גם את תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי סעיף 9 לחוק או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון מהווה עבירה פלילית.
7. בנוסף לאמור, המפר מילא בטופס שהוגש לו בטרקלין "פתאל" בשפה הרוסית והצהיר כי אין ברשותו כספים בסכום העולה על 50,000 ש"ח. לדבריו, מילא את הטופס מבלי להקדיש לכך תשומת לב. הוועדה אינה מקבלת את הסבריו בנוגע למילוי הצהרה כוזבת בטופס כאמור. מעובדות המקרה והודעתו של המפר בחקירה, עולה כי הכספים הנדונים היו שייכים למעשה למעסיקו והמפר שכח לפצל את הכספים במטוס בין שאר המאבטחים כך שלא יהיה הצורך לדווח עליהם. לפיכך, נראה כי פעל באופן מכוון להימנע ממילוי החובה, דבר המהווה נסיבה מחמירה בהפרת חובת הדיווח בהכנסת הכספים לישראל.
8. אין ספק בידי הוועדה כי בלשון סעיף 9 לחוק ביקש המחוקק למנוע את התופעה של פיצול סכום החייב בדיווח למספר סכומים. בע"א 9796/03 חביב שם טוב ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 קבע ביהמ"ש, כי דרך נפוצה ופשוטה לשיבוש חובת הדיווח על תנועות כספים ולהערמה על המערכת היא בביצוע מהלך הקרוי הבנייה (Structuring). המושג הבניה משמעו: פיצול הפקדת כספים למספר הפקדות, על דרך זו שבכל הפקדה מופקד סכום כסף הנמוך מן הסכום החייב בדיווח. ללא ההבניה, היה הסכום הכולל חייב בדיווח, וההבניה מביאה לפיצול הסכום לסכומים קטנים הפטורים מדיווח. הבניה היא אפוא אמצעי ליצירתו של מיוסוך בין הכספים הגדולים לבין חובת הדיווח, ומטרתה שיבוש היכולת לעקוב אחרי אותם כספים גדולים.
9. לעניין נושא המודעות יצוין כי, כידוע, חובת הדיווח הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה וכדי להטיל עיצום כספי. לשם קביעה כי הופרה

- חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.
10. הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה", להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה חובה מוחלטת ועל שני תנאים להתקיים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק, כי במקרה זה שני תנאים אלו התקיימו, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
11. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):
"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".
12. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העבירות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
13. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
14. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר הפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
15. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של הפרה, את העובדה כי המפר היה מודע לחובת הדיווח על הכנסת מזומנים לישראל וציין בשלילה כי בידיו כספים מעל 50,000 ש"ח בטופס של טרקלין "פתאל". יחד עם זאת, הוועדה שקלה לקולא את היות הפרה ראשונה, את שיתוף הפעולה שלו עם רשויות האכיפה ואת קבלת גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
16. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **25,000 ש"ח בלבד**.
17. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 216/19-פליקס מילנר:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 21.12.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון" כשברשותו כספים בסך 20,000 דולר ארה"ב (שווי של כ- 72,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. בנוסף, מחקירתו עלה כי בתאריך 19.12.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון" כשברשותו כספים בסך 18,200 דולר ארה"ב (שווי של כ- 65,520 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 3,700 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר פליקס מילנר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 20,000 דולר ארה"ב וכן בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 18,200 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 21.12.19 וכן באמצעות ב"כ בפני חברי הוועדה ביום 24.12.19.
4. המפר מנעולן במקצועו, בימים אלו חותם אבטלה מזה 4 חודשים. לדבריו, יצא מישראל לטורקיה על מנת לבדוק אפשרות של יבוא מוצרי טקסטיל. המפר חזר לארץ עם הכספים לאחר שהיבוא לא יצא לפועל.
5. לעניין מקור ויעד הכספים - המפר טען כי הכספים שייכים לו ומקורם מכספי מזומן ומהמחאות בנקאיות שקיבל כמתנות לרגל ברית המילה של בנו שהתקיימה השנה. לטענתו, המיר את הכספים בחנות לזהב (המפר הציג לתימוכין בגרסתו מכתב חתום מבעל העסק שהמיר בעבורו את הכספים וכן אישור העברת כספים לאולם אירועים). לדבריו, הכספים נועדו לקניית מוצרי טקסטיל בטורקיה ולייבאם לארץ. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר המפר כי לא הבחין בשלטים הפוזרים ברחבי המעבר המורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
7. הוועדה קובעת כי היה עליו לברר אודות חובת הדיווח טרם ההגעה למעבר. בנוסף לאמור, המפר ביקש מהוועדה להתחשב בנסיבות אישיות.
8. הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה חובה מוחלטת ועל שני תנאים להתקיים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק, כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו, ומשכך קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
10. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

11. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, נסיבותיו האישיות כפי שטען, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.

12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,500** ש"ח בלבד.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 217/19-אדוארד יוסופוב:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 12.12.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון" כשברשותו כספים בסך 14,400 אירו (שווי של כ-57,600 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 1,450 אירו.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אדוארד יוסופוב (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 14,400 אירו.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 12.12.19. לבקשת המפר, הוועדה דנה בעניינו בהיעדרו תוך הסתמכות על תיק החקירה כפי שהוצג בפניה וכן על בסיס טיעונים ששלח בכתב, ביום 19.12.19.
4. לעניין נסיבות המקרה- המפר הינו עולה חדש מאוסטריה. לדבריו, הוא מחזיק בעסק באוסטריה וזהו מקור הכנסתו היחיד.
5. לעניין מקור הכספים - המפר טען כי הכספים שייכים לו ומקורם בהכנסות העסק שבבעלותו באוסטריה, וכי הם מיועדים למחייתו בישראל. לדבריו, משך את הכספים מחשבון הבנק שלו באוסטריה. המפר הציג אישור על משיכת הכספים בסך 14,000 אירו מחשבון, כתימוכין בגרסתו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעותו לחובת הדיווח - המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 100,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קובעת כי היה על המפר לברר אודות חובת הדיווח טרם הגיע לנמל התעופה. יתרה מכך, נמל התעופה בן גוריון מרושת שילוט מאיר עיניים בעברית, באנגלית ובערבית המורה על חובת הדיווח.
7. הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה חובה מוחלטת ועל שני תנאים להתקיים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק, כי במקרה זה שני תנאים אלו התקיימו, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, שיתוף הפעולה של המפר עם רשויות המכס וכן כי מדובר בהפרתו הראשונה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך של **1,000 ש"ח בלבד**.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

בתאריך 12.12.19 יצאה המפרה לכאורה מישראל לירדן דרך מעבר הגבול "נהר הירדן" כשברשותה כספים בסך 22,500 דולר ארה"ב (שווי של כ- 81,180 ש"ח) עליהם חלה חובת דיווח מבלי שדיווחה עליהם, וזאת בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידה 19,000 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

0. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי גברת Ayala Isaura (להלן: "המפרה").
1. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפרה בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 22,500 דולר ארה"ב.
2. המפרה השמיעה את טיעוניה בפני חוקרי המכס ביום 12.12.19. המפרה קיבלה זימון כדן, אך בחרה שלא להתייצב לדיון בפני הוועדה, ושלחה את טיעוניה בכתב באמצעות בא-כוחה. לפיכך, הוועדה דנה בעניינה בהיעדרה ביום 19.12.19, בהסתמך על חומרי החקירה שהיו בפניה.
3. המפרה משמשת כנזירה ובעלת אזרחות ספרדית. לדבריה, היא מתגוררת בישראל כ-16 שנה ועובדת כאחות בבית החולים הצרפתי בנצרת.
4. לעניין נסיבות העניין, המפרה נקראה לבדיקה על ידי בודקי המכס לאחר שהחתימה את דרכונה בעמדת היציאה מישראל. כאשר נשאלה האם ברשותה כספים, המפרה השיבה כי יש ברשותה 10,000 דולר ארה"ב. בספירת הכספים נמצא סך של 22,500 דולר ארה"ב, מחולק בארבע מעטפות נפרדות. בחקירתה, המפרה טענה כי ידעה שבמעטפה הראשונה יש 10,000 דולר, במעטפה השנייה יש 2,500 דולר, במעטפה השלישית יש כ-120 דינר ירדני המיועד עבור הוצאותיה האישיות, וכי לא ידעה מהו הסכום המדויק שהיה במעטפה הרביעית, אך כי סברה שיש 5,000 או 6,000 דולר.
5. לעניין מקור הכספים, המפרה טענה כי היא אינה הבעלים של הכספים שנמצאו ברשותה. לטענתה, קיבלה את הכספים מהנזירה הראשית של בית החולים, קטרינה פוש. לדבריה, הנזירה קטרינה שלחה אותה לבקר במנזר ברבת עמון ולהעביר לו כספים לקראת חג המולד. המפרה טענה כי כל הכספים נמשכו על ידי קטרינה, חלקם מחשבון הבנק שלה וחלקם מחשבונות הבנק של הנזירות העובדות בבית החולים, וכי מקורם בתרומות שהתקבלו עבור המנזר וכן מהפנסיה האישית של הנזירה קטרינה.
6. לעניין יעד הכספים, המפרה טענה כי חלק מהכספים יועדו לתרומות למשפחות נזקקות בירדן וחלקם יועדו לרכישת קישוטים לחג המולד.
7. המפרה לא הציגה אף אסמכתא לביסוס טענותיה, הן לעניין מקור והן לעניין יעד הכספים (לדוגמה אישור משיכות מחשבונות הבנק, מכתב רשמי מבית החולים, מהמנזר, מהנזירות שהעבירו את הכספים, מסמך מהמנזר בירדן אודות יעד הכספים וכן מכל גורם רשמי אחר) ולכן טענותיה של המפרה לא הניחו את דעת הוועדה. לפיכך, הוועדה לא קיבלה את טענות המפרה לעניין מקור ויעד הכספים.
8. לעניין נסיבות ההפרה ומודעותה לחובת הדיווח, המפרה טענה כי לא הכירה את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, וכן כי לא הבחינה בשלטים הפזורים ברחבי המעבר המורים על חובת הדיווח, ולכן לא דיווחה.
- הוועדה לא קיבלה את הסבריה של המפרה לעניין זה. הוועדה קובעת כי היה עליה לברר אודות חובת הדיווח טרם הגיע למעבר. מעבר לכך, תמוהה בעיני הוועדה התנהלותה של המפרה מול פקידי המכס, עת שנשאלה בדבר הימצאות כספים ברשותה והחלטתה לא לנקוב בסכום האמתי אשר היה ברשותה.
9. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
10. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא

כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

11. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העבירות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העבירות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העבירות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.

12. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005): "...ידענו כי דיווח הוא מאושיותו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא יכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לענייננו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

13. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

14. בבואה של הוועדה להחליט על גובה העיצום הכספי במקרה זה, שקלה את מכלול נסיבות העניין. מחד אי קבלת גרסת המפרה לעניין מקור ויעד הכספים, נסיבות ההפרה, והיקף ההפרה. מאידך התחשבה בעובדה שמדובר בהפרת הראשונה.

15. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך של **30,000 ש"ח** בלבד.

16. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 219/19-מאיר יצחקי:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 08.12.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול "בגין", כשברשותו כספים בסך 9,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-32,400 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח, וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 5,500 דולר ארה"ב. בנוסף, מחקירתו עלה כי בתאריך 07.12.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "בגין", כשברשותו כספים בסך 5,500 דולר ארה"ב ו-2,000 ש"ח (שווי של כ-21,800 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח, וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מאיר יצחקי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 9,000 דולר ארה"ב, וכן בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 5,500 דולר ארה"ב ו-2,000 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 08.12.19, וכן באמצעות ב"כ בפני חברי הוועדה ביום 16.12.19.
4. לעניין מקור ויעד הכספים - המפר טען כי הכספים שנשא שייכים לו מעיסוקו בתור נהג מונית וכן ממתנה שקיבל מאמו, והם נועדו למטרת נופש ובילוי בקזינו. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעותו לחובת הדיווח - המפר טען כי בטעות סבר כי סף הדיווח עומד על 10,000 דולר ארה"ב, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
6. הוועדה קובעת כי היה עליו לברר אודות חובת הדיווח טרם הגיע למעבר. הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה", להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה חובה מוחלטת ועל שני תנאים להתקיים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק, כי במקרה זה שני תנאים אלו התקיימו, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות את היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **2,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 220/19-אלי שהין:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 15.12.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון", כשברשותו כספים בסך 15,800 דולר ארה"ב, 475 אירו ו-21,800 רובל רוסי (שווי של כ-60,000 ש"ח), עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 2,400 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אלי שהין (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 15,800 דולר ארה"ב, 475 אירו ו-21,800 רובל רוסי.
3. המפר השמיע את טיעונו בפני חוקרי המכס ביום 15.12.19, וכן באמצעות ביתו בפני הוועדה ביום 19.12.19.
4. לעניין נסיבות המקרה- המפר הינו אזרח ישראלי. לדבריו, יצא לקפריסין על מנת לנהל בירוקרטיות שונות בנוגע לנכסיו בלבנון. כשנשאל ע"י בודקי המכס לגבי סכומי הכספים שברשותו, מסר כי ברשותו 10,000 דולר ארה"ב. לטענתו, הטעות בסכום נבעה בגלל ריבוי נסיעותיו בעת האחרונה, שכן שכח בתיקו כספים עודפים נוספים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים - המפר טען כי הכספים שייכים לו ומקורם מדמי שכירות בגין נדל"ן שבבעלותו בלבנון, וכי הם מיועדים למחייתו.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח - המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי סף הדיווח עומד על 80,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
8. הוועדה קובעת כי על המפר היה לבדוק ולהתעדכן אודות חובת הדיווח טרם הגיע למעבר.
9. כידוע, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח, זאת משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה חובה מוחלטת ועל שני תנאים להתקיים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק, כי במקרה זה שני תנאים אלו התקיימו, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, נסיבותיו האישיות של המפר, שיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס, וכן כי מדובר בהפרתו הראשונה.
13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **2,000 ש"ח** בלבד.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 221/19-עופר קרזנר:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 13.12.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון", כשברשותו כספים בסך 19,800 דולר ארה"ב (שווי של כ-71,280 ש"ח), עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 5,400 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עופר קרזנר (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 19,800 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 15.12.19. המפר לא התייצב לדיון בפני חברי הוועדה בתאריך 19.12.19, על כן, הוועדה דנה בעניינו של המפר בהיעדרו ובהסתמך על חומרי החקירה כפי שהוצגו בפניה.
4. לעניין נסיבות המקרה- המפר הינו אזרח ישראלי המתגורר עם משפחתו בקייב, ועוסק כיועץ נדל"ן לחברות באוקראינה. לדבריו, הגיע לארץ למטרת ביקור ילדיו מנישואיו הקודמים, וכן לתת לילדיו ולאיימו כסף לקראת סוף השנה.
5. לעניין מקור הכספים - המפר טען כי הכספים שייכים לו ומקורם מעיסוקו בתור יועץ נדל"ן באוקראינה. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך לא היה מודע לסכומים אשר ברשותו באותו רגע, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה, וקבעה כי היה עליו לברר את גובה הכספים שברשותו ואת הסך החב בדיווח.
7. כידוע, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח, זאת משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה חובה מוחלטת ועל שני תנאים להתקיים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק, כי במקרה זה שני תנאים אלו התקיימו, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. מחד, הוועדה לא קיבלה את גרסתו של המפר לעניין נסיבות אי הדיווח. מאידך, התחשבה הוועדה בעובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, וכן כי מדובר בהפרתו הראשונה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **3,000 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 222/19-יצחק בנימיני:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 12.12.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון", כשברשותו כספים בסך 45,000 לארי גיאורגי ו-1,150 ש"ח (שווי של כ-55,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 3,500 לארי גיאורגי ו-1,150 ש"ח.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יצחק בנימיני (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 45,000 לארי גיאורגי ו-1,150 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 12.12.19. לבקשתו, הוועדה דנה בעניינו בהיעדרו ביום 19.12.19, וזאת בהסתמך על תיק החקירה כפי שהוצג בפניה וכן בהסתמך על הטיעונים בכתב ששלח.
4. לעניין נסיבות המקרה- המפר הינו אזרחי ישראלי. לדבריו, הוא משמש כדירקטור של חברה העוסקת בשיווק דירות בגיאורגיה, ולשם כך מחלק את חיו בין גיאורגיה לישראל.
5. לעניין מקור הכספים - המפר טען כי הכספים שייכים לו ומקורם ברווחי החברה. לדבריו, משך את הכספים מחשבון הבנק של החברה בגאורגיה, והם יועדו לשימוש האישי בנסיעותיו הבאות לגיאורגיה, שם לטענתו מתנהל במזומן. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעותו לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך בשל טעות בחישוב המרת המטבע, סבר כי הוא אינו חורג מסף הדיווח בגובה 50,000 ₪, ולכן לא דיווח. כמו כן, המפר טען כי דיווח על הכספים שברשותו בעת יציאתו מגיאורגיה והציג את טופס הדיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
7. הוועדה קובעת כי היה על המפר לוודא כי אינו חורג מסף הדיווח. הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח, זאת משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה חובה מוחלטת ועל שני תנאים להתקיים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק, כי במקרה זה שני תנאים אלו התקיימו, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, וכן את העובדה כי מדובר בהפרתו הראשונה.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 223/19-אבו סעדה בדיע:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 15.12.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון", כשברשותו כספים בסך 42,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-151,200 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 27,600 דולר ארה"ב. בנוסף, מחקירתו עלה כי בתאריך 14.12.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון", כשברשותו כספים בסך 17,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-61,200 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אבו סעדה בדיע (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 17,000 דולר ארה"ב, וכן בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 42,000 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 15.12.19, וכן באמצעות ב"כ בפני חברי הוועדה ביום 19.12.19.
4. לעניין נסיבות המקרה - המפר הינו תושב רמת הגולן, עוסק לדבריו בגידול דובדבנים, ובנוסף משכיר בניין אשר בבעלותו. לטענת המפר, הוא מרבה לנסוע לחו"ל למטרות הימורים ולדבריו יצא השנה לגיאורגיה כ-20 פעמים למטרה זו. המפר טען כי גם במקרה הנוכחי שב מבילוי בקזינו בטביליסי. בכניסתו לישראל, כאשר עוכב ע"י בודקי המכס, נשאל לגבי סכום הכספים אשר ברשותו, והשיב כי ברשותו סך של 22,000 דולר ארה"ב. בפועל, בבדיקתו נמצא סך של 42,000 דולר ארה"ב.
5. לעניין מקור ויעד הכספים - המפר טען כי 17,000 דולר ארה"ב שנשא ביציאתו מישראל מקורם בדמי השכירות בגין הדירות שבבעלותו וכי את הכספים שנמצאו ברשותו בעת כניסתו לישראל הרוויח בקזינו ואיתם חזר לארץ. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעותו לחובת הדיווח - המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים ברחבי המעבר המורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
7. הוועדה קובעת כי היה עליו לברר אודות חובת הדיווח טרם הגיע למעבר. יתרה מכך, מצופה מאדם היוצא ונכנס לישראל פעמים רבות בשנה כשברשותו כספים, להתעדכן ולהכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח.
8. הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח, זאת משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה חובה מוחלטת ועל שני תנאים להתקיים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק, כי במקרה זה שני תנאים אלו התקיימו, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי הגבוה של ההפרה, העובדה כי מקור ויעד הכספים התקבלו, ונסיבותיו האישיות של המפר.

11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **10,000** ש"ח בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 224/19-אוגבומו קינגסלי:

תיאור הנסיבות:

ביום 13.12.2019 יצא המפר לכאורה מישראל דרך נמל התעופה בן גוריון במטרה לצאת לטורקיה, כשברשותו 378,371 דולר ארה"ב ו-490 ש"ח במזומן (סכום שווה ערך ל-1,362,625 ש"ח) מבלי שהצהיר על כך, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, ובהתאם להוראות החוק, נתפסו מידיו 378,371 דולר ארה"ב בא.ב.ת. 671641.

תמצית העובדות וטענות המפר לכאורה:

1. גרסתו של המפר לכאורה נשמעה לראשונה בפני בודקי המכס ביום 14.12.2019 ושוב בפני חוקרי המכס באותו היום. המפר נחקר בשנית בפני חוקרי המכס ביום 15.12.2019 וכן הופיע ביום 19.12.2019 בפני הוועדה להטלת עיצום כספי (להלן: "הוועדה") יחד עם באת כוחו.
2. המפר לכאורה הינו בעל אזרחות ישראלית וניגרית ומתגורר בישראל. לדבריו, בבעלותו מספרת נשים בתחנה המרכזית בתל אביב אותה הוא שוכר מחברה, וכן הוא עובד בניקוי בתים. לטענת המפר לכאורה, מטרת נסיעתו מישראל לאיסטנבול, טורקיה הייתה לשם העברת הכספים שהיו ברשותו לאיש קשר בטורקיה.
3. ביום 13.12.2019, בשעות הערב, נבדקה מזוודת המפר לכאורה על ידי בודקי המכס וקציני הביטחון ועלה חשד כי היא מכילה כספים החייבים בדיווח. לשם בדיקה פיזית של המזוודה, אותר המפר לכאורה במתחם הדייט פרי והוחזר חזרה לאולם הנוסעים. בבדיקת מזוודתו התגלו כספים בסך 355,600 דולר ארה"ב במעטפות רבות, הטמונות כולן בתוך שקית פלסטיק אחת. כמו כן בבדיקת תיק הצד של המפר לכאורה התגלו 22,771 דולר ארה"ב נוספים וכן נמצאו 490 ש"ח בארנקו. בנוסף, בבדיקת מזוודתו של המפר לכאורה נמצא יומן ובו רשימה של תאריכים ושמות של אנשים שאליהם משויכים סכומי כסף.
4. המפר לכאורה נלקח על ידי חוקרי המכס לחקירה ואף נעצר ביום 14.12.2019 ושוחרר ביום 15.12.2019 בתנאים מגבילים. בחלק הראשון של חקירתו הראשונה מסר המפר לכאורה את גרסתו ולאחר היוועצות עם עורך דינו שמר על זכות השתיקה, התפרע ולא שיתף פעולה עם חוקרי המכס. המפר לכאורה השתולל, נשכב על הרצפה, סירב להשיב לחוקרים ודרש לראות רופא בטענה כי אינו חש בטוב. לאחר שנבדק המפר לכאורה על ידי רופא במרפאת שדה התעופה ונמצא בריא וכשיר להמשיך בחקירה, אך עדיין סירב לשתף פעולה עם חוקריו ולבסוף אף סירב לחתום על מסמך החקירה.
5. לעניין מקור ויעד הכספים, לדברי המפר לכאורה, הוא אינו הבעלים של המזוודה שהייתה ברשותו. כמו כן טען, הן בחקירותיו והן בדיון בפני הוועדה כי למעט כ-1,000 דולר השייכים לו הוא מתנער מכל בעלות על הכספים. לגרסתו, הכספים שייכים לכ-70 אנשים מהקהילה הניגרית בתל אביב העובדים בישראל. בחילה טען המפר לכאורה כי 70 האנשים זרקו את הכסף לתוך המזוודה המונחת ולאחר מכן שינה את גרסתו וטען כי שני חבריו לקהילה בשם 'סקאנה' ו'אוסטין', אספו את הכספים מאנשי הקהילה וביקשו ממנו להוציאם מישראל ולהעבירם לאיש קשר בטורקיה, וזאת כדי שיעביר את הכספים עבורם במזומן לניגריה וכן כדי שיקנה בעבורם סחורה בטורקיה.
6. המפר לכאורה טען כי מדובר במשכורות שהרוויחו אנשי הקהילה הניגרית וכי לא ידע מהו הסכום המדויק שהתבקש להעביר לטורקיה. כמו כן טען כי אינו מכיר את האנשים באופן אישי וכי אינו יודע מה מעמדם בישראל.
7. המפר לכאורה טען כי נפגש עם חבריו 'סקאנה' ו'אוסטין' בפארק ליונסקי בתל אביב כשעה לפני הגעתו לשדה התעופה, שם קיבל את המזוודה ואת הכספים. בחקירתו הראשונה המפר לכאורה סירב למסור את פרטיהם של שני חבריו. גם בחקירתו השנייה ניסה המפר לכאורה להתחמק ממסירת מספרי הטלפון של חבריו אך לבסוף ניאות למסור את הפרטים לחוקרי המכס.
8. בדיון בפני הוועדה, בניסיון להוכיח את מקור הכספים הציג המפר לכאורה רשימה של כ-60 שמות שלידם מספרי טלפון וסכומי כסף. המפר לכאורה טען כי אלו שמות ומספרי

- הטלפון של האנשים שהעבירו לו את הכספים, אך הודה כי לא כולם שוהים באופן חוקי בישראל.
9. המפר לכאורה הודה כי למעשה שימש כבלדר וקיבל תמורת העברת הכספים 1,000 דולר ארה"ב במזומן מ'סקאנה' ו'אוסטין', כאשר מתוך סכום זה רכש כרטיס טיסה עבור נסיעתו.
10. לעניין איש הקשר בטורקיה, טען המפר לכאורה בחקירתו הראשונה כי שמו 'קן' שאותו היה אמור לפגוש בשדה התעופה בטורקיה. המפר לכאורה מסר את מספר הטלפון של 'קן'. לעומת זאת, בחקירה השנייה ובדיון בפני הוועדה שינה המפר לכאורה את גרסתו וטען כי היה אמור למסור את הכספים לאיש קשר בשם 'ואלי', אותו לא פגש בעבר אך היה אמור לישון בביתו בעת שהייתו בטורקיה. המפר לכאורה טען כי קיבל את פרטיו של איש הקשר מ'סקאנה' ו'אוסטין'.
11. בבדיקה שערכו חוקרי המכס בעניין יציאותיו וכניסותיו של המפר לכאורה מישראל, נמצא כי הוא נוהג לצאת מישראל פעמים רבות בשנה וכי בשנת 2019 בלבד היו לו 11 נסיעות לחו"ל, כאשר בחלק מהמקרים יצא לימים בודדים ואפילו לשעות ספורות. כמו כן, התאריכים שבהם יצא מישראל חופפים לתאריכים הכתובים ביומן שנמצא במזוודה, ובו רשימת שמות אנשים וסכומי כסף. לעניין זה טען המפר לכאורה כי היומן שנמצא ברשותו אינו שייך לו, וככל הנראה הושאר במזוודה בטעות על ידי שני החברים שנתנו לו את המזוודה עם הכספים. לעניין נסיעותיו, המפר לכאורה טען כי נסע פעמיים לניגריה על מנת לייבא שיער לישראל אך לא הציג אסמכתאות כתימוכין לטענתו. המפר לכאורה לא נתן הסבר באשר לשאר יציאותיו התכופות מישראל.
12. המפר לכאורה טען ניהל שיחות טלפון בעניין נסיעתו עם 'סקאנה' ו'אוסטין' ואף עם איש הקשר בטורקיה. אף על פי כן, לא נמצאה ראיה לכך במכשיר הטלפון שבבעלותו שכן מחק את כל הנתונים מהניידים שהיו ברשותו, לרבות את היסטורית השיחות, הודעות SMS ואף את אפליקציית "וואטסאפ". המפר לכאורה הכחיש טענות אלו אך לא ידע להסביר מדוע נמחקו כל הנתונים ממכשיריו.
13. לעניין המודעות לחובת הדיווח טען המפר לכאורה כי איננו מכיר את הוראות החוק בדבר חובת הדיווח על הוצאת או הכנסת כספים לישראל וכי לא ראה את השילוט המוצב במקום.

החלטת הוועדה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר אוגבמו קינגסלי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
3. ביום 13.12.2019 יצא המפר מישראל דרך נמל התעופה בן גוריון במטרה לצאת לטורקיה, כאשר ברשותו סכום של 378,371 דולר ארה"ב ו-490 ש"ח במזומן (סכום שווה ערך ל- 1,362,625 ש"ח) ולא דיווח לפקידי המכס במעבר, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
4. גרסת המפר נשמעה לראשונה בפני בודקי וחוקרי המכס ביום ה-13.12.19. המפר נחקר באזהרה ידי חוקרי המכס ביום 14.12.19. בחקירתו זו, מסר המפר גרסה ובחלקה השני, לאחר היוועצות בעורכת דינו, שמר על זכות השתיקה. בתום חקירתו הראשונה נעצר המפר לכאורה והובא בפני שופט. המפר שוחרר בתנאים מגבילים, וזאת לצורך המשך חקירתו. המפר נחקר בשנית ביום 15.12.19. ובנוסף, הופיע באמצעות באת כוחו בפני הוועדה להטלת עיצום כספי ביום 19.12.19.
5. ביום 13.12.2019, בשעות הערב, נבדקה מזוודת המפר לכאורה על ידי בודקי המכס וקציני הביטחון ועלה חשד כי היא מכילה כספים החייבים בדיווח. לשם בדיקה פיזית של המזוודה, אותר המפר לכאורה במתחם הדייט פרי והוחזר חזרה לאולם הנוסעים. בבדיקת מזוודתו התגלו כספים בסך 355,600 דולר ארה"ב במעטפות רבות, הטמונות כולן בתוך שקית פלסטיק אחת. כמו כן בבדיקת תיק הצד של המפר לכאורה התגלו 22,771 דולר ארה"ב נוספים וכן נמצאו 490 ש"ח בארנקו. בנוסף, בבדיקת

- מזוודתו של המפר לכאורה נמצא יומן ובו רשימה של תאריכים ושמות של אנשים שאליהם משויכים סכומי כסף.
6. לענין מקור הכספים, בחקירותיו טען המפר כי מתוך סך הכספים, רק 1,000 דולר ארה"ב שייכים לו. לגבי יתרת הכספים, המפר טען שקיבל אותם משני מכריו 'סקאנה' ו-'אוסטין', אזרחי ניגריה, כאשר מקורם הוא מכ-70 אנשי הקהילה הניגרית בתל אביב. לדבריו, לא ידע מהו סכום הכספים המדויק שנתבקש להעביר, אך ידע שמדובר בסכומים של בין 200,000 ל-300,000 דולר ארה"ב.
7. בדיון בפני הוועדה, הציג המפר לוועדה רשימה של כ-60 שמות שלידם מספרי טלפון וסכומי כסף. המפר לכאורה טען כי אלו שמות ומספרי הטלפון של האנשים שהעבירו לו את הכספים, אך הודה כי לא כולם שוהים באופן חוקי בישראל וכי אינו הכיר אותם כשקיבל מהם את הכסף. על אף שהיה עליו להגיע לוועדה עם אסמכתאות לענין טענותיו, הוועדה נתנה למפר ארכה של מספר ימים נוספים להמצאת אסמכתאות לענין מקור הכספים (כגון תצהירים ותצלומי תעודות זהות של האנשים שהעבירו את הכספים) לפני שתחליט בעניינו.
8. לאחר כינוס הוועדה שלחה באת כוחו של המפר תצהירים חתומים של שניים מאנשי הקהילה הניגרית על כך שהעבירו כספים ל"מייק" עבור משפחותיהם בניגריה. שני התצהירים מתייחסים כל אחד לסכום של 10,000 דולר אמריקאי בלבד. בנוסף הועבר תצהיר של המפר בעצמו על כך שהעביר כספים לניגריה, בסך של 10,000 דולר אמריקאי וזאת למרות שבחקירתו טען שלמעט 1,000 דולר הכספים שהיו במזוודה אינם שלו. הוועדה רואה בחומרה את העובדה שהמפר בחר לשנות שוב את גרסתו, לאחר הדיון, ואינה מקבלת את טענתו המאוחרת לפיה סכום של 10,000 דולר מסך הכספים התפוסים היה שייך לו ונועד למשפחתו בניגריה. כמו כן הועברו לוועדה תלושי משכורת של 8 אנשים מלבד המפר, כאשר שניים מתוכם הם אלו שהצהירו לגבי הכספים. למעט שניים אלו, לא נטען ובוודאי שלא הוכח הקשר בין בעלי תלושי השכר למעבירי הכספים ולסכומים הספציפיים שהעבירו וגם לא נמצא קשר בין תלושי השכר לבין רשימת האנשים שהוצגה לוועדה במהלך הדיון.
9. בנסיבות כאמור, ועל אף שהמפר קיבל הזדמנות נוספת להציג אסמכתאות, מלבד צילומי תלושי שכר של מספר אנשים שלדברי המפר נתנו לו את הכספים, ושני תצהירים אשר מתייחסים לסכום זניח של כספים ביחס לסך הכספים שהועברו, לא הייתה בפני הוועדה כל אסמכתא ולו לכאורה, לגבי דבריו לענין מקור הכספים ויעדם. בנסיבות אלו הוועדה לא השתכנעה הוועדה בדבר מקורם ויעדם הלגיטימי של הכספים. יחד עם זאת, בשל העובדה שמפר הדיווח הציג בפני הוועדה מסמכים ותצהירים אשר מצביעים על קשר, ולו לכאורי, למקור הכסף, להתחשב בכך בהחלטה.
10. הוועדה רואה בחומרה רבה את מעשיו של המפר, הכרוכים בהעברת כספים עבור קבוצה גדולה של אנשים שאת רובם אינו מכיר באופן אישי, כך שלא היה יכול לדעת באופן וודאי מהו מקור ויעד הכספים אותם התבקש להעביר, תמורת תשלום.
11. המפר טען כי לא היה מודע לחובת הדיווח מכוח חוק איסור הלבנת הון על הכספים שהעביר, וכי ממילא לא הייתה לו כוונה להפר אותה. באשר למודעותו זו, הרי שחובת הדיווח הקבועה בחוק היא חובה מוחלטת, ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהופרה. כדי להטיל בעקבות כך עיצום כספי לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, וממילא גם לא נדרשת קביעה בדבר הכוונה להפר אותה. די בכך שהוצאו מהארץ כספים מעבר לסכום הקבוע בחוק מבלי לדווח עליהם, על מנת לקבוע שהחובה הופרה, כפי שקובעת הוועדה במקרה זה. יתרה מכך, בנסיבות אלה, בהן נשא המפר עמו סכום כסף משמעותי במזומן מצופה היה ממנו, לכל הפחות, כי יברר אם קיימת חובת דיווח וינהג על פיה. כמו כן, המפר יצא מישראל פעמים רבות (יותר מעשר פעמים בשנת 2019 לבדה) ולפיכך הוועדה מתקשה לקבל את טענתו לכך שלא שם לב לשילוט בנתב"ג.
12. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. כידוע, חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי

- של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
13. כנגד מי שהפר את חובת הדיווח ניתן לנקוט בשני הליכים: הראשון, הגשת כתב אישום בשל הפרה לפי סעיף 10 לחוק (ובמקרים המתאימים לפי סעיף 3(ב) לחוק); והשני, ועדת עיצומים בהתאם לסעיף 15 לחוק. ההליך בפני ועדת העיצומים מיועד להשית סנקציה מנהלית, מהירה ואפקטיבית אשר אין בצידה הרשעה בפלילים. כל אימת שמתקיימים שני התנאים המצוינים בסעיף 12 לעיל מתקיימים היסודות הנדרשים לקביעה שחובת הדיווח הופרה ולסמכות הוועדה לדון במעשה ההפרה ולהטיל עיצום כספי.
14. חוק איסור הלבנת הון מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העברות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
15. במקרה דנן המפר שימש בפועל כבלדר להעברת כספים עבור שולחיו, מבלי להצהיר עליהם, ובכך למעשה מימש את חשש הרשויות מהלבנת הון באמצעות העברת מזומן במעברי גבול, חשש עמו נועדה חובת הדיווח להתמודד. בפעולותיו אלו וביחוד בפיצול הכסף בינו לבין מזוודתו אשר נשלחה על ידי לבטן המטוס, סיכל המפר את מטרת החוק ותרם לסיכוני הלבנת הון איתן מתמודדת המדינה.
16. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון למאבק בפשיעה קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):
- "...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייוון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות לתחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".
17. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות בארצות הברית ובמדינות אירופה. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור.
18. בהקשר זה, ראו המלצה 32 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation. Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed."

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

19. יישומה של המלצה זו הוא נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

20. לאור החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה, בסעיף 15 לחוק, להטיל עיצום כספי בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר. הוועדה מוסמכת גם להטיל עיצום בגובה מחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה היא ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (ראו בעניין זה תקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

21. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה הנוכחי שקלה הוועדה את העובדה שמדובר בהפרה ראשונה וכן את נסיבותיו האישיות של המפר ואת נסיבות המקרה, שהן חמורות במיוחד: ראשית, מדובר בסכום כסף משמעותי של למעלה ממיליון ש"ח במזומן ומכאן שמדובר בהיקף הפרה גבוה מאד. שנית, המפר לא שיתף פעולה עם החוקרים בחקירתו ואף לכאורה נראה שניסה להעלים ראיות. שלישית, על אף שקיבל הזדמנות להמציא לוועדה אסמכתאות נוספות, המפר לא הציג בפני הוועדה תיעוד אמין ומסודר לגבי מקור הכספים ולפיכך הוועדה לא קיבלה את גרסתו שהייתה כללית, מלווה בסתירות ולא עקבית, ואשר הובילה אותה למסקנה כי לא ניתן לקבוע שמקור יעד הכספים הוא אכן לגיטימי. רביעית, המפר יצא ונכנס לישראל פעמים רבות. מדובר בלמעלה מעשר פעמים בשנת 2019 לבדה, ועל כן תמוהה בפני הוועדה טענתו שלפיה לא שם לב לשילוט בנתב"ג לעניין חובת הדיווח על הוצאת והכנסת כספים לישראל ומעבר לכך מתגברת המסקנה כי אין המדובר באירוע ראשון או יחיד. לבסוף, הוועדה רואה בחומרה יתרה את העובדה שהמפר שימש כבלדר ושמעשה קיבל תשלום עבור הוצאת כספים מישראל מבלי שטרם לברר מה מקורם ויעדם ומה מעמדם של אלו שהעבירו לו כספים. בעניין זה הוועדה תפנה גם לסעיף 7ב לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), תשי"ד-1954, אשר נחקק בשנת 2013 וקבע עבירה פלילית של הוצאת כספים מישראל עבור מסתנן, וזאת על מנת להפחית את התמריצים הכלכליים שבכניסה ושהייה בישראל שלא כדין.

22. בקביעת גובה העיצום הכספי במקרה זה בחנה הוועדה גם החלטות קודמות של הוועדה להטלת עיצום כספי, לרבות כמפורט להלן:

23. בהחלטה מיום 30.12.2015 נדון עניינו של Jinhua Wang, אשר נכנס לישראל כשברשותו כספים בסכום של 97,700 דולר. הוועדה הטילה על המפר עיצום כספי בסכום בשווי כל הכספים שנתפסו 97,700 דולר לאחר שדחתה גרסת המפר לעניין מקור ויעד הכספים ולקחה בחשבון שיקוליה את מודעותו של המפר לחובת הדיווח.

24. בהחלטה מיום 26.1.2016 נדון עניינו של עקיבה ז'רדון, אשר נכנס לישראל מצרפת כשברשותו כספים בסכום של 540,960 אירו. הוועדה הטילה על המפר עיצום כספי בשווי כלל הכספים שנתפסו בסך 540,960 אירו. בקביעת העיצום לקחה הוועדה בחשבון, בין היתר, את העובדה שהמפר שימש כבלדר עבור אחר להעברת הכספים, ואת העובדה שהכספים הוסלקו.

25. בהחלטה מיום 03.12.18 נדון עניינה של Afua Nketia Ghanaian, אשר יצאה מישראל כשברשותה כספים בסכום של 315,800 דולר ארה"ב. הוועדה הטילה על המפרה עיצום כספי בסך של 700,000 ש"ח. סכום זה אושר על ידי בית המשפט

המחוזי. בקביעת העיצום לקחה הוועדה בחשבון, בין היתר, את העובדה שהמפרה שימשה כבלדריית עבור אחר להעברת הכספים, ואת העובדה שהכספים הוסלקו. יש לציין כי המקרה שלפנינו חמור ממקרה זה, שכן בעניינו קיבל המפר עמלה עבור הוצאת הכספים וכי הוועדה במקרה של Afua Nketia Ghanaian קבעה כי חלק ממקור הכספים הוכח.

26. סיכומו של דבר, לאור מכלול נסיבות העניין סבורה הוועדה כי יש להטיל על המפר עיצום כספי משמעותי, שישקף את חומרת המקרה וירתיע אחרים מפני הפרת חובת הדיווח.

בעניין פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים קבע כבוד השופט ימיני: "קיימת מדיניות משפטית להטלת עיצומים כספיים בסכומים גבוהים יחסית, על מנת למנוע מצב בו ישתלם למפרי חוק למיניהם להפר את חובת הדיווח תוך נטילת הסיכון לתשלום עיצום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרות החוק אשר עניינו המאבק בתופעת הלבנת ההון ומימון טרור ופשע". (ו"ע (רמלה) 1-08 פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים, תק-של 2009(2), 8713 (2009)).

27. לאור האמור, הוועדה החליטה להשית על המפר עיצום כספי בסכום השווה בשקלים לסכום הכספים אשר נתפסו ממנו. אי לכך, סך העיצום יעמוד על סכום השווה בשקלים ביום תשלומם בפועל, לסכום של 364,000 דולר ארה"ב.

28. למפר זכות ערעור לבית משפט השלום על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו.

מקרה הפרה 225/19-זועבי זכריה:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 19.12.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר גבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 2,530 דינר ירדני ו-2,400 ש"ח (שווי של כ-15,050 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 2,400 ש"ח ו-100 דינר ירדני.

החלטת הוועדה ונימוקי החלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר זכריה זועבי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 2,530 דינר ירדני ו-2,400 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 19.12.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 24.12.19.
4. המפר, מנהל חברה לעבודות פיתוח והובלות, יצא מישראל לירדן למטרת ניחום אבלים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים - המפר טען כי הכספים שייכים לו ומקורם מעבודתו כאמור. לדבריו, תכנן למסור לאבלים אותם יצא לבקר 1,000 דינר ירדני, ואילו יתרת הכספים נועדה לשמש אותו בעת ביקורו שם. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעותו לחובת הדיווח - המפר טען כי הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך לא ידע מהו הסכום המדויק שיש ברשותו, וסבר כי הוא נושא סכום בסך של כ-10,000 ש"ח, ולכן לא דיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה, וקובעת כי על המפר האחריות לספור את הכספים ברשותו ולדווח כנדרש.
7. הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח, זאת משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה חובה מוחלטת ועל שני תנאים להתקיים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק, כי במקרה זה שני תנאים אלו התקיימו, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי הנמוך של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, בשיתוף הפעולה שלו עם אנשי המכס וכן בעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **500 ש"ח** בלבד.
12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 226/19-מאיס יוסיבוב:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 22.12.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון", כשברשותו כספים בסך 21,987 דולר ארה"ב (שווי של כ- 79,153 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 7,600 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר מאיס יוסיבוב (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 21,987 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 22.12.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 24.12.19.
4. המפר, אזרח ישראלי המתגורר באזרבייג'אן, בעל חנות למוצרי מזון בבאקו. לדבריו, הגיע לביקור בישראל עם אשתו וילדיו למטרת נופש ובילוי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים - המפר טען כי הכספים שייכים לו מעיסוקו, והם נועדו למימון הנופש המשפחתי בישראל.
- הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעות לחובת הדיווח – המפר טען כי הכיר את כי קיימת חובת דיווח במעברי גבול מעל הסף של 10,000 דולר ארה"ב לאדם בדומה למדינות שונות בעולם, אך סבר כי לאור העובדה שהוא נכנס עם עוד 4 בני משפחה, אין במעשיו עבירה על החוק, שכן כל אחד מהם לא היה עובר את סף הדיווח אילו הכספים פוצלו ביניהם.
- אין בידי הוועדה לקבל טענה זו. פרשנות, לפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לארץ אף שמדובר בבני משפחה, מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק כמו גם את תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. מדובר בפעולת פיצול כספים אשר מטרתה להתחמק מחובת הדיווח. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי סעיף 9 לחוק או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון מהווה עבירה פלילית.
7. הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח, זאת משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה חובה מוחלטת ועל שני תנאים להתקיים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק, כי במקרה זה שני תנאים אלו התקיימו, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי על המפר, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
10. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, נסיבותיו האישיות, בעובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
11. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,500 ש"ח** בלבד.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 227/19-חטיב סמיח:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 17.12.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 6,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-21,600 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 2,500 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר סמיח חטיב (להלן: "המפר").
2. לוועדה הגושה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 6,000 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 19.12.19, וכן באמצעות שיחת וועידה טלפונית עם חברי הוועדה ביום 24.12.19.
4. המפר עובד כללי בחברה לשיווק והפצת מוצרי קוסמטיקה. לדבריו, יצא לירדן למטרת בילוי.
5. לעניין מקור ויעד הכספים - המפר טען כי הכספים שייכים לו וחסך אותם מעבודתו, והם נועדו להוצאות בילוי בירדן.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעותו לחובת הדיווח - המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, מסר המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים ברחבי המעבר המורים על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
9. הוועדה קובעת כי היה עליו לברר אודות חובת הדיווח טרם הגיע למעבר.
10. הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח, זאת משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה חובה מוחלטת ועל שני תנאים להתקיים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלו התקיימו, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
11. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
12. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספי גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
13. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של ההפרה, העובדה כי טענותיו לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה מצדו, וכן את שיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,000 ש"ח** בלבד.
15. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 228/19-עודה טמר:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 25.12.19 יצא המפר לכאורה מישראל דרך מעבר הגבול "נהר הירדן", כשברשותו כספים בסך 8,500 דולר ארה"ב (שווי של כ-30,600 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 5,000 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר טמר עודה (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 8,500 דולר ארה"ב.
3. המפר ביקש את דחיית הדיווח בעניינו, שכן נסע לירדן ובכוונתו לחזור עוד כשבועיים, או לחילופין לדון בעניינו שלא בפניו. לאור זאת, החליט יו"ר הוועדה לדון בעניינו של המפר על בסיס החומר שמצוי בתיק הוועדה.
4. לעניין מקור ויעד הכספים - המפר טען כי הכספים שייכים לו וחסך אותם מעבודתו, והם נועדו להוצאותיו השוטפות. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
5. לעניין נסיבות ההפרה ומודעותו לחובת הדיווח - המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. בנוסף, המפר מסר כי לא הבחין בשלטים הפזורים ברחבי המעבר המורים על חובת הדיווח. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
6. הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח, זאת משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה חובה מוחלטת ועל שני תנאים להתקיים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 12,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק, כי במקרה זה שני תנאים אלו התקיימו, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר הפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
9. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי של הפרה. הוועדה התחשבה בעובדה כי מדובר בהפרתו הראשונה ובשיתוף הפעולה של המפר עם המכס.
10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **2,000 ש"ח** בלבד.
11. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 229/19-איאד שהאדי:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 26.12.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון" מלווה בשירותי אח"מים, כשברשותו כספים בסך 90,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-324,000 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 76,600 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר איאד שהאדי (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 90,000 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 26.12.19, וכן באמצעות מכתב ששלח בדואר אלקטרוני לוועדה ביום 30.12.19.
4. המפר, אזרח ארה"ב המתגורר בלואיזיאנה, מגיע לישראל כ-2-3 פעמים בשנה לתקופה של כמה חודשים כל פעם. לדבריו, הוא יזם בעל עסקים קמעונאיים רבים למכירת מוצרי טיפוח, וביניהם עסקים המתמחים במסחר אינטרנטי. המפר הגיע לביקור בישראל למשך של כחודש וחצי למטרת עסקים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים - המפר טען כי הכספים שייכים לו מעסקיו, ומקורם מתקבולים שהתקבלו במזומן בעבור מכירת מוצרים שונים. באמצעות הכספים, תכנן לרכוש רכב שישמש אותו בעת ביקוריו בארץ, וכן לקנות סחורה. הוועדה התקשתה לקבל את טיעוניו לעניין מקור ויעד הכספים. המפר לא פירט במכתבו איזו בדיוק "סחורה" הוא קונה ומאילו ספקים. לא צירף אסמכתא כלשהי לעניין עסקו, מסוגלותו הכלכלית, רווחיו, מוצרים שהוא רוכש בישראל וכו'.
6. לעניין נסיבות ההפרה ומודעותו לחובת הדיווח - המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח ולכן לא דיווח. יחד עם זאת, הוא דיווח ביציאה מארה"ב. לדבריו, בכניסתו לישראל לווה על ידי נציג משירות אח"מים בעת כניסתו לארץ. לדבריו, אותו נציג לא שאל אותו לגבי סכומי הכסף שהוא נושא עמו, ולא יידע אותו אודות הוראות החוק. בנוסף, מסר המפר כי לא הבחין בשלטים הפזורים ברחבי המעבר המורים על חובת הדיווח.
7. הוועדה לא קיבלה את טיעוניו. מדובר באיש עסקים שמבקר בישראל לעתים תכופות כשברשותו סכומי כסף גבוהים, ועל כן מצופה ממנו כי יכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, או לכל הפחות יברר אודות החובה וסך הדיווח הקבוע בחוק וינהג על פיה, במיוחד לאור העובדה כי דיווח על הכספים במדינה ממנה יצא. כמו כן, יצוין כי ברחבי שדה התעופה פזורים שלטים רבים המסבירים על החובה כאמור.
8. יחד עם זאת, תתחשב הוועדה לעניין גובה העיצום בנסיבות האישיות של המפר כפי שעולות מתיק הוועדה.
9. הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח, זאת משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה חובה מוחלטת ועל שני תנאים להתקיים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק, כי במקרה זה שני תנאים אלו התקיימו, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
11. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העבירות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך

- בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
11. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):
 "...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכונן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".
12. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל. הוראה מחייבת דומה נחקקה במדינות רבות אחרות, לרבות בארצות הברית ובמדינות אירופה. החלת חובת הדיווח מתחייבת גם מן הכללים שנקבעו על ידי ה-FATF, הארגון הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור. יישום של המלצות אלו נדרש והכרחי, על מנת שמדינת ישראל תוכל להימנות עם המדינות המשתפות פעולה ונוטלות במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
13. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
14. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי הגבוה של ההפרה, והעובדה כי הסבריו לעניין מקור ויעד הכספים לא התקבלו על ידי הוועדה. מאידך, הוועדה התחשבה בהיותה של ההפרה ראשונה, בשיתוף הפעולה של המפר עם המכס ובנסיבותיו האישיות.
15. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **130,000 ש"ח** בלבד.
16. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

תיאור הנסיבות:

בתאריך 25.12.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון", כשברשותו כספים בסך 45,000 דולר ארה"ב ו-1,600 ש"ח (שווי של כ-163,600 ש"ח) עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, נתפסו מידיו 31,000 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר יורי חאנימוב (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 45,000 דולר ארה"ב ו-1,600 ש"ח.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 26.12.19, וכן בפני חברי הוועדה ביום 30.12.19.
4. המפר, תושב חוזר מארה"ב, הגיע מניו יורק לישראל עם אחיו. לדבריו, מחזיק בבעלותו עסק סיטונאי למכירת וייצור תכשיטים בניו יורק.
5. לעניין מקור ויעד הכספים - המפר טען כי הכספים שייכים לו ומקורם ממכירת תכולת ביתו שבניו יורק, עמם תכנן לשוב לישראל.
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעותו לחובת הדיווח - המפר טען כי לא הכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, ולכן לא דיווח. כמו כן, ציין כי לא שם לב לשילוט במעבר גבול המורה על חובת הדיווח.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה. הוועדה קובעת כי על המפר היה להתעדכן אודות חובת הדיווח טרם הגיע למעבר.
9. הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח, זאת משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה חובה מוחלטת ועל שני תנאים להתקיים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק, כי במקרה זה שני תנאים אלו התקיימו, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
10. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
11. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העבירות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
12. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005): "...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לענייננו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת

דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".
11. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

12. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה, לרבות היקפה הכספי הגבוה של ההפרה. יחד עם זאת, הוועדה התחשבה בעובדה כי הסבריו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, בשיתוף הפעולה שלו עם אנשי המכס, הבעת החרטה של המפר על ההפרה, וכן כי מדובר בהפרתו הראשונה.

13. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **15,000** ש"ח בלבד.

14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 231/19-עמוס דאבוש:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 25.12.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון" כשברשותו כספים בסך 43,500 דולר ארה"ב (שווי של כ-156,600 ש"ח), עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק. לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 29,200 דולר ארה"ב. בנוסף, מחקירתו עלה כי בתאריך 8.12.19 יצא מישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון" כשברשותו כספים בסך 18,000 דולר ארה"ב (שווי של כ-64,800 ש"ח) וזאת מבלי שדיווח על הוצאתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הופרו על ידי מר עמוס דאבוש לעניין הכנסת הכספים לישראל (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 43,500 דולר ארה"ב וכן בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל בגובה 18,000 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 25.12.19 וכן, בפני חברי הוועדה ביום 30.12.19.
4. המפר יהלומן וחבר בבורסת היהלומים. לדבריו, שב מארה"ב שם ביקר למטרת טיול ועסקים בענף היהלומים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים - המפר טען כי 18,000 דולר ארה"ב עמם יצא מישראל שייכים לו מפעילותו העסקית בישראל, והמיר אותם משקלים לדולרים באמצעות עסק להמרת כספים, ואילו את יתרת הכספים בסך 26,000 דולר ארה"ב קיבל מלקוחות בארה"ב, להם מכר יהלומים. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
6. באשר להכנסת הכספים לישראל, טען המפר כי הוא מכיר שקיימת חובת דיווח על כספים במעברי גבול. לדבריו, נכנס למסלול הירוק על מנת לשאול מעל איזה סכום קיימת חובת הדיווח לאחר שבמסלול האדום לא מצא את אנשי המכס. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
7. מדובר באיש עסקים מנוסה שנוהג לעבור במעברי גבול. על המפר היה להמתין לבודקי המכס במסלול האדום ולהצהיר על הכספים שברשותו כנדרש, ולא לנהוג כפי שנהג. הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה חובה מוחלטת ועל שני תנאים להתקיים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק, כי במקרה זה שני תנאים אלו התקיימו, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
9. חוק איסור הלבנת הון, מיועד להילחם בתופעה של "הלבנת הון", דהיינו, בתופעה של עשיית פעולות ברכוש שמקורו בעבירות שהוגדרו על פי החוק כעבירות מקור. אחת הדרכים העיקריות לחשיפתן של העבירות ממון מיד ליד וממקום למקום היא בהטלת חובה לדיווח באורח שוטף על העברות של כספים מתוך המדינה ואל המדינה. כך בענייננו, נקבעה חובת הדיווח בסעיף 9 לחוק, כדי שניתן יהא לבצע מעקב אחר העברות מזומנים, על פי הסף הקבוע בחוק, של כספים הנכנסים או היוצאים מישראל, כחלק אינטגרלי מן המלחמה בתופעת הלבנת ההון בישראל.
10. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):
11. "...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייוון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות

לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

12. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטלת עיצום כספי להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).

13. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי הגבוה של ההפרה ובעובדה כי מדובר באיש עסקים מנוסה המכיר את חובת הדיווח במעברי גבול. הוועדה התחשבה בעובדה כי הסבריו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, בשיתוף הפעולה שלו עם אנשי המכס וכן כי מדובר בהפרתו הראשונה.

14. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **15,000 ש"ח** בלבד.

15. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

מקרה הפרה 232/19-ולדימיר ואנין:

תיאור הנסיבות:

בתאריך 25.12.19 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך נמל תעופה "בן גוריון" כשברשותו כספים בסך 26,150 דולר ארה"ב (שווי של כ-94,140 ש"ח), עליהם חלה חובת הדיווח וזאת מבלי שדיווח על הכנסתם, בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק נתפסו מידיו 11,850 דולר ארה"ב.

החלטת הוועדה ונימוקי ההחלטה:

1. הוועדה קובעת כי הוראות סעיף 9 לחוק הפורו על ידי מר VLADIMIR VANIN (להלן: "המפר").
2. לוועדה הוגשה בקשה להטיל עיצום כספי על המפר בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל בגובה 26,150 דולר ארה"ב.
3. המפר השמיע את טיעוניו בפני חוקרי המכס ביום 25.12.19 וכן בפני חברי הוועדה ביום 30.12.19.
4. המפר הינו אזרח רוסיה, חבר כנסת במחוז קרים, עו"ד במקצועו. לדבריו, הגיע לישראל על מנת להעניק לביתו טיפולים רפואיים.
5. לעניין מקור ויעד הכספים - המפר טען כי הכספים שייכים לו ומקורם מחסכון משותף שמשפחתו אוספת בשביל טיפוליה הרפואיים של ילדתו. כאמור, הכספים נועדו לממן את הטיפולים שלה בישראל (לתימוכין בגרסתו, הציג המפר את תיקה הרפואי של ביתו ומכלול הטיפולים שעברה במדינות שונות).
6. הוועדה קיבלה את טענות המפר לעניין מקור ויעד הכספים.
7. לעניין נסיבות ההפרה ומודעותו לחובת הדיווח - המפר טען כי הוא מכיר את הוראות החוק ואת חובת הדיווח, אך סבר כי לאור העובדה שמדובר בכספים משותפים השייכים לו, לאשתו ולבתו כששלושתם נכנסים לישראל, אין במעשיו עבירה על החוק והפרת דיווח, בדומה להוראות החוק ברוסיה.
8. הוועדה לא קיבלה את הסבריו של המפר לעניין זה.
9. על המפר היה להתעדכן אודות חובת הדיווח טרם הגיע למעבר.
10. הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. זאת, משום שחובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה חובה מוחלטת ועל שני תנאים להתקיים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי 50,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק, כי במקרה זה שני תנאים אלו התקיימו, ומשכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
11. בהקשר זה יצוין, כי ועדת העיצומים קבעה במספר החלטות קודמות כי פעולת פיצול הכספים אף שהיא בין קרובי משפחה, מהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק. פרשנות לפיה ניתן לפצל את הסכומים המוכנסים לארץ אף שמדובר בחברי משפחה, מרוקנת מתוכן את סעיף 9 לחוק כמו גם את תכלית חובת הדיווח שנקבעה בחוק. פרשנות זו אף מאיינת את סעיף 3(ב) לחוק הקובע, כי עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח לפי סעיף 9 לחוק או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון מהווה עבירה פלילית.
12. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
13. נוכח החומרה שייחס המחוקק להימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוסמכה הוועדה להטיל עיצום כספי להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות).
14. בבואה להחליט על גובה העיצום הכספי שיוטל על המפר, שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה לרבות היקפה הכספי של ההפרה. הוועדה התחשבה בעובדה כי

- הסבריו של המפר לעניין מקור ויעד הכספים התקבלו, בעובדה כי מדובר בהפרתו הראשונה, בנסיבותיו האישיות וכן בשיתוף הפעולה של המפר עם אנשי המכס.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך **1,500 ש"ח** בלבד.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

